

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 309

35e jaargang

26 november 1992

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
92/C 309/01	nr. 227/91 van de heer Carlos Robles Piquer aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Landen van de Gemeenschap die waarnemer zijn bij de WEU	1
92/C 309/02	nr. 436/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Raad Betreft: Verbod van chemische wapens	1
92/C 309/03	nr. 444/91 van de heer Edward McMillan-Scott aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: De betrekkingen van de Gemeenschap met Roemenië	2
92/C 309/04	nr. 838/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Economische samenwerking/asiel	2
92/C 309/05	nr. 897/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Controle op de wapenverkoop op mondiaal niveau	3
92/C 309/06	nr. 1257/91 van mevrouw Christine Oddy aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Guyana	4
92/C 309/07	nr. 1285/91 van de heer Leen van der Waal aan de Commissie Betreft: De culturele activiteiten van de Commissie	4
92/C 309/08	nr. 1872/91 van de heer Diego de los Santos López aan de Commissie Betreft: Steunmaatregelen ten behoeve van de landbouwstructuur	5
92/C 309/09	nr. 2313/91 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Behoud van het Dama-Dama-hert van Rhodos	6

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 309/10	nr. 2338/91 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Beperkingen van de vakbondsrechten van bankemployés in Turkije	6
92/C 309/11	nr. 2395/91 van de heer Max Simeoni aan de Commissie Betreft: Het Europees Centrum voor poëzie en culturele dialoog tussen Oost en West te Sibiu (Roemenië)	7
92/C 309/12	nr. 2601/91 van de heer Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Taiwan	7
92/C 309/13	nr. 2670/91 van de heer Henry Chabert aan de Commissie Betreft: Beleid van de Gemeenschap ten opzichte van de landen van Oost-Europa en de USSR en acties van de ondernemingen van de Lid-Staten der Gemeenschap ten gunste van deze landen	8
92/C 309/14	nr. 3032/91 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bescherming van de oude nederzetting Pyrra (Lesvos)	9
92/C 309/15	nr. 3214/91 van de heer Vincenzo Mattina aan de Commissie Betreft: Gasleiding in Portugal	9
92/C 309/16	nr. 3215/91 van de heer Vincenzo Mattina aan de Commissie Betreft: Gasleiding in Portugal	9
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 3214/91 en nr. 3215/91	10
92/C 309/17	nr. 202/92 van de heer Luigi Vertemati aan de Raad Betreft: Erkenning van de Staten van het GOS en veiligheid in Europa	10
92/C 309/18	nr. 229/92 van mevrouw Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Bezorgdheid van amateur-tuiniers	11
92/C 309/19	nr. 235/92 van de heer Vassilis Ephremidis aan de Commissie Betreft: EMU, sociale kosten en belastingstelsel	11
92/C 309/20	nr. 260/92 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Ongecontroleerde veeteelt	12
92/C 309/21	nr. 290/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: De Europese defensie	13
92/C 309/22	nr. 311/92 van de heer Alexandros Alavanos aan de Raad Betreft: Vervijfoudiging van de transitogelden voor Griekse vrachtwagens in Hongarije	13
92/C 309/23	nr. 316/92 van de heer João Cravinho aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Situatie in Oost-Timor	13
92/C 309/24	nr. 400/92 van de heer Bouke Beumer aan de Commissie Betreft: Internationale economische samenwerking op militair gebied met Amerika	14
92/C 309/25	nr. 413/92 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Nieuw geval van fraude met „Sherry” in Groot-Brittannië	16
92/C 309/26	nr. 444/92 van de heer Alonso Puerta aan de Commissie Betreft: Installatie van een energiecomplex te Puertollano (Ciudad Real, Spanje)	16

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 309/27	nr. 493/92 van de heer Alex Smith aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Politieke samenwerking met Cuba	17
92/C 309/28	nr. 494/92 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Terugkrijging van kunstwerken	17
92/C 309/29	nr. 526/92 van de heer Carlos Robles Piquer aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: De mogelijkheid namens de Gemeenschap langs diplomatieke weg schadeloosstelling te eisen	18
92/C 309/30	nr. 537/92 van mevrouw Winifred Ewing aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Onvrijwillige repatriëring van Vietnamese vluchtelingen uit Hongkong	18
92/C 309/31	nr. 543/92 van de leden Gérard Caudron, Alman Metten, Alan Donnelly, Barry Seal en Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van de belastingen over rente uit kapitaal	19
92/C 309/32	nr. 646/92 van de heer Gary Titley aan de Commissie Betreft: Hulp van slachtoffers van geweldsmisdrijven	19
92/C 309/33	nr. 708/92 van de heer Ian White aan de Commissie Betreft: Slachtoffers van misdrijven	19
92/C 309/34	nr. 745/92 van Lord Inglewood aan de Commissie Betreft: Schadeloosstelling voor slachtoffers van geweldsmisdrijven	19
92/C 309/35	nr. 828/92 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Programma's voor steun aan slachtoffers	20
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 646/92, nr. 708/92, nr. 745/92 en nr. 828/92	20
92/C 309/36	nr. 651/92 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Zwavelloze dieselolie	20
92/C 309/37	nr. 681/92 van de heer George Patterson aan de Commissie Betreft: Interventiesteun voor appels en peren	21
92/C 309/38	nr. 735/92 van de heer Luigi Moretti aan de Commissie Betreft: Niet-bekendmaking door Italië van de nationale uitvoeringsbesluiten betreffende richtlijnen inzake het vervoerbeleid	21
92/C 309/39	nr. 742/92 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Huidige situatie van de „European Financial Engineering Company” (EFEC)	22
92/C 309/40	nr. 747/92 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Richtlijn inzake aansprakelijkheid in de bouwsector	22
92/C 309/41	nr. 761/92 van de heer José Happart aan de Commissie Betreft: Hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en omscholing van werknemers in de landbouw	23
92/C 309/42	nr. 850/92 van de heer Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Invoer van hout, papier en cellulose in de Gemeenschap	24
92/C 309/43	nr. 883/92 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Het Cohesiefonds	25

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 309/44	nr. 887/92 van de heer Henry McCubbin aan de Commissie Betreft: Invoer van angora en kasjmier in de Gemeenschap	26
92/C 309/45	nr. 903/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het milieu bij Aridea	26
92/C 309/46	nr. 912/92 van de leden Hemmo Muntingh, Jan Bertens, Bryan Cassidy, Jessica Larive en Henry McCubbin aan de Commissie Betreft: Overbevissing en opleving van de jacht op zadelrobber in Canada	26
92/C 309/47	nr. 1013/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Inkomenssteun voor de Griekse boeren	27
92/C 309/48	nr. 1035/92 van de heer François Guillaume aan de Commissie Betreft: Voorstel voor een verordening betreffende een gemeenschappelijke marktordening voor uit landbouwgewassen verkregen ethylalcohol	28
92/C 309/49	nr. 1038/92 van de heer Filippos Pierros aan de Commissie Betreft: Eerbiediging door Griekenland van de in de richtlijn betreffende de mededinging op de markten van telecommunicatie-eindapparatuur vastgestelde termijnen	28
92/C 309/50	nr. 1086/92 van de heer Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Afrasteringen in Botswana	29
92/C 309/51	nr. 1171/92 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Bijdrage van de Lid-Staten aan de ontwikkeling van de Derde Wereld	30
92/C 309/52	nr. 1191/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het milieu van Vathi Avlidas	30
92/C 309/53	nr. 1196/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De grote nieuwe verkeersaders van de Griekse hoofdstad	31
92/C 309/54	nr. 1247/92 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Prijzen van auto's	31
92/C 309/55	nr. 1256/92 van Lord O'Hagan aan de Raad Betreft: Ontwerp-richtlijn werktijden	32
92/C 309/56	nr. 1260/92 van de heer Ben Visser aan de Commissie Betreft: Controle BTW-nummers door ondernemers bij export	32
92/C 309/57	nr. 1265/92 van mevrouw Ursula Braun-Moser aan de Commissie Betreft: SEED-fondsen	33
92/C 309/58	nr. 1278/92 van de heer Christian de la Malène aan de Commissie Betreft: De betrekkingen tussen de Gemeenschap en Japan en de toekomst van de Europese automobiellindustrie	34
92/C 309/59	nr. 1292/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Lesgeven aan scholen voor bijlessen	35
92/C 309/60	nr. 1302/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het nieuwe rapport van de Gemeenschap over de Griekse economie	35
92/C 309/61	nr. 1334/92 van de heer James Nicholson aan de Commissie Betreft: Voortgang van de operationele programma's voor landbouwontwikkeling in Noord-Ierland	36

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 309/62	nr. 1361/92 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Schoolmelkregeling	37
92/C 309/63	nr. 1363/92 van de heer George Patterson aan de Commissie Betreft: Verbod op met schuim opgevuld meubilair	37
92/C 309/64	nr. 1371/92 van de heer Carlos Robles Piquer aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Nieuwe atoomwapens van de VS	38
92/C 309/65	nr. 1372/92 van de heer Ian White aan de Commissie Betreft: Bouw van een stuwdam in de Severn	38
92/C 309/66	nr. 1375/92 van mevrouw Annemarie Goedmakers aan de Commissie Betreft: Genetisch gemanipuleerde bacteriën	39
92/C 309/67	nr. 1380/92 van mevrouw Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Maatregelen voor het opnemen van een Europese dimensie bij het onderwijs	39
92/C 309/68	nr. 1404/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: KMO's in Griekenland	40
92/C 309/69	nr. 1414/92 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Illegale visvangst in de wateren van Mozambique	41
92/C 309/70	nr. 1426/92 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Risico van het additief MMT, dat door de „Ethyl Corporation” wordt geproduceerd voor de brandstof van motorvoertuigen	41
92/C 309/71	nr. 1430/92 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Raad Betreft: Oorlog in het voormalige Joegoslavië	42
92/C 309/72	nr. 1443/92 van de heer Alman Metten aan de Commissie Betreft: Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds (ABP) en de richtlijnen overheidsopdrachten voor werken	43
92/C 309/73	nr. 1457/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Zondvloed bij Farkadona	44
92/C 309/74	nr. 1459/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Plundering van het natuurschoon in het gebied van de gemeente Kastro (Elis)	44
92/C 309/75	nr. 1467/92 van de heer Karel De Gucht aan de Commissie Betreft: Achterstand uitbetalingen gelden ESF	44
92/C 309/76	nr. 1472/92 van de heer Konstantinos Tsimas aan de Commissie Betreft: Intracommunautaire handel en de interne markt	45
92/C 309/77	nr. 1473/92 van de leden Jan Bertens en Jessica Larive aan de Commissie Betreft: Inbreuk op het recht op vrije meningsuiting door Griekse rechtbank	46
92/C 309/78	nr. 1493/92 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Communautaire maatregelen tegen malaria in de Derde Wereld	46
92/C 309/79	nr. 1509/92 van de heer Joachim Dalsass aan de Commissie Betreft: Diploma „Schrijnwerkrestaurateur” van het Centrum voor voortgezette opleidingen Schloß Raesfeld — gelijkstelling met het diploma „Doctoraat restauratie cultuurgoederen en natuurmonumenten” van de Universiteit van Florence	47

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 309/80	nr. 1523/92 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Botswana	48
92/C 309/81	nr. 1524/92 van de heer Karel De Gucht aan de Commissie Betreft: Steunmaatregelen Waals Gewest (België)	49
92/C 309/82	nr. 1540/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Watervervuiling in de provincie Ioannina	49
92/C 309/83	nr. 1541/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De redding van het Meer van Vegoritida	50
92/C 309/84	nr. 1542/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Dreigende milieuramp in het Middellandse-Zeegebied door giftige algen	50
92/C 309/85	nr. 1557/92 van de heer Bernard Antony aan de Commissie Betreft: Humanitaire hulp aan Kroatische bevolkingsgroepen die het slachtoffer zijn van oorlogsgeweld	50
92/C 309/86	nr. 1563/92 van de heer Juan de Dios Ramírez Heredia aan de Raad Betreft: Document tegen armoede en marginalisering	51
92/C 309/87	nr. 1569/92 van de heer Juan de Dios Ramírez Heredia aan de Commissie Betreft: Hulp aan vluchtelingen in Joegoslavië	51
92/C 309/88	nr. 1572/92 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Onttrekking van grondwater door boeren voor irrigatiedoeleinden	52
92/C 309/89	nr. 1577/92 van de heer Jacques Vernier aan de Commissie Betreft: Aromastoffen: aanvullende richtlijnen	52
92/C 309/90	nr. 1605/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Toegang tot overheidsfuncties in de Lid-Staten voor onderdanen van andere Lid-Staten	53
92/C 309/91	nr. 1606/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Afschaffing van de voorwaarde van het bezitten van de Franse nationaliteit voor het in dienst treden bij industriële en commerciële openbare diensten in Frankrijk	53
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1605/92 en nr. 1606/92	53
92/C 309/92	nr. 1608/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Vrije vestiging van advocaten in de Gemeenschap	54
92/C 309/93	nr. 1636/92 van mevrouw Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Aanvullende vitamine- en mineralenpreparaten	54
92/C 309/94	nr. 1711/92 van de leden Gijs de Vries en Florus Wijsenbeek aan de Raad Betreft: Het rapport van de Rekenkamer aan de Raad over het pakket Delors II	54
92/C 309/95	nr. 1760/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: Bosbranden	55
92/C 309/96	nr. 1788/92 van de leden Enrique Sapena Granell, María Izquierdo Rojo en Pedro Bofill Abeilhe aan de Commissie Betreft: Driehoekstransacties in Oost-Europa en het Middellandse-Zeegebied	55

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 309/97	nr. 1792/92 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Midden-Amerika	55
92/C 309/98	nr. 1819/92 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Afschaffing van de grenscontroles aan de binnengrenzen van de Gemeenschap	56
92/C 309/99	nr. 1837/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De „Woeste Kloof” op Kreta	56
92/C 309/100	nr. 1847/92 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: EOGFL-financieringen in Piëmont	56
92/C 309/101	nr. 1903/92 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Dienstweigerars in Griekenland	57
92/C 309/102	nr. 2011/92 van de heer Alex Smith aan de Raad Betreft: Veiligheid van kerninstallaties in Midden- en Oost-Europa	57
92/C 309/103	nr. 2015/92 van de heer Alex Smith aan de Raad Betreft: Verdragen over klimaatverandering en diversiteit van soorten	58
92/C 309/104	nr. 2183/92 van de leden María Izquierdo Rojo, Víctor Manuel Arbeloa Muru, Jesús Cabezón Alonso, José Alvarez de Paz, Carmen Díez de Rivera Icaza, Ana Miranda De Lage, Joan Colom i Naval, Arturo Escuder Croft, Carmen Llorca Vilaplana, Rafael Calvo Ortega, Carles-Alfred Gasòliba i Böhm, Heribert Barrera i Costa, Guadalupe Ruiz-Giménez Aguilar, Juan de la Cámara Martínez, Mateo Sierra Bardají, Joaquín Sisó Cruellas, José Valverde López, Marcelino Oreja, Fernando Pérez Royo, José Escudero, Alonso Puerta, Manuel Medina Ortega, Eusebio Cano Pinto, Carlos Bru Purón en Pedro Bofill Abeilhe aan de Raad Betreft: Inwerkingtreding van het Cohesiefonds	58
<hr/>		
	Rectificaties	
92/C 309/105	Rectificatie op het antwoord op schriftelijke vraag nr. 15/92 (<i>Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen</i> nr. C 247 van 24 september 1992)	59

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 227/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(18 februari 1991)

(92/C 309/01)

Betreft: Landen van de Gemeenschap die waarnemer zijn bij de WEU

De consolidering van het beginsel van een gemeenschappelijk veiligheidsbeleid vloeit voort uit het feit dat de Lid-Staten van onze Gemeenschap hun eigen verdediging moeten organiseren in het kader van de perspectieven voor de Politieke Unie waarnaar zij streven.

Tijdens het recente Italiaanse voorzitterschap heeft de Commissie overwogen artikel V van het Pact van Brussel in gewijzigde vorm op te nemen in het Verdrag van Rome. Bij een dergelijk samengaan van de Westeuropese Unie (WEU) met de Europese Gemeenschap is het echter noodzakelijk te bedenken dat drie Lid-Staten, te weten Griekenland, Denemarken en Ierland, het genoemde Pact van Brussel nog altijd niet hebben ondertekend.

Voor het eventuele geval dat de WEU wordt opgenomen in de Gemeenschap om het beginsel van een gemeenschappelijk veiligheidsbeleid ten uitvoer te leggen, zijn de ministers van mening dat de drie genoemde landen de status van waarnemer dienen te krijgen bij de activiteiten en werkzaamheden die de andere Lid-Staten, als ondertekenaars van het Pact van Brussel, ontplooiën?

Antwoord

(6 september 1992)

De banden die er zouden kunnen bestaan tussen een toekomstig gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid van de Unie en de WEU worden momenteel door de Intergouvernementele Conferentie over de Politieke

Unie bestudeerd. Het Voorzitterschap acht het derhalve niet opportuun vooruit te lopen op de resultaten van de besprekingen in het kader van de Conferentie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 436/91

van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(11 maart 1991)

(92/C 309/02)

Betreft: Verbod van chemische wapens

Welke maatregelen denkt de Gemeenschap te treffen om vooruitgang te boeken op het stuk van het verbod op chemische wapens in de gehele wereld?

Antwoord (1)

(6 september 1992)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn er voorstander van dat er op korte termijn een wereldwijde, algehele en verifieerbare overeenkomst tot stand komt die ontwikkeling, aanmaak, opslag en gebruik van chemische wapens verbiedt en de vernietiging van deze wapens regelt. Zij ondersteunen bijgevolg alle inspanningen waardoor de lopende onderhandelingen zo spoedig mogelijk en bij voorkeur tegen juli 1992 kunnen worden afgerond, en scharen zich achter het daartoe strekkende initiatief van president Bush van 13 mei 1991.

Totdat een overeenkomst houdende een algeheel verbod op chemische wapens wordt gesloten, pleiten zij met name voor maatregelen om de verspreiding van deze wapens te voorkomen, alsmede voor controle op de export van precursoren van chemische wapens en uitrustingen die voor de productie van chemische wapens kunnen dienen. De Gemeenschap en haar Lid-Staten, die ieder afzonder-

lijk reeds een streng controlebeleid ten aanzien van uitvoer van componenten en precursoren van chemische wapens voeren, zetten hun actie voort in de „Australische Groep” en hebben op 20 februari 1989 een communautaire verordening ter zake aangenomen.

De aanpassing en tenuitvoerlegging van de nationale regelgeving geschiedt over het algemeen via overleg in de Europese politieke samenwerking.

In communautair verband heeft de Commissie op 19 maart 1990 een voorstel houdende wijziging van de bovengenoemde verordening ingediend in het kader waarvan met name de lijst van de betrokken produkten wordt uitgebreid, een stelsel van informatie-uitwisseling tussen de Commissie en de Lid-Staten wordt ingesteld en uniforme technische criteria voor de afgifte of weigering van uitvoervergunningen worden vastgesteld. Over dit voorstel is vooralsnog geen beslissing gevallen.

(¹) Dit antwoord is verstrekt door de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, die ter zake bevoegd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 444/91
van de heer Edward McMillan-Scott (ED)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader
van de Europese politieke samenwerking bijeen

(11 maart 1991)

(92/C 309/03)

Betreft: De betrekkingen van de Gemeenschap met Roemenië

Zijn de ministers van Buitenlandse Zaken het erover eens dat de hulp van de Gemeenschap aan Roemenië dient af te hangen van de mate van politieke en economische hervormingen, beoordeeld aan de hand van de volgende criteria:

- eerbied voor de rechten van de mens,
- invoering van een veelpartijensysteem,
- vrije en eerlijke verkiezingen,
- vestiging van een rechtsstaat,
- economische liberalisatie met het oog op invoering van de markteconomie,
- vrijheid van de pers?

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken in het geval van Roemenië precies aangeven aan welke van deze criteria van politieke hervorming is voldaan?

Aan hoeveel van bovengenoemde criteria moet zijn voldaan, voordat de ministers van Buitenlandse Zaken akkoord gaan om andere steun dan humanitaire steun te verlenen?

Zijn de ministers van Buitenlandse Zaken het erover eens dat dezelfde criteria van politieke hervorming streng en zonder uitzondering moeten worden toegepast op alle Staten van Midden- en Oost-Europa?

Antwoord

(6 september 1992)

Ten aanzien van het door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde punt zijn de Gemeenschap en haar Lid-Staten het met de geachte Afgevaardigde eens dat de door hem in zijn vraag genoemde criteria centraal staan bij de politieke en economische voorwaardelijkheid ten aanzien van de aan de landen van Midden- en Oost-Europa verleende bijstand. Bij de steun aan Roemenië moet dus met deze criteria rekening worden gehouden.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten beseffen dat Roemenië een proces van hervormingen is begonnen dat in de gewenste richting gaat. Zij zijn er niettemin van overtuigd dat de situatie in dat land nog moeilijk is en dat zowel de Europese Gemeenschap als de internationale gemeenschap in haar geheel waakzaam moeten blijven ten aanzien van de ontwikkelingen in Roemenië.

Wat het beleid van de Gemeenschap en haar Lid-Staten jegens Roemenië meer in het algemeen betreft, zij de geachte Afgevaardigde gewezen op de antwoorden op een aantal vragen, met name op zijn mondelinge vragen H-1294/90, H-1314/90, H-0151/91 en H-0274/91.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 838/91
van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader
van de Europese politieke samenwerking bijeen

(3 mei 1991)

(92/C 309/04)

Betreft: Economische samenwerking/asiel

Hoe denken de ministers van de Europese politieke samenwerking dat voorbereidingen kunnen worden getroffen op de „enorme stroom van asielaanvragen” van mensen uit Oost-Europa, waarover tijdens de Conferentie van Wenen op 24 en 25 januari is gesproken?

Antwoord

(6 september 1992)

De door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde kwestie is niet in het kader van de Europese politieke samenwerking besproken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 897/91van mevrouw **Raymonde Dury (S)**aan de **ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen**

(8 mei 1991)

(92/C 309/05)

Betreft: Controle op de wapenverkoop op mondiaal niveau

De Commissie heeft blijk gegeven van haar voornemen een communautaire controle op de verkoop van wapens te bevorderen. Deze intentieverklaring is door de Raad en het Europees Parlement onderschreven.

Het blijkt echter dat de Verenigde Staten niet de bedoeling hebben beperkingen te stellen aan hun eigen wapenverkoop in de wereld. Indien dit in de praktijk bevestigd wordt, zouden er gaten vallen in bovenbedoelde regeling, die erop gericht is de kans op gewapende conflicten te beperken.

Wat denken de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, van dit gevaar en van het voorstel van de Canadese premier Mulroney een topconferentie op wereldniveau te houden om tot beperking en eventueel zelfs stopzetting van de wapenverkoop op wereldschaal te komen?

Antwoord

(25 augustus 1992)

In de Verklaring over de non-proliferatie en de uitvoer van wapens, die de Europese Raad tijdens zijn bijeenkomst op 28—29 juni 1991 te Luxemburg heeft aangenomen, waren de staatshoofden en regeringsleiders van oordeel dat een omvangrijk internationaal optreden op korte termijn onontbeerlijk is om te bevorderen dat er terughoudendheid en doorzichtigheid wordt betracht bij de overdracht van conventionele wapens en technologie voor militair gebruik, met name naar spanningshaarden.

Op internationaal niveau hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten zich sinds de bijeenkomst van de Europese Raad te Luxemburg nog meer ingespannen om na te gaan welke maatregelen er nodig zijn voor een gemeenschappelijke aanpak met betrekking tot wapenoverdrachten. Zo hebben zij de mogelijkheden bestudeerd om op basis van de zeven door de Europese Raad te Luxemburg goedgekeurde criteria te komen tot een gemeenschappelijke aanpak bij de tenuitvoerlegging van hun respectieve beleid inzake wapenexporten; ook hebben zij passende maatregelen voorgesteld om de nationale controles op de uitvoer van militair materiaal op elkaar af te stemmen, en te beginnen met het vergelijken van het beleid van de landen en het vaststellen van de punten van overeenstemming en van verschil tussen de nationale voorschriften.

Al deze acties hebben onlangs geleid tot de goedkeuring van een achtste gemeenschappelijk criterium voor de controle op de wapenexport. Verder is er bij de definitieve opstelling van de lijsten van de door alle Lid-Staten te controleren conventionele wapens aanzienlijke vooruitgang geboekt.

De Europese Raad heeft tijdens zijn bijeenkomst op 9—10 december 1991 te Maastricht vier terreinen binnen de veiligheidsdimensie aangewezen waarop gemeenschappelijk kan worden opgetreden. Een van deze terreinen betreft „de economische aspecten van de veiligheid en met name de controle op de overdracht van militaire technologie aan derde landen en toezicht op de export van wapens”. De Europese Raad verzocht de ministers van Buitenlandse Zaken te beginnen met de voorbereidingen om vóór de datum van inwerkingtreding van het Verdrag de noodzakelijke basiselementen voor een hiertoe strekkend beleid van de Unie vast te stellen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn van oordeel dat, overeenkomstig Resolutie 43/75 I van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, „de gehele problematiek van de wapenoverdrachten door de internationale gemeenschap zeer ernstig moet worden genomen, onder andere vanwege:

- a) het potentiële gevaar van verdere destabilisering van gebieden waar spanningen en regionale conflicten de internationale vrede en veiligheid alsmede de nationale veiligheid bedreigen;
- b) de potentieel negatieve gevolgen ervan voor de vreedzame sociaal-economische ontwikkeling van alle volkeren;
- c) het gevaar van toeneming van de illegale en geheime wapenhandel.”

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn van oordeel dat meer openheid en doorzichtigheid op het gebied van bewapening derhalve absoluut noodzakelijk is om het vertrouwen te vergroten, de stabiliteit te bevorderen, Staten te helpen terughoudendheid te betrachten bij de militaire produktie en de wapenoverdracht, spanningen te verminderen en de regionale en internationale vrede en veiligheid te versterken. Zij zijn ervan overtuigd dat doeltreffende inspanningen op dit gebied gebaseerd moeten zijn op gecoördineerde internationale acties.

In die geest en als eerste stap hebben de Twaalf en Japan tijdens de 46e zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties een ontwerp-resolutie ingediend waarin met name:

- de secretaris-generaal wordt verzocht een universeel en niet-discriminerend register van conventionele wapens aan te leggen dat gegevens bevat over internationale wapenoverdrachten alsmede door de Lid-Staten verschaft informatie over militair bezit, militaire aankopen via nationale produktie en beleidsvoornemens op dit gebied; beoogd wordt om met een universeel en niet-discriminerend register tot terughoudendheid en doorzichtigheid van wapenoverdrachten te komen;
- de Conferentie over ontwapening wordt verzocht zo spoedig mogelijk de onderling samenhangende aspecten van de buitensporige en destabiliserende accumulatie van wapens, waaronder ook het vraagstuk van dit

militair bezit en militaire aankopen via nationale produktie, te bestuderen en universele en niet-discriminerende praktische maatregelen voor te stellen om tot meer openheid en doorzichtigheid op deze terreinen te komen;

- de Conferentie over ontwapening wordt verzocht zich te buigen over de problemen in verband met, en de uitwerking van, praktische maatregelen om te komen tot meer openheid en doorzichtigheid met betrekking tot de overdracht van geavanceerde technologie met militaire toepassingen alsmede met betrekking tot massavernietigingswapens, zulks in het kader van de bestaande wettelijke instrumenten.

Deze resolutie is met overweldigende meerderheid door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties goedgekeurd en een panel van regeringsdeskundigen bestudeert momenteel hoe deze ten uitvoer kan worden gelegd. De resultaten van deze studie zullen tijdens de volgende zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties worden besproken. De Verenigde Staten en Canada hebben de aanneming van deze resolutie krachtig gesteund en zijn betrokken bij alle werkzaamheden met betrekking tot de spoedige tenuitvoerlegging ervan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1257/91

van mevrouw Christine Oddy (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(14 juni 1991)

(92/C 309/06)

Betreft: Guyana

Wanneer hebben de EPS-ministers voor het laatst over Guyana gesproken?

Welke maatregelen zullen zij treffen voor het zenden van internationale waarnemers die de aanstaande verkiezingen in dat land moeten volgen?

Antwoord

(25 augustus 1992)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten wisselen in het kader van de bevoegde EPS-werkgroep regelmatig van gedachten over ontwikkelingen — zoals verkiezingen — in Latijns-Amerika en in het Caribisch gebied waardoor het democratisch bestuur kan worden bevorderd.

Zo hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten van gedachten gewisseld over het besluit dat president Hoyte eind vorig jaar heeft genomen om de voor 16 december 1991 geplande verkiezingen uit te stellen omdat naar zijn zeggen „adequate kieslijsten ontbreken”. De Gemeen-

schap en haar Lid-Staten onderhouden voorts via de afzonderlijke Lid-Staten contact met diverse kandidaten bij de verkiezingen om de situatie in Guyana vóór de verkiezingen adequaat te kunnen beoordelen. Wij verzekeren het geachte Parlementslied dat, mocht bewezen zijn dat de verkiezingen niet alleen zijn uitgesteld, maar ook op losse schroeven staan, de Gemeenschap en haar Lid-Staten hun standpunten zullen coördineren, ten einde zich er gezamenlijk voor in te zetten dat de democratische spelregels in acht worden genomen.

De Regering van Guyana heeft het Carter Center en het Gemenebest-secretariaat uitgenodigd waarnemersteams te sturen om de komende verkiezingen te volgen. Andere internationale groepen of organisaties zijn niet uitgenodigd om waarnemers te sturen, maar in Guyana geaccrediteerde diplomaten zullen toegang krijgen tot alle fasen van het verkiezingsproces. Een volgende stap naar het houden van algemene verkiezingen werd gezet op 8 juni, toen de Verkiezingscommissie van Guyana een voorlopige kiezerslijst publiceerde die door alle politieke partijen kan worden gecontroleerd en gecorrigeerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1285/91

van de heer Leen van der Waal (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juni 1991)

(92/C 309/07)

Betreft: De culturele activiteiten van de Commissie

In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (*) kondigt de Commissie aan in het kader van haar „Culturele actie” de onderscheiding „Europees cultuurpodium” in het leven te hebben geroepen.

1. Is de Commissie van mening dat er gesproken kan worden van een Europese cultuur? Zo ja, wat dient hieronder te worden verstaan?
2. Aan welke rechtsgrondslag ontleent de Commissie haar voornemen om op Europees niveau cultureel actief te zijn?
3. Kan de Commissie definiëren wat zij precies verstaat onder het specifieke van de „Europese dimensie” en onder „een gemeenschappelijke bron” waaruit de Europese creativiteit gevoed wordt?
4. Binnen de Lid-Staten bestaat momenteel grote onduidelijkheid over de doorwerking van het EEG-Verdrag op de culturele sector. Met name heerst er bezorgdheid over de blijvende bevoegdheden van de Lid-Staten inzake een eigen nationaal cultuurbeleid.
  - a) Deelt de Commissie de mening dat het voeren van een autonoom nationaal cultuurbeleid blijvend tot de bevoegdheden van de Lid-Staten behoort?

b) Kan de Commissie duidelijk maken dat haar aangekondigde activiteiten ter bevordering van de „Europese dimensie” aan de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten geen afbreuk doet?

zoals beschreven in artikel 128 en artikel 189 B, namelijk met goedkeuring door de Raad met eenparigheid van stemmen.

(¹) PB nr. C 167 van 10. 7. 1990, blz. 2.

**Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie
(19 augustus 1992)**

Het zal het geachte Parlements lid bekend zijn dat het Verdrag van Maastricht bepalingen bevat met betrekking tot de actie van de Gemeenschap op cultureel gebied (artikel 128), die ten doel heeft bij te dragen tot de ontplooiing van de culturen van de Lid-Staten onder eerbiediging van hun nationale en regionale verscheidenheid.

De actie van de Gemeenschap zal derhalve érop gericht moeten zijn de culturele samenwerking tussen de Lid-Staten aan te moedigen en zo nodig hun activiteiten op de volgende gebieden te ondersteunen en aan te vullen:

- verbetering van de kennis en verbreiding van de cultuur en de geschiedenis van de Europese volkeren,
- instandhouding en bescherming van het cultureel erfgoed van Europees belang,
- culturele uitwisseling op niet-commerciële basis,
- scheppend werk op artistiek en literair gebied, mede in de audiovisuele sector.

In artikel 128 wordt er tevens op gewezen dat de Gemeenschap en de Lid-Staten de samenwerking met derde landen zullen bevorderen. Bovendien moet de Gemeenschap bij haar optreden op andere gebieden rekening houden met de culturele aspecten.

Ten einde de Raad en het Europese Parlement de gelegenheid te geven om zich voor het einde van dit jaar uit te spreken over de vaststelling van een referentiekader en prioriteiten vast te stellen, heeft de Commissie op 29 april 1992 een inleidende mededeling tot het debat over de nieuwe vooruitzichten voor communautaire actie op cultureel gebied goedgekeurd. In deze mededeling wordt de nadruk gelegd op het subsidiariteitsbeginsel dat moet blijken uit de keuze van de acties, die complementair moeten zijn ten opzichte van die welke door de Lid-Staten zelf worden ondernomen en die voornamelijk zijn bedoeld om de openheid en doorzichtigheid van de ontwikkelde initiatieven te bevorderen. Bovendien moeten zij een toegevoegde waarde op communautair niveau vertegenwoordigen.

De Commissie toont zich tevens voorstander van meer overleg met de betrokken professionele kringen en met de bevoegde autoriteiten in de Lid-Staten in nauwe samenwerking met het Europese Parlement en het nieuwe Comité van de Regio's.

In elk geval zal het opzetten van nieuwe acties moeten worden uitgesteld tot het Verdrag van Maastricht van kracht wordt en moeten gebeuren volgens de procedures

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1872/91
van de heer Diego de los Santos López (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1991)
(92/C 309/08)**

Betreft: Steunmaatregelen ten behoeve van de landbouwstructuur

De Spaanse Regering heeft besloten, naar het schijnt vanwege budgettaire problemen, de steunmaatregelen ten behoeve van de landbouwstructuur vervat in Koninklijk Decreet nr. 808/87, dat Verordening (EEG) nr. 797/85 (¹) inzake verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur toepast op Spaans grondgebied, sine die op te schorten. Bovendien heeft zij aan de betrokken bestuurlijke instanties opdracht gegeven geen enkel investeringsproject in het kader van deze steunmaatregelen op hun grondgebied in aanmerking te nemen. De aldus ontstane situatie is bijzonder ernstig in Andalusië, waar de landbouwstructuur bijzonder te lijden zal hebben onder de gevolgen van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Is de Commissie niet van mening dat het niet aanvaarden van subsidieaanvragen voor investeringsprojecten zoals bedoeld in Verordening (EEG) nr. 797/85 neerkomt op het niet toepassen van deze verordening en bijgevolg een ingebrekeblijving van de Spaanse Staat betekent? Kan de Commissie gegevens verstrekken over het gebruik in Andalusië, en in heel Spanje, van de communautaire middelen uit hoofde van de gemeenschappelijke actie van Verordening (EEG) nr. 797/85? Is de Commissie niet van mening dat het noodzakelijk is, om dergelijke situaties te voorkomen, maatregelen te nemen die de rechtstreekse toepassing van de communautaire landbouwstructuurmaatregelen in de meest achtergebleven gebieden mogelijk maken, en daarbij voldoende communautaire middelen ter beschikking te stellen, zodat de budgettaire problemen van de Lid-Staten niet de verschillen tussen de rijkste en de armste regio's van de Gemeenschap nog groter maken?

(¹) PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
(8 juli 1992)**

De Commissie is door de Spaanse Regering op de hoogte gebracht van de tijdelijke schorsing van de goedkeuring van de besluiten tot verlening van de steun op grond van

Koninklijk Decreet nr. 808/87, waarbij Verordening (EEG) nr. 797/85, vervangen door Verordening (EEG) nr. 2328/91⁽¹⁾, ten uitvoer is gelegd. Dit decreet is vervangen door het nieuwe Koninklijk Decreet nr. 1887/91 van 31 december 1991.

De Lid-Staten zijn verplicht investeringssteun te verlenen aan landbouwers die voldoen aan de voorwaarden van Verordening (EEG) nr. 797/85 (nu Verordening (EEG) nr. 2328/91); de Commissie kan evenwel aanvaarden dat een Lid-Staat die met uitzonderlijk zware budgettaire moeilijkheden kampt, de uitbetaling van deze steun enige tijd uitstelt, wanneer dat noodzakelijk is om de tenuitvoerlegging van genoemde verordening op zijn grondgebied te wijzigen, wat in Spanje wel degelijk het geval is geweest.

De uitgaven van het EOGFL, afdeling Oriëntatie, voor investeringssteun in het kader van doelstelling 5 a in Spanje bedragen voor de periode 1987—1991 121 miljoen ecu. De gegevens die specifiek Andalusië betreffen, zijn momenteel niet beschikbaar.

Wat de door het geachte Parlementslid gewenste directe toepassing van de structuurmaatregelen betreft, kan de Gemeenschap, omdat bij deze maatregelen zoveel landbouwers betrokken zijn, geen steun verlenen die rechtstreeks door het EOGFL aan de landbouwers zou worden uitgekeerd. Het huidige systeem van investeringssteun in de landbouwbedrijven is het resultaat van een lange ontwikkeling waarin het systeem van communautaire bijstand uit hoofde van de structuurmaatregelen geleidelijk is uitgewerkt. De Gemeenschap heeft gekozen voor een systeem met indirecte, gedeeltelijke financiering van door de Lid-Staten ten uitvoer te leggen nationale steunregelingen. Bij de hervorming van de Structuurfondsen zijn voorschriften vastgesteld die deze benadering bevestigen, waarbij is uitgegaan van op communautair niveau vastgestelde doelstellingen en voorwaarden.

Ter wille van de soevereiniteit van de Lid-Staten kan de steun alleen aan de nationale schatkist worden vergoed.

⁽¹⁾ PB nr. L 218 van 6. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2313/91

van de heer Mihail Papayannakis (GUE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1991)

(92/C 309/09)

Betref: Behoud van het Dama-Dama-hert van Rhodos

Volgens bewoners van Rhodos en de Griekse massamedia wordt het Dama-Dama-hert van Rhodos met uitsterving bedreigd. De voornaamste oorzaken daarvoor blijken te zijn de illegale jacht, branden — vaak opzettelijk veroorzaakt — en genetische kruisingen.

Dit in Europa unieke hert komt in Griekenland voor sedert het jaar 60 voor Christus en er bestaan Oudgriekse kruiken en amforen waarop het staat afgebeeld.

Op dit ogenblik leven er op Rhodos — het enige natuurlijke leefmilieu van dit dier — 30 tot 40 herten in het wild en zijn er tegelijkertijd 135 gekweekte herten die leven in onaanvaardbare omstandigheden (op een zeer kleine, lawaaijerige oppervlakte zonder bomen).

Kent de Commissie, in het licht van het feit dat dit concrete hertenras een zeldzaam segment van het genetische erfgoed van onze wereld is, de redenen die leiden tot de verdwijning ervan? Weet zij welke maatregelen de bevoegde lokale overheden treffen voor het behoud ervan? En ten slotte, is zij van plan om in het kader van de maatregelen die worden voorzien in het voorstel voor een richtlijn voor de instandhouding van de natuurlijke en semi-natuurlijke biotopen en de in het wild voorkomende fauna en flora dezelfde belangstelling te tonen voor de redding van dit hert?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(23 september 1992)

De Commissie heeft geen informatie over de gevaren waaraan het Dama-Dama-hert van Rhodos blootstaat.

In de bijlagen van de onlangs vastgestelde habitat-richtlijn wordt het Dama-Dama-hert niet vermeld. Ingrijpen van de Commissie op grond van deze richtlijn is dus niet mogelijk. De verantwoordelijkheid voor dit probleem ligt uitsluitend bij de Griekse overheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2338/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1991)

(92/C 309/10)

Betref: Beperkingen van de vakbondsrechten van bank-employés in Turkije

Door een bezoek van een delegatie van de „Fédération internationale des employés, techniciens et cadres” aan Turkije is vast komen te staan dat het recht van werknemers van staatsbanken op aansluiting bij een vakbond geschonden wordt door de Turkse Regering die hardnekkig weigert Conventie nr. 89 van de Internationale Arbeidsorganisatie inzake vakbondsvrijheid te ondertekenen; Turkije is overigens het enige Europese land dat zulks niet heeft gedaan. De employés van particuliere banken wordt bovendien uit hoofde van de artikelen 29,

30 en 31 van wet nr. 2822 betreffende collectieve arbeids-overeenkomsten, stakingen en lockouts expliciet het recht van staking ontzegd.

De Fédération internationale des employés, techniciens et cadres heeft de Turkse Regering wegens deze voorschriften en wegens haar houding bij de IAO aangeklaagd en haar desbetreffende bezwaren kenbaar gemaakt aan het Internationaal Monetair Fonds, de Wereldbank en andere internationale instellingen, waaronder de Commissie.

In hoeverre hebben de beleidsorganen van de Gemeenschap met dit bericht rekening gehouden, met name bij de toepassing en uitbreiding van de associatieovereenkomst en bij de behandeling van het toetredingsverzoek van Turkije?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(1 juli 1992)

De Commissie is al langer op de hoogte van de beperkingen inzake vakbondsactiviteiten in bepaalde sectoren die in Turkije na de militaire staatsgreep in september 1980 werden opgelegd.

Inderdaad heeft zij hierop gewezen — naast andere argumenten — in het advies dat op 18 december 1989 is uitgebracht over het verzoek van Turkije om volledig lidmaatschap van de Europese Gemeenschap.

De Commissie dient er evenwel op te wijzen dat de bekrachtiging van de overeenkomsten van de Internationale Arbeidsorganisatie door een niet-Lid-Staat buiten de bevoegdheden van de Instellingen van de Gemeenschap valt.

Het geachte Parlementslid gelieve evenwel er nota van te nemen dat sedert zijn vraag te berde is gebracht, de uitkomst van de in Turkije op 20 oktober gehouden verkiezingen voor het Parlement geleid hebben tot een regeringswisseling. De nieuwe regeringscoalitie heeft in haar programma, waarvoor zij op 30 november het vertrouwen van het Turkse Parlement heeft gekregen, haar bedoelingen kenbaar gemaakt Turkije tot een moderne staat om te vormen. Deze staat zal een rechtsstaat zijn, een meerpartijdemocratie waaraan iedereen kan deelnemen, en waarin de arbeidswetgeving zal worden verbeterd in overeenstemming met de normen van de IAO. Zo dit het geval is, zou het verbod op aansluiting bij vakbonden in de openbare sector moeten worden opgeheven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2395/91

van de heer Max Simeoni (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1991)

(92/C 309/11)

Betreft: Het Europees Centrum voor poëzie en culturele dialoog tussen Oost en West te Sibiu (Roemenië)

In samenwerking met de Europese Vereniging voor de bevordering van de poëzie, wordt thans een project

bestudeerd, dat de oprichting te Sibiu (Roemenië) beoogt van een Europees Centrum voor poëzie en culturele dialoog tussen Oost en West. De aanzet tot dit initiatief werd gegeven door een besluit van het Roemeense Parlement, dat eveneens door de Roemeense Regering werd goedgekeurd.

Het project omvat een bibliotheek en een secretariaat, dat belast is met de oprichting van een netwerk voor de bevordering van de poëzie in de landen van Midden- en Oost-Europa. Ook voorziet het project in de publikatie van twee- en meertalige uitgaven en de organisatie van vertalingsseminars.

Het zou wenselijk zijn dat de Gemeenschap haar morele en materiële steun zou verlenen aan dit project, dat het aanknopen van nauwere culturele banden tussen de twee delen van Europa bevordert. Zou de Commissie, in het kader van de reeds bestaande begrotingslijnen, uit de begroting voor 1992 een steun van ongeveer 60 000 ecu kunnen verlenen ten gunste van bovengenoemd project?

**Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie**

(15 september 1992)

De initiatiefnemers van het project voor de oprichting van het Europees Centrum voor de poëzie te Sibiu hebben zich tot de Commissie gewend om financiële steun van de Gemeenschap te vragen.

De Commissie kent geen algemene financiële steun voor de werkingskosten van een organisatie toe, en kan er zich om begrotingsredenen niet toe verbinden meerjarensteun te verlenen. Voorts steunt zij voornamelijk projecten waarbij ten minste drie Lid-Staten betrokken zijn en die de ontwikkeling van transnationale netwerken op cultureel terrein stimuleren.

De Commissie heeft de bevoegde diensten niettemin opgedragen het project aan een onderzoek te onderwerpen en daarin de concrete acties aan te wijzen die eventueel voor een subsidie in aanmerking zouden kunnen komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2601/91

van de heer Hugh McMahon (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 309/12)

Betreft: Taiwan

De recente regelingen van Taiwan voor de liberalisering van de invoer van sterke dranken bevatten zeer uiteenlopende data waarop de liberalisering moet ingaan, sterk uiteenlopende accijnstarieven, welke onverenigbaar zijn

met de beginselen van de GATT, alsmede restrictieve reclamevoorschriften. Welke maatregelen denkt de Commissie thans te nemen om de nodige hervormingen te helpen bewerkstelligen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(31 juli 1992)

Er zijn geen officiële betrekkingen tussen de Gemeenschap en Taiwan, en Taiwan is evenmin lid van de GATT. Er bestaat dus geen forum om bij Taiwan over deze zaak officieel protest aan te tekenen.

De Commissie heeft niettemin in januari aan de instanties van Taiwan kennisgeving gedaan van haar ontevredenheid met betrekking tot de aan de liberalisering van de markt voor sterke dranken gekoppelde heffingsregeling, de data voor de liberalisering van cognac en brandewijnen, en de restrictieve reclamevoorschriften waardoor de liberalisering van weinig betekenis blijft voor nieuwe produkten.

Ondanks de in augustus 1991 in de regeling aangebrachte wijzigingen was de Commissie van mening dat de discriminatie ten opzichte van de Gemeenschap bleef bestaan. Daarom, en na verdere pogingen om tot een oplossing voor het probleem te komen, werd met tegenzin besloten de communautaire textielquota van Taiwan voor 1992 met 5% te verminderen. Zodra het probleem wordt opgelost, zal de Commissie vanzelfsprekend de nodige maatregelen nemen om onmiddellijk opnieuw de oorspronkelijke quota toe te passen.

De Commissie blijft alles in het werk stellen om van Taiwan de noodzakelijke hervormingen te verkrijgen en in het kader van informele contacten Taiwan te wijzen op het gewicht dat zij hecht aan de flagrante discriminatie tegen de communautaire uitvoer.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2670/91

van de heer Henry Chabert (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 309/13)

Betreft: Beleid van de Gemeenschap ten opzichte van de landen van Oost-Europa en de USSR en acties van de ondernemingen van de Lid-Staten der Gemeenschap ten gunste van deze landen

Het is duidelijk dat de Gemeenschap dikwijls moeilijkheden ondervindt wat betreft de methoden voor gebruikmaking van de kredietlijnen van de begroting bij haar acties ten aanzien van de Sowjetunie en de landen van Oost-Europa, terwijl heel wat ondernemingen bereid zijn talrijke projecten in deze landen te financieren.

Kan de Commissie om te beginnen nauwkeurig mededelen welke regels moeten worden nageleefd en welke stappen moeten worden ondernomen door deze firma's die hun betrekkingen met de landen van Oost-Europa en met elk hunner wensen te ontwikkelen en zich vaak in de onmogelijkheid bevinden om op de hoogte te zijn van de informatie waardoor hun optreden zou worden vergemakkelijkt?

Kan zij ons met name mededelen hoe te werk moet worden gegaan door iedere KMO die contact wenst op te nemen met de bevoegde diensten van haar directoratengeneraal, ten einde inlichtingen te verkrijgen over de verschillende bestaande procedures en faciliteiten, in het kader van de samenwerking tussen die ondernemingen en hun gelijken in de landen van Oost-Europa?

Kan de Commissie ons ten slotte mededelen of zij voorstander is van het beginsel van evenwicht per nationaliteit, in het kader van de verschillende acties tot aanmoediging die zij ondersteunt inzake opleiding en steunmaatregelen ten behoeve van de communautaire ondernemingen die er naar streven hun activiteiten met de diverse landen van Oost-Europa te ontwikkelen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(31 juli 1992)

Voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) zijn er twee mogelijkheden.

Ten eerste komen bedrijven van de Gemeenschap in aanmerking voor medefinanciering van hun uitvoerbaarheidsstudies (pre-investering) en van maatregelen ter ondersteuning van hun investeringen in een Midden- of Oosteuropese land (vooral opleiding) in het kader van het JOPP (Joint Venture Phare Programme). Bovendien kunnen zij via het JOPP financieel deelnemen in het kapitaal van de joint venture.

Daartoe dienen de in de Gemeenschap gevestigde kleine en middelgrote bedrijven zich in de eerste plaats te wenden tot de banken, die in elke Lid-Staat van de Gemeenschap deel uitmaken van het netwerk van financiële bemiddelaars voor de uitvoering van het JOPP.

Ten tweede komen Hongaarse, Poolse en Tsjechoslowaakse bedrijven, ongeacht of zij partner van een in de Gemeenschap gevestigd klein of middelgroot bedrijf zijn, in aanmerking voor een lening bij plaatselijke banken die in deze landen deelnemen aan de in het kader van Phare uitgevoerde MKB-programma's.

Deze kredietlijnen zijn in dit stadium evenwel slechts beschikbaar in een aantal proefgebieden. Deze bedrijven moeten zich voor alle inlichtingen wenden tot de plaatselijke eenheden die belast zijn met het beheer van de MKB-programma's, namelijk de Hongaarse Stichting ter bevordering van het bedrijfsleven (Boedapest), het Fonds voor samenwerking (Warschau) en het Ministerie van Arbeid (Praag).

Voor deze steun en financiële faciliteiten wordt elke aanvraag op haar eigen merites (economisch rendement van het project, ontwikkelingsplan van het bedrijf, enz.) beoordeeld door de financiële bemiddelaar die aan de programma's deelneemt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3032/91

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 309/14)

Betreft: Bescherming van de oude nederzetting Pyrra (Lesvos)

In het kustgebied van de Golf van Kalloni is ter hoogte van Skamioudi met de toestemming van de prefectuur van Lesvos met het experimenteel kweken van schaaldieren begonnen, en wel op 30 meter afstand van de oude, verzonken nederzetting Pyrra. De visserijcoöperaties van Skala Kallonis en Skala Polichnitou stellen dit aan de kaak en wijzen erop dat de voornaamste bedoeling hiervan is in het wild levende schaaldieren (kokkelschelpen) op illegale wijze te concentreren. Voorts loopt ook de oude, verzonken nederzetting duidelijk gevaar. Hoe zal de Commissie laten blijken dat zij belang hecht aan de bescherming van de nederzetting Pyrra, die deel uitmaakt van de Europese beschaving en een stuk geschiedenis is?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(23 september 1992)

Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten is niet van toepassing op de plannen voor een schelpdierkwekerij in het kustgebied van Skamioudi. Volgens deze richtlijn dienen alleen de in bijlage II genoemde kweekvijvers voor zalmachtigen aan een milieu-effectbeoordeling te worden onderworpen wanneer wordt aangenomen dat zij een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben.

Overigens is de Commissie niet op de hoogte van het bestaan van een dergelijk project in bovengenoemde streek.

De Commissie meent dan ook dat een rechtsgrond voor inmenging in Griekse overheidsbesluiten ontbreekt.

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3214/91

van de heer Vincenzo Mattina (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1992)

(92/C 309/15)

Betreft: Gasleiding in Portugal

Is het de Commissie bekend dat bij de gunning, in het kader van een internationale openbare aanbesteding, van een concessie voor het beheer voor openbare rekening van een terminal voor de overlading en hervergassing van vloeibaar gemaakt aardgas en een hoge-drukleiding voor het transport van aardgas van Setubal naar Braga, de keuze gevallen is op een aanbieder wiens voorstel voor een financieringsstructuur door de beoordelingscommissie en haar financiële consultant als onvoldoende en niet in overeenstemming met de vereisten van het desbetreffende project werden beoordeeld?

Is de Commissie van oordeel dat zij een bijdrage „à fond perdu” van ruim 100 miljoen ecu kan verlenen voor een project dat, zoals het vanuit financieel gezichtspunt is gestructureerd, niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een financiële bijdrage van de Europese Investeringsbank?

Is het de Commissie verder bekend dat de uitverkoren aanbieder een prijsregeling heeft voorgesteld op basis van het „kosten plus”-beginsel, dat niet in overeenstemming is met de in andere Lid-Staten gehanteerde praktijk, omdat aardgas daar verkocht wordt tegen een prijs die concurrerend is met die van alternatieve vormen van energie?

Is het de Commissie ten slotte bekend dat de uitverkoren aanbieder, zoals de bevoegde ministeriële beoordelingscommissie zelf heeft toegegeven, verkoopprijzen genoemd heeft die van louter indicatieve aard zijn, zodat de aanbieder in dit verband geen enkele verbintelijke verplichting is aangegaan, hetgeen in strijd is met de bepalingen van richtlijn COM(89) 332 van 18 september 1989, waarin duidelijkheid en transparantie verlangd worden ten aanzien van de prijzen waartegen het gas aan de eindverbruikers zal worden verkocht?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3215/91

van de heer Vincenzo Mattina (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1992)

(92/C 309/16)

Betreft: Gasleiding in Portugal

Is het juist dat de Commissie van diverse zijden verzocht is een onderzoek in te stellen naar de wijze waarop, in het kader van een internationale openbare aanbesteding, een concessie verleend werd voor het beheer voor openbare rekening van een terminal voor de overlading en hervergassing van vloeibaar gemaakt aardgas en een hoge-drukpijpleiding voor het transport van aardgas van Setubal naar Braga, en dat de Commissie op het punt staat om, in het kader van het Regen-programma, middelen beschikbaar te stellen voor de financiering van dit project?

Indien dit juist is, acht de Commissie het dan niet haar plicht dit besluit in diër voege te wijzigen dat zij niet tot financiering overgaat totdat een onderzoek duidelijk heeft aangetoond dat bovengenoemde internationale aanbesteding beantwoordt aan de criteria voor correctheid en transparantie die op internationale openbare aanbestedingen van toepassing zijn? Acht de Commissie het verder gepast om enorme bedragen „à fond perdu” beschikbaar te stellen voor een project als dat van de voor deze aanbesteding uitverkoren aanbieder? Dit biedt namelijk geen mogelijkheid voor de, op zich zeer wenselijke, koppeling van de perifere gebieden aan de meer centrale gebieden van de Gemeenschap, terwijl dit toch het doel is dat met het Regen-programma wordt nagestreefd.

Is de Commissie het niet met mij eens dat het verkieslijker zou zijn een project te ondersteunen dat voorziet in een koppeling aan het Spaanse aardgasnet, mede ook in het licht van de stroomversnelling waarin het dossier van de „Maghreb-aardgaspijpleiding” de laatste tijd gekomen is?

**Gecombineerd antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 3214/91 en nr. 3215/91
(13 juli 1992)**

De Commissie bevestigt dat in het kader van het Regen-initiatief een aanvraag is ingediend door de Portugese autoriteiten.

Met inachtneming van de procedures voor de goedkeuring van de programma's onderzoekt de Commissie voor elk voorstel of het voor bijstand in aanmerking komt. Het Regen-programma vormt geen uitzondering op die regel.

Wat de inschrijving met betrekking tot het Portugese project betreft, heeft de Commissie de ingediende klacht zeer uitvoerig onderzocht, maar geen bewijs gevonden dat de gevolgde aanbestedingsprocedure in strijd was met het Gemeenschapsrecht. Daarom heeft de Commissie op 1 april 1992 besloten om in verband met deze klacht verder niets meer te ondernemen. Na het besluit van de Commissie om de zaak te seponeren, is het Regen-programma op 13 april 1992 goedgekeurd.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 202/92
van de heer Luigi Vertemati (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(13 februari 1992)
(92/C 309/17)**

Betreft: Erkenning van de Staten van het GOS en veiligheid in Europa

Meent de Raad niet,

Overwegende dat het einde van de autoritaire regimes in Oost-Europa en de ontbinding van de communistische partij van de Sowjetunie en van alle communistische partijen de mogelijkheid hebben geschapen van de

democratische en pluralistische ervaringen in alle Staten van de gewezen USSR;

Overwegende dat het nieuwe Gemeenbest van Onafhankelijke Staten (GOS) nog geen welbepaalde kenmerken heeft aangenomen;

Overwegende dat in het kader van de CVSE belangrijke stappen voorwaarts zijn gezet, die het ontstaan hebben gegeven aan het Handvest van Parijs, dat belangrijke principes van samenwerking, behoud van de vrede en bescherming van de rechten van de mens behelst;

Overwegende dat de gebeurtenissen in het geheel van de Staten van het GOS van dien aard zijn dat de naleving van deze principes niet is gewaarborgd, met al de risico's die dit voor de volkeren van de diverse Staten en voor geheel Europa kan meebrengen;

Overwegende dat de Europese Gemeenschap reeds verschillende politieke en economische initiatieven heeft genomen waardoor de democratische ontwikkeling van alle landen van het GOS kan worden bevorderd,

1. dat hij het initiatief moet nemen om de documenten van de CVSE ter ondertekening aan de diverse Staten voor te leggen op het ogenblik van hun erkenning?
2. dat hij de betrekkingen tussen de Gemeenschap en het GOS of de verschillende Staten dient te binden aan de aanvaarding van de principes van de CVSE?

**Antwoord (1)
(15 oktober 1992)**

In hun verklaring inzake de „Guidelines on the recognition of new states in Eastern Europe and in the Soviet Union” (2) d.d. 16 december 1991 stellen de ministers een aantal voorwaarden voor erkenning, waaronder de volgende:

- respect for the provisions of the Charter of the United Nations and the commitments subscribed to in the Final Act of Helsinki and in the Charter of Paris, especially with regard to the rule of law, democracy and human rights;
- guarantees for the rights of ethnic and national groups and minorities in accordance with the commitments subscribed to in the framework of the CSCE.” (3)

In het licht van de verzekering van de GOS-Republieken om aan genoemde eisen te voldoen, hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten besloten over te gaan tot de erkenning van Armenië, Azerbeidzjan, Kazachstan, Moldavië, Oekraïne, Oezbekistan, Turkmenistan en Wit-Rusland, op 31 december 1991, Kirgizstan en Tadzjikistan op 15 januari 1992 en, na ontvangst van een soortgelijke verzekering, Georgië op 23 maart 1992.

Na ontvangst van de brieven waarin de CVSE-verbintenissen en -verantwoordelijkheden worden aanvaard, zijn Armenië, Azerbeidzjan, Kazachstan, Kirgizstan, Moldavië, Oekraïne, Oezbekistan, Tadzjikistan, Turkmenistan en Wit-Rusland verwelkomd als deelnemende Staat op de bijeenkomst van de CVSE-Raad te Praag op 30—31 januari 1992 en is Georgië als deelnemende Staat verwelkomd op de bijeenkomst van de CVSE-Raad te Helsinki op 24 maart 1992.

Alle nieuwe, aan de CVSE deelnemende Staten hebben de verbintenissen zoals neergelegd in de CVSE-documenten zonder voorbehoud aanvaard. Verscheidene Staten hebben ook de Slotakte van Helsinki en het Handvest van Parijs voor een nieuw Europa ondertekend. Daarenboven is in de Verklaring van de Raad Algemene Zaken van 11 mei 1992 gestipuleerd dat — onder andere — naleving van de mensenrechten, de democratische beginselen en een markteconomie een integrerend onderdeel zouden moeten zijn van de toekomstige overeenkomsten van de Gemeenschap met CVSE-landen.

- (¹) Dit antwoord is verstrekt door de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, die ter zake bevoegd zijn.
- (²) „Richtsnoeren voor de erkenning van nieuwe Staten in Oost-Europa en in de Sowjetunie.”
- (³) — eerbiediging van de bepalingen van het Handvest van de Verenigde Naties en van de verbintenissen die zijn aangegaan in de Slotakte van Helsinki en het Handvest van Parijs, met name met betrekking tot het principe van de rechtsstaat, de democratische beginselen en de mensenrechten;
- waarborgen ter zake van de rechten van ethnische en nationale groeperingen en minderheden overeenkomstig de verbintenissen die zijn aangegaan in het kader van de CVSE.”

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 229/92

van mevrouw Christine Crawley (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 februari 1992)

(92/C 309/18)

Betreft: Bezorgdheid van amateur-tuiniers

Tuinieren is gezond en een van de populairste vormen van vrijetijdsbesteding. Is de Commissie zich bewust van de grote bezorgdheid van tuiniers over de gevolgen van de voorstellen COM(89) 649 (¹), COM(89) 650 (²) en COM(89) 651 (³)? Welke stappen worden ondernomen ter bescherming van de bestaande genetische diversiteit van zeldzame en ongewone planten en van gespecialiseerde kleine kwekerijen, die vaak noch een amateuristisch noch een plaatselijk karakter hebben? Door de invoering van een vast registratierecht voor elke variëteit zullen heel wat kwekerijen hun deuren moeten sluiten, hetgeen voor de eigenaar het bankroet betekent en het plezier vergalt dat heel wat EG-burgers, onder wie een groot aantal bejaarden en gepensioneerden, aan deze leerrijke hobby beleven.

(¹) PB nr. C 46 van 27. 2. 1990, blz. 3.

(²) PB nr. C 52 van 3. 3. 1990, blz. 16.

(³) PB nr. C 54 van 6. 3. 1990, blz. 5.

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(8 juli 1992)

De drie door het geachte Parlementslid bedoelde ontwerp-voorstellen zijn nu wet geworden. Richtlijn

91/682/EEG van de Raad (¹) betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal van siergewassen, alsmede van siergewassen is op 19 december 1991 vastgesteld en de richtlijnen betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen, met uitzondering van zaad (²) en betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsmede van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt (³) zijn op 29 april 1992 vastgesteld.

De richtlijnen moeten door de Lid-Staten tegen 31 december 1992 in nationaal recht zijn omgezet. Zij gelden voor het op de markt brengen van de verschillende soorten teeltmateriaal binnen de Gemeenschap, en elke leverancier van dergelijk materiaal moet alle nodige maatregelen nemen om te garanderen dat dit materiaal in alle stadia van productie en handel aan de bij de richtlijn vastgestelde normen beantwoordt.

Er dient op te worden gewezen dat „leverancier” wordt gedefinieerd als „elke natuurlijke of rechtspersoon die beroepshalve ten minste een van de volgende activiteiten verricht met betrekking tot teeltmateriaal: vermeerderen, produceren, beschermen en/of behandelen en in de handel brengen”.

Wat de bezorgdheid van het geachte Parlementslid met betrekking tot kleine tuinders betreft, is in de richtlijnen bepaald dat de Lid-Staten kleine producenten die produceren voor verkoop aan en eindgebruik door personen op de lokale markt die niet beroepsmatig bezig zijn met plantenteelt, van bepaalde verplichtingen kunnen vrijstellen.

Bovendien is in de richtlijnen inzake teeltmateriaal en plantgoed van groente- en fruitgewassen bepaald dat sommige voorschriften niet gelden voor maatregelen met het oog op de instandhouding van de genetische diversiteit. Naar de mening van de Commissie komen zeldzame en ongewone planten door de voorschriften niet in gevaar.

Evenals in de reeds bestaande communautaire wetgeving op het gebied van zaai- en plantgoed van landbouw-, tuinbouw- en bosbouwgewassen en teeltmateriaal voor aardappelen en wijnstokken, wordt ook in de drie nieuwe richtlijnen gewerkt met officiële rassenlijsten, maar in verschillende vormen die specifiek zijn aangepast aan de bestaande situatie op de verschillende terreinen.

(¹) PB nr. L 376 van 31. 12. 1991.

(²) PB nr. L 157 van 10. 6. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 235/92

van de heer Vassilis Ephremidis (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 februari 1992)

(92/C 309/19)

Betreft: EMU, sociale kosten en belastingstelsel

De totstandbrenging van de EMU vereist dat de („nominale”) convergentie tussen de Lid-Staten wordt bevorderd

door de min of meer snelle onderlinge aanpassing van de inflatiepercentages en de overheidsschuld.

De Lid-Staten met een hoge inflatie en/of hoge overheidstekorten moeten economische programma's ter bevordering van de nominale convergentie uitvoeren en in een aantal van deze Lid-Staten valt een streng „soberheidsbeleid” te verwachten.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen met het oog op de „reële” economische convergentie tussen de Lid-Staten, om te voorkomen dat het concurrentievermogen van ieder land gebaseerd is op de beperking van de arbeidskosten en de sociale voorzieningen in het algemeen en dat er een onrechtvaardig belastingstelsel ontstaat?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(31 juli 1992)**

De vooruitgang naar de EMU vereist inderdaad inspanningen om een grotere convergentie naar geringe inflatiepercentages en een vermindering van de budgettaire onevenwichtigheden te bereiken. De verwezenlijking van deze doelstellingen gaat niet in tegen de doelstelling van een reële economische convergentie en houdt evenmin een bedreiging in voor het niveau van sociale samenhang en rechtvaardigheid binnen de Lid-Staten.

De inflatie is als zodanig een onrechtvaardige en onefficiënte vorm van belasting, zodat het terugbrengen daarvan daadwerkelijk bijdraagt tot de genoemde doelstellingen. Weliswaar heeft desinflatie enige voorbijgaande kosten in economische, sociale en politieke zin. Er kan echter niet gezegd worden dat de EMU, door dit proces te versnellen en iets bindender te maken, deze kosten noodzakelijkerwijze zal verhogen. Integendeel, er kan worden betoogd dat hoe sneller en geloofwaardiger het desinflatieproces zal plaatsvinden, hoe lager de kosten daarvan uiteindelijk zullen zijn.

Soortgelijke overwegingen gelden voor het proces van budgettaire aanpassing, dat ertoe moet leiden dat de nationale overheidsfinanciën gaandeweg gestabiliseerd worden. De Structuurfondsen van de Gemeenschap helpen de Lid-Staten met minder economische capaciteit om dat doel te bereiken zonder het aanbod van openbare voorzieningen te verminderen en met name zonder de overheidsinvesteringen te verlagen. Bovendien heeft de Commissie een versterking van de structurele steun van de Gemeenschap aan deze Lid-Staten voor 1993—1997 voorgesteld, en zal zij de voorwaarden waaronder een dergelijke steun wordt verleend na 1993 herzien. Deze steun zal blijven bijdragen tot de sociale en economische samenhang in de Gemeenschap en de convergentie van de reële economische ontwikkelingen in alle Lid-Staten.

Anderzijds impliceert de EMU als zodanig geen lager niveau van sociale bescherming of lonen in welke

Lid-Staat dan ook, veeleer op langere termijn het tegendeel. Het zou natuurlijk gewenst zijn dat inkomens en sociale uitkeringen in iedere regio niet al te veel afwijken van de economische realiteit. De EMU mag echter geen strijd om de vergroting van het concurrentievermogen ten koste van sociale en economische samenhang doen losbreken, hetgeen werd benadrukt door de schepping van het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden. Dit zou dienen te waarborgen dat alle burgers van de Gemeenschap een billijk aandeel krijgen in de economische voordelen waartoe de EMU zal leiden.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 260/92
van de heer Mihail Papayannakis (GUE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 februari 1992)
(92/C 309/20)**

Betreft: Ongecontroleerde veeteelt

Op Ikaria heeft het verschijnsel dat de bewoners „ongecontroleerde veeteelt” noemen onvoorziene afmetingen aangenomen. Het gaat hier om de schending van een aloude regeling krachtens welke de veetelers hun beroep uitoefenen in omheinde gebieden zodat daaraangrenzend landbouw kan worden beoefend, waarvan een groot aantal bewoners in vele dorpen van het eiland leven. Al enige tijd echter houden veel veetelers zich niet meer aan de omheiningen of ruimen deze ook bewust op met als gevolg grote schade aan de gewassen, het bos dat een groot gedeelte van het eiland bedekt en gevaren voor de volksgezondheid. De protesten van de bewoners, zoals in Efdilos en Dafni, waar zelfs een grote volksbijeenkomst over deze kwestie is gehouden, vinden geen gehoor bij de Griekse overheid.

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat de veeteelt op het eiland in grote mate door de Gemeenschap wordt gefinancierd, hetgeen ook een van de redenen is dat de veeteelt buiten de traditionele grenzen is getreden, welke stappen zij bij de Griekse autoriteiten denkt te ondernemen opdat het traditionele evenwicht tussen landbouw en veeteelt op Ikaria wordt hersteld en de bescherming van het milieu, vooral van het bos, en van de volksgezondheid wordt gerespecteerd? Acht zij het wellicht zinvol ter plaatse controle uit te oefenen naar de manier waarop de communautaire steun voor de veeteelt wordt besteed en eventueel sancties op te leggen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
(8 juli 1992)**

Bij de huidige stand van het Gemeenschapsrecht worden in het kader van de mechanismen voor subsidieregelingen voor de veeteelt op communautair niveau geen controles

ingesteld of voorwaarden vastgesteld met betrekking tot de milieubescherming.

Derhalve moeten de nationale autoriteiten van de Lid-Staten eventueel de maatregelen toepassen die zij nodig achten om op hun grondgebied een harmonieus naast elkaar bestaan van plantaardige produktie en veeteelt mogelijk te maken.

Er dient evenwel op te worden gewezen dat de Commissie in het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid heeft voorgesteld meerjarenprogramma's uit te voeren die te zamen met de Gemeenschap worden gefinancierd en die in nauw overleg tussen de Lid-Staten en de Commissie zijn opgesteld; via deze programma's zal een reeks maatregelen worden uitgevoerd ten gunste van landbouwers die via de wijze waarop zij de landbouw beoefenen tot een daadwerkelijke milieubescherming bijdragen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 290/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(24 februari 1992)

(92/C 309/21)

Betreft: De Europese defensie

De heer Mitterrand is onlangs bij zijn bezoek aan Luxemburg teruggekomen op de kwestie van de gemeenschappelijke defensie in Europa; hij pleitte daarbij voor de opstelling van een vast plan volgens hetwelk de landen in Europa zouden moeten komen tot de samenstelling van een gezamenlijke strijdmacht.

Kan de Raad commentaar geven op deze verklaringen van de Franse president?

Antwoord (*)

(15 oktober 1992)

De door de geachte Afgevaardigde aangesneden kwestie valt buiten de bevoegdheden van de EPS.

(*) Dit antwoord is verstrekt door de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, die ter zake bevoegd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 311/92

van de heer Alexandros Alavanos (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(27 februari 1992)

(92/C 309/22)

Betreft: Vervijfvoudiging van de transitogelden voor Griekse vrachtwagens in Hongarije

Door de crisis in Joegoslavië verloopt het vervoer over de weg van Griekenland naar West-Europa voor een groot

gedeelte via Hongarije. De Hongaarse autoriteiten hebben onlangs de transitogelden vijfmaal zo hoog gemaakt. Dit is zowel de jure als de facto in strijd met de Interimovereenkomst EEG-Hongarije, en tevens met de bepalingen van de Associatieovereenkomst tussen beide partijen, die in de laatste fase voor afsluiting verkeert. De Commissie externe economische betrekkingen van het Europees Parlement heeft de Commissie en de Raad verzocht tegen deze maatregel van Hongarije te protesteren. Welke stappen heeft de Raad bij de Hongaarse Regering ondernomen om de maatregelen ongedaan gemaakt te krijgen?

Antwoord

(23 oktober 1992)

Op 16 december 1991 werden de briefwisselingen inzake doorvoer met Hongarije ondertekend en tegelijk ook de Associatieovereenkomst en de Interimovereenkomst tussen de EEG en Hongarije.

Sindsdien heeft Hongarije unilateraal de prijzen van de doorvoervergunningen verhoogd. Er zij op gewezen dat een gelijkaardig probleem zich met Tsjechoslowakije heeft voorgedaan. De Commissie is onderhandelingen begonnen die hebben geleid tot een akkoord waardoor een bevredigende oplossing mogelijk wordt, met name door verhoging van het aantal kosteloze vergunningen.

In aansluiting op deze onderhandelingen zijn er respectievelijk op 1 juli met Tsjechoslowakije en op 3 juli met Hongarije briefwisselingen ondertekend tot wijziging van de vorige briefwisselingen. De Raad heeft machtiging verleend tot deze ondertekening, met dien verstande dat de sluiting pas plaatsvindt nadat het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité hun advies hebben uitgebracht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 316/92

van de heer João Cravinho (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(27 februari 1992)

(92/C 309/23)

Betreft: Situatie in Oost-Timor

Na het begin van het proces op 20 januari 1992 tegen drie overlevenden van de moordpartij van Deli heeft het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Portugal verklaard dat:

„de tot nu toe gevoerde processen het bewijs leveren dat de verontschuldigungen en beloften waarmee de Indonesische machthebbers de weerstand tegen het optreden van hun militairen in Oost-Timor wilden kalmeren, geen enkele praktische betekenis hebben. Tientallen jongeren uit Timor werden in Deli, Bali en Djakarta na het bloedbad van 12 november gevangen genomen. Volgens betrouwbare mededelingen werden

verscheidene van hen ernstig mishandeld en gefolterd. Enkelen zijn aangeklaagd wegens subversieve activiteiten en lopen gevaar tot de doodstraf te worden veroordeeld. Het ziet er verder naar uit dat bij de aangekondigde processen de verdachten verstoken zijn van de meest elementaire verdediging en geen enkele garantie hebben van ook maar een enigszins neutrale beoordeling van hun houding."

Kunnen de ministers, gezien de ernst van de verklaring van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staat die thans het voorzitterschap uitoefent, mededelen:

1. of zij de juistheid van de verklaring van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Portugal erkennen en de daaruit voortvloeiende verantwoordelijkheden aanvaarden;
2. welke maatregelen de ministers hebben genomen en welke geloofwaardige garanties hierop van Indonesische zijde zijn gevolgd;
3. of in het negatieve geval de ministers voornemens zijn volledig consequent te handelen volgens de communautaire doctrine, en met name volgens de verklaring van de Raad van Europa van 25 en 26 juni 1991 en de resolutie van de Raad van Ontwikkelingssamenwerking van 1991?

Antwoord

(25 augustus 1992)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten volgen de situatie inzake de mensenrechten in Oost-Timor met grote bezorgdheid.

De Indonesische autoriteiten weten heel goed hoe belangrijk de Gemeenschap en haar Lid-Staten het vinden dat de mensenrechten nauwgezet worden geëerbiedigd, zoals uiteengezet in de Verklaring over de mensenrechten die de Europese Raad in juni 1991 te Luxemburg heeft aangenomen alsook in de resolutie over mensenrechten, democratie en ontwikkeling die de Raad Ontwikkelingssamenwerking op 28 november 1991 heeft aangenomen. Deze bezorgdheid heeft voorts geleid tot een groot aantal gemeenschappelijke verklaringen en tot demarches bij de Indonesische autoriteiten. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben de ongerechtvaardigde acties van het Indonesische leger tijdens de gewelddadige gebeurtenissen in november 1991 te Deli, die aan vele onschuldige en weerloze burgers het leven hebben gekost, scherp veroordeeld. In hun verklaring van 3 december 1991 verzochten zij voorts de Indonesische overheid rekening te houden met de ernstige bezorgdheid die de internationale gemeenschap heeft uitgesproken en onderschreven zij de wens dat onpartijdige en onafhankelijke deskundigen een grondig en geloofwaardig onderzoek instellen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben op 13 februari 1992 opnieuw een verklaring afgelegd waarin zij

hun standpunt over deze kwestie uiteenzetten en met name de hoop uitspreken dat deze ontwikkelingen gevolgd zullen worden door concrete en doeltreffende maatregelen om de toestand van de mensenrechten in Oost-Timor betekenisvol te verbeteren. De Gemeenschap en haar Lid-Staten verheugden zich erover dat de Verenigde Naties zich bij deze verklaring hebben aangesloten en wachten met interesse op het verslag over het bezoek van de persoonlijke vertegenwoordiger van de VN-secretaris-generaal aan Indonesië en Oost-Timor.

Voorts verklaarden zij nogmaals dat zij het streven ondersteunen van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties om te komen tot een rechtvaardige, volledige en internationaal aanvaardbare regeling van het Oost-Timor-probleem, die de belangen en het rechtmatig streven van de onderdanen van Oost-Timor respecteert. In dit verband verklaarden zij tevens voorstander te zijn van een dialoog zonder voorafgaande voorwaarden tussen Portugal en Indonesië onder auspiciën van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, als beschreven in het recente constructieve voorstel van Portugal.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zullen de ontwikkelingen op het gebied van de mensenrechten in Oost-Timor op de voet volgen en in het licht van de ontwikkelingen bezien welke maatregelen er dienen te worden genomen.

Verklaringen van Ministeries van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten worden niet in EPS-verband besproken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 400/92

van de heer Bouke Beumer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 februari 1992)

(92/C 309/24)

Betreft: Internationale economische samenwerking op militair gebied met Amerika

Naar de mening van de Nederlandse staatssecretaris van Defensie, de heer Van Voorst tot Voorst, moet Europa meer toegang krijgen tot de Amerikaanse defensiemarkt. De staatssecretaris dacht hierbij in het bijzonder aan Nederland, België, Denemarken en Noorwegen, die zouden moeten kunnen inschrijven voor opdrachten in het kader van het moderniseringsprogramma voor de F-16 vliegtuigen (geschatte kosten 900 miljoen ecu).

1. Kan de Commissie een overzicht geven van het goederen- en dienstenverkeer op militair gebied tussen de afzonderlijke Lid-Staten en de Verenigde Staten (en Canada) in de afgelopen jaren?

2. In hoeverre vormt naar de mening van de Commissie de wetgeving in de Verenigde Staten (en Canada) en Europa een belemmering om tot internationale economische samenwerking op militair gebied te komen?
3. Is er bij het internationale (handels)overleg, waarbij ook de Europese Gemeenschap direct betrokken is, de internationale economische samenwerking op militair gebied door de Gemeenschap expliciet aan de orde gesteld, en zo ja, met welk resultaat; welke doeleinden zijn door de Gemeenschap met name aan de orde gesteld?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(18 september 1992)**

1. De Commissie beschikt niet over een volledig overzicht van het handelsverkeer in militaire apparatuur tussen de afzonderlijke Lid-Staten en de Verenigde Staten, omdat de cijfers over een aanzienlijk deel van dit handelsverkeer vertrouwelijk zijn. Deze procedure van de verantwoordelijke autoriteiten van de Lid-Staten is gebaseerd op artikel 223, lid 1, onder a), van het EEG-Verdrag.

De door in onderzoek gespecialiseerde organisaties en instituten gepubliceerde cijfers tonen echter dat deze handel traditioneel een groot tekort vertoont voor de gezamenlijke Lid-Staten van de Gemeenschap. Zo zou volgens een door de NAVO in 1991 uitgebrachte studie van de wapenhandel van 1984 tot 1988 de cumulatieve waarde van de uitvoer van de Verenigde Staten naar de Gemeenschap in die jaren 14,89 miljard dollar zijn geweest, terwijl de invoer in de Verenigde Staten uit de Gemeenschap niet groter dan 2,8 miljard dollar zou zijn geweest. In de Gemeenschap waren de grootste importeurs van Amerikaanse militaire apparatuur het Verenigd Koninkrijk (3,3 miljard), Duitsland (2,5), Nederland (2,1), Spanje (2,1) en België (1,6); de grootste exporteur naar de Verenigde Staten was Duitsland (1,33). Volgens dezelfde bron blijft de communautaire handel met Canada van zeer beperkte waarde.

2. Aan beide zijden van de Atlantische Oceaan bestaan wetgevingen die de regeringen in staat stellen de handel, investeringen of overdracht van uit oogpunt van nationale veiligheid gevoelige technologieën te controleren. Deze kunnen in sommige gevallen gebruikt worden op terreinen waar geen werkelijke bedreiging voor de nationale veiligheid bestaat, en vormen dan een belemmering voor de internationale samenwerking.

De Verenigde Staten en het merendeel van de Lid-Staten hebben overeenkomsten gesloten voor industriële samenwerking op militair gebied (memoranda of understandings). Dankzij deze overeenkomsten is er een wederzijdse toegang tot de defensiemarkten en wordt de overdracht en de productie van militaire technologieën bevorderd.

In de Verenigde Staten bestaan meerdere wetgevingen die als voornaamste doel hebben de bescherming van de Amerikaanse basisindustrie op wapengebied. Tot deze wetgevingen behoort een groot aantal maatregelen waarbij een beroep gedaan wordt op overwegingen van nationale veiligheid om de beperkingen betreffende de invoer van goederen van buitenlandse herkomst, toegang tot overheidsopdrachten en investeringen te rechtvaardigen.

De hoofdstukken III, IV en XII van het Rapport over de Amerikaanse belemmeringen voor de handel en investeringen, die de Commissie in april 1992 (1) publiceerde, vermelden exacte gegevens over dit onderwerp.

In grote lijnen wordt voornamelijk gewezen op de „Buy American”-beperkingen op overheidsaankopen en de mogelijkheid om beperkingen op te leggen betreffende directe buitenlandse investeringen in de voor de nationale veiligheid als belangrijk beschouwde economische sectoren.

Uit hoofde van hun deelname aan multilaterale controle-regelingen, of om motieven van buitenlandse politiek, houden de Verenigde Staten ook toezicht op de uitvoer niet alleen van wapens of nucleaire produkten, maar ook op zowel voor militaire als civiele doeleinden geschikte produkten en technologieën. De Verenigde Staten oefenen dit toezicht extra-territoriaal uit, waardoor mogelijk belemmeringen voor bepaalde samenwerkingsoperaties zijn ontstaan. De Verenigde Staten hebben echter onlangs besloten dit extra-territoriaal toezicht niet langer uit te oefenen met betrekking tot een groot aantal voor zowel militaire als civiele doeleinden geschikte produkten en technologieën die op de industriële lijst van het Cocom voorkomen, als deze produkten of technologieën geëxporteerd worden naar landen die deelnemen in het Cocom of daarmee zijn geassimileerd.

Als lid van de NAVO heeft Canada normaal voldaan aan de door het Cocom gestelde verplichtingen op het gebied van de export van militaire apparatuur. De beperkingen van het Cocom op dit soort apparatuur en de bestemming ervan zijn in de Canadese wet vastgelegd in de „Export and Import Permit Act”. Toen het Cocom zijn beperkingen heeft verminderd, heeft Canada hetzelfde gedaan.

Een nieuwe wet die op 3 oktober 1991 in werking is getreden (uitvoer, invoer, vervaardiging, aankoop en verkoop of andere transacties met betrekking tot bepaalde wapens), beperkt eveneens de handel in militaire apparatuur.

De praktijk van de overheidsaankopen in Canada heeft ook een beperkende invloed op de handel (in elk geval de invoer) van militaire apparatuur, maar op een wijze die verenigbaar is met de in de code voor overheidsaankopen van de GATT vastgelegde rechten en verplichtingen van Canada.

In het laatste decennium hebben politiek en handelswijze van de regering de samenwerking met de landen die Canada van militaire apparatuur voorzien, bevorderd. Deze handelswijze staat doorgaans bekend als „industrial

offset benefits", en houdt in dat als tegenprestatie voor een contract voor grootschalige leverantie van militaire apparatuur (bij voorbeeld fighter jets, tanks, onderzeeërs) de leverancier de technologie aan Canadese bedrijven moet overdragen, of verschillende soorten gemeenschappelijke ondernemingen moet opzetten met Canadese bedrijven, of de aankoop van belangrijke onderdelen afkomstig van Canadese bedrijven moet aanvaarden.

3. Gezien het huidige terrein van haar bevoegdheden heeft de Commissie niet deelgenomen aan gesprekken inzake internationale economische samenwerking op militair gebied.

De Commissie stelt echter regelmatig aantastingen van de vrijheid van de internationale handel aan de kaak die voortkomen uit een onjuiste interpretatie van het begrip nationale veiligheid, evenals elke andere soort aantasting. De aantastingen die voortkomen uit de bij punt 2 genoemde Amerikaanse wetgevingen en handelwijzen zijn opgenomen in haar rapport van 1992 over de handelsbelemmeringen en worden aan de orde gesteld zowel in de bilaterale dialoog met de Verenigde Staten, als op internationaal niveau (met name GATT).

(¹) Exemplaren van dit rapport uit 1992 zijn naar het Europese Parlement gestuurd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 413/92

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 maart 1992)

(92/C 309/25)

Betreft: Nieuw geval van fraude met „Sherry” in Groot-Brittannië

De Vereniging van wijnkelders in Jerez (Fedejerez) heeft bij de Britse rechtbanken een aanklacht ingediend wegens een nieuw geval van fraude in verband met de aanduiding „Sherry”. Er is een wijnsoort op de markt aangeboden genaamd „Stone's Original Pale Cream”, die wordt aangeprezen als een mengsel van Britse sherry en echte sherry, wat een onwettig gebruik van de aanduiding sherry-wijnen betekent.

Heeft de Commissie stappen ondernomen tegen dit geval van misbruik van de aanduiding van oorsprong en in verband met het vraagstuk van de belastingdiscriminatie waar de echte sherry-wijnen vergeleken met als „British sherry” aangeduide wijnen onder lijden?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(8 juli 1992)

De Commissie heeft een klacht ontvangen betreffende een mengsel van Britse sherry en sherry dat in het Verenigd Koninkrijk op de markt wordt gebracht onder

de naam „Stone's Original Pale Cream”. Zij heeft vernomen dat de Consejo Regulador de Jerez-Xeres-Sherry-Manzanilla Sanlúcar de Barrameda (Toezichtsraad voor sherry en manzanilla) hierover een kort geding heeft aangespannen bij een Britse rechtbank.

Deze klacht is in behandeling genomen en uit technisch en wettelijk oogpunt onderzocht. Het werd nodig geacht voor specifieke controles bevoegde ambtenaren te zenden om het bedrijf waar de betrokken drank wordt geproduceerd te inspecteren, wat in maart 1992 is gebeurd. Een tweede controlemissie heeft in mei 1992 plaatsgevonden.

Volgens informatie waarover de Commissie beschikt, heeft de Royal Court of Justice in het Verenigd Koninkrijk zich ten gunste van de klagers uitgesproken.

De Commissie onderzoekt het vonnis en zal beslissen of verdere actie nodig is.

Voorts onderzocht de Commissie het systeem van belastingheffing op de door het geachte Parlementslid vermelde producten in het kader van de voorstellen voor de harmonisatie van de accijns op tussenprodukten, dat thans in behandeling is bij de Raad en in de loop van dit jaar moet worden goedgekeurd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 444/92

van de heer Alonso Puerta (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 maart 1992)

(92/C 309/26)

Betreft: Installatie van een energiecomplex te Puertollano (Ciudad Real, Spanje)

Overwegende dat de openbare onderneming Endesa te Puertollano een energiecomplex zal installeren waarvoor in het kader van het Thermie-programma communautaire steun zal worden verleend;

Overwegende dat de regelingen betreffende de communautaire fondsen bepalen dat de door de Gemeenschap gefinancierde initiatieven dienen te voldoen aan de geldende communautaire wetgeving inzake milieubescherming,

vraag ik de Commissie of zij zich bij de bevoegde overheden ervan kan vergewissen dat in het onderhavige geval de volgende richtlijnen correct zullen worden toegepast:

1. 85/337/EEG (¹) betreffende de milieu-effectbeoordeling;
2. 80/779/EEG (²) betreffende grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxyde en zwevende deeltjes;
3. 84/360/EEG (³) betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging;

4. 88/609/EEG (*) inzake beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties;
5. 82/501/EEG (*) inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten.

(*) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

(*) PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 30.

(*) PB nr. L 188 van 16. 7. 1984, blz. 20.

(*) PB nr. L 336 van 7. 12. 1988, blz. 1.

(*) PB nr. L 230 van 5. 8. 1982, blz. 1.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(1 oktober 1992)

Een elektriciteitscentrale zoals die is gepland in Puertolano (Ciudad Real) in Spanje, valt onder bijlage I bij Richtlijn 85/337/EEG, zodat er een milieu-effectbeoordeling moet worden uitgevoerd.

De Commissie zal zich dan ook tot de Spaanse autoriteiten wenden en hen vragen welke maatregelen zij hebben genomen of zullen nemen met het oog op de bepalingen van artikel 4, lid 1, van Richtlijn 85/337/EEG.

In dit verband zal speciale aandacht worden besteed aan de beoordeling van het te verwachten effect van het project op de luchtkwaliteit wat SO₂, stof en NO₂ betreft.

Voorts dient erop te worden gewezen dat het project deel uitmaakt van het Thermie-programma, omdat dit betrekking heeft op een technologie die van alle technieken voor gebruik van steenkool in elektrische centrales het hoogste rendement biedt.

Ter illustratie hiervan geven wij enkele cijfers: de emissie van zwaveloxyde zal zo'n 10 mg/m³N bedragen, die van stikstof 60 mg/m³N, terwijl in Richtlijn 88/609/EEG grenswaarden van respectievelijk 400 en 650 mg/m³N zijn voorgeschreven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 493/92

van de heer Alex Smith (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(9 maart 1992)

(92/C 309/27)

Betreft: Politieke samenwerking met Cuba

In antwoord op vraag H-1268/91 van de heer Dessylas werd verklaard dat de totstandkoming van een verbeterde relatie tussen de Europese Gemeenschap en Cuba alleen maar negatief kan worden beïnvloed door de zorgwekkende situatie op het gebied van de mensenrechten in Cuba en dat de Gemeenschap haar standpunt zal opschorten in afwachting van substantiële veranderingen in zowel het binnenlands als het buitenlandse beleid van Fidel Castro en zijn regime.

Kunnen de ministers de mensenrechtensituatie in Cuba nader preciseren, zulks in vergelijking met andere landen waarmee de Gemeenschap bijzondere overeenkomsten heeft inzake handel en technische samenwerking, zoals Turkije?

Antwoord

(15 oktober 1992)

De mensenrechtensituatie in Cuba is een punt van grote zorg voor de Gemeenschap en haar Lid-Staten. Zij verrichten echter geen vergelijkende studies naar schendingen van de mensenrechten overal ter wereld, maar wensen uiteraard wel dat de wereldwijde normen die zijn neergelegd in de Universele Verklaring van de rechten van de mens en de twee mensenrechtenverdragen internationaal toepassing vinden.

De Europese Gemeenschap en haar Lid-Staten houden de ontwikkelingen in alle landen in het oog en tekenen zowel collectief als bilateraal protest aan bij landen die de fundamentele mensenrechten niet naleven. De Lid-Staten zijn ook actief in internationale mensenrechtenorganen en meer in het bijzonder in de VN-Commissie voor de rechten van de mens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 494/92

van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 maart 1992)

(92/C 309/28)

Betreft: Terugkrijging van kunstwerken

Is het ogenblik nabij dat wij kunnen rekenen op een of andere communautaire richtlijn waardoor de terugkrijging van op zekere dag aan sommige landen van de Gemeenschap ontstolen kunstwerken kan worden vergemakkelijkt?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(3 september 1992)

Op 15 januari 1992 heeft de Commissie een voorstel voor een richtlijn aangenomen betreffende de teruggave van cultuurgoederen die ongeoorloofd buiten het grondgebied van een Lid-Staat zijn gebracht, evenals een voorstel voor een verordening betreffende de uitvoer van cultuurgoederen (*). Deze beide voorstellen vormen noodzakelijke, doch tevens toereikende begeleidende maatregelen bij de afschaffing van de controles aan de binnengrenzen

op het gebied van cultuurgoederen. Zij zullen derhalve uiterlijk op 1 januari 1993 in werking treden. De Raad heeft zijn werkzaamheden op zodanige wijze georganiseerd dat die datum zal kunnen worden gerespecteerd.

(¹) PB nr. C 53 van 28. 2. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 526/92

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(16 maart 1992)

(92/C 309/29)

Betreft: De mogelijkheid namens de Gemeenschap langs diplomatieke weg schadeloosstelling te eisen

De Spaanse Regering heeft besloten de Verenigde Staten van Amerika langs diplomatieke weg om schadeloosstelling te vragen voor de dood van de Spaanse fotograaf Juanxu Rodriguez, die op 21 december 1989 in Panama werd neergeschoten door de troepen van de Verenigde Staten terwijl hij voor de krant „El País” informatie verzamelde over de invasie van dit Middenamerikaanse land.

In het kader van de nieuwe strekking van het buitenlandse beleid van de Europese Gemeenschap kan de vraag worden gesteld of een dergelijk verzoek een zaak is tussen twee landen of, integendeel, door de gezamenlijke diplomatie van de Gemeenschap zou moeten worden ingediend.

Kunnen de ministers medelen of dergelijke verzoeken in het kader van een gemeenschappelijk en solidair buitenlands beleid van de Unie, voortaan onder communautaire „vlag” mogen worden ingediend?

Antwoord

(15 oktober 1992)

De geachte Afgevaardigde zij verwezen naar eerdere antwoorden op mondelinge en schriftelijke vragen in verband met de dood van de Spaanse fotograaf in Panama in december 1989.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn van mening dat het bij de huidige gang van zaken aan de betrokken Lid-Staat is om te beslissen of bilaterale actie moet worden ondernomen, zoals de Spaanse Regering in het onderhavige geval heeft gedaan, dan wel of de zaak via de Europese politieke samenwerking moet worden behandeld. Het recht van initiatief in dergelijke gevallen zal ook na de ratificatie van het Verdrag van Maastricht blijven berusten bij de Gemeenschap en haar afzonderlijke Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 537/92

van mevrouw Winifred Ewing (ARC)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(16 maart 1992)

(92/C 309/30)

Betreft: Onvrijwillige repatriëring van Viëtnameese vluchtelingen uit Hongkong

Zijn de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de EPS bijeen, bereid hun steun te geven aan het opnieuw lanceren van het plan om een „Centrum onder internationale leiding” op te richten met de taak om de Viëtnameese vluchtelingen in hun benarde situatie op een menselijke, rechtvaardige en praktische wijze te helpen?

Antwoord

(25 augustus 1992)

Zoals de geachte Afgevaardigde niet onbekend zal zijn, hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten in een verklaring d.d. 4 november 1991 hun tevredenheid uitgesproken over het op 29 oktober 1991 gesloten akkoord tussen de Regeringen van het Verenigd Koninkrijk, Hongkong en Viëtnam over de terugkeer naar hun land van Viëtnameese immigranten in Hongkong die niet als vluchtelingen kunnen worden beschouwd, een en ander volgens een procedure die is overeengekomen met de Hoge Commissaris voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties. Dit akkoord werd beschouwd als een belangrijke stap op weg naar de volledige tenuitvoerlegging van het Globaal Actieplan (GAP) voor de vluchtelingen in Indo-China. Deze doorbraak ging verder dan de eerdere besprekingen met de Viëtnameese autoriteiten over centra onder internationaal toezicht.

Een van de belangrijkste onderdelen van het akkoord is de verzekering van de Viëtnameese Regering dat illegale immigranten die terugkeren naar Viëtnam niet zullen worden vervolgd en dat de Regering de controle door de Hoge Commissaris voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties en anderen zou blijven vergemakkelijken, zodat erop kan worden toegezien dat het akkoord volledig wordt nageleefd.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten grijpen elke relevante gelegenheid aan om de Viëtnameese autoriteiten te herinneren aan het belang dat zij hechten aan de strikte naleving van dit akkoord en bevestigen nogmaals hun betrokkenheid bij het internationale bijstandsprogramma dat is bedoeld om de sociale en economische reïntegratie van terugkerende asielzoekers te vergemakkelijken.

De voornaamste activiteit van de Gemeenschap en haar Lid-Staten is thans het verlenen van steun aan het reïntegratieprogramma voor Viëtnameese bootvluchtelingen, dat nu is opgezet als een internationaal programma, met zowel humanitaire als ontwikkelingselementen. Met dit belangrijke programma zijn goede vorderingen ge-

boek en het heeft geleid tot een toenemend positief saldo van terugkerende Vietnamese vluchtelingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 543/92

van de leden Gérard Caudron, Alman Metten, Alan Donnelly, Barry Seal en Panayotis Roumeliotis (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 maart 1992)

(92/C 309/31)

Betreft: Harmonisatie van de belastingen over rente uit kapitaal

Heeft de Commissie kennis genomen van het arrest van het Constitutionele Hof van Karlsruhe over de belastingen op spaarrente?

Ziet zij in dat arrest een aanleiding om haar voorstellen betreffende harmonisatie van de belastingen op spaarrente weer ter hand te nemen en te bewerken?

Kunnen deze maatregelen volgens haar het einde betekenen van de belastingparadijzen in de Gemeenschap zodat gelijke behandeling ten aanzien van de belastingen op inkomsten uit kapitaal en arbeid mogelijk wordt?

Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie

(23 september 1992)

De Commissie is op de hoogte van het recente arrest van het Constitutionele Hof in Karlsruhe inzake de belasting op inkomsten uit spaartegoeden. Naar aanleiding van dit arrest heeft de Duitse Regering een wetsontwerp ingediend houdende invoering met ingang van 1 januari 1993 van een bronheffing die door de financiële instellingen zal worden ingehouden op de rente die aan Duitse ingezetenen wordt uitgekeerd.

In dit verband herinnert de Commissie de geachte Parlementsleden eraan dat zij op 8 februari 1989 twee voorstellen voor een richtlijn aan de Raad heeft voorgelegd, waarvan het ene betrekking heeft op de invoering door alle Lid-Staten van een bronheffing op rente van ten minste 15% ⁽¹⁾ en het andere op verdergaande wederzijdse bijstand tussen de Lid-Staten op fiscaal gebied ten einde belastingfraude te voorkomen ⁽²⁾. Ondanks diepgaande discussies is de Raad er niet in geslaagd tot overeenstemming te komen over deze twee voorstellen, die hij nog steeds in behandeling heeft.

In dit stadium acht de Commissie de voorwaarden niet aanwezig om een herformulering van deze voorstellen te overwegen.

⁽¹⁾ Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende een gemeenschappelijk stelsel van bronheffing op rente (PB nr. C 141 van 7. 6. 1989).

⁽²⁾ Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 77/799/EEG betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten op het gebied van de directe belastingen en de belasting over de toegevoegde waarde (PB nr. C 141 van 7. 6. 1989).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 646/92

van de heer Gary Titley (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 maart 1992)

(92/C 309/32)

Betreft: Hulp van slachtoffers van geweldsmisdrijven

1. Is het de Commissie bekend dat er in verscheidene Europese landen geen enkele regeling bestaat voor het verlenen van een schadeloosstelling aan slachtoffers van geweldsmisdrijven?

2. Overweegt de Commissie Lid-Staten die geen regelingen voor de schadeloosstelling en ondersteuning van slachtoffers kennen aan te moedigen dergelijke stelsels in te voeren?

3. Overweegt de Commissie maatregelen om ervoor te zorgen dat er wederzijdse regelingen komen voor de burgers van landen met een schadeloosstellingsregeling die landen bezoeken welke deze niet kennen, totdat er een uitgebreid, geheel Europa omvattend stelsel voor de schadeloosstelling en ondersteuning van slachtoffers bestaat?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 708/92

van de heer Ian White (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1992)

(92/C 309/33)

Betreft: Slachtoffers van misdrijven

Met de totstandkoming van de interne markt zal een toenemend aantal EG-burgers in staat zijn zich vrijelijk door de Unie te verplaatsen. Kan de Commissie mededelen of zij, in geval een EG-burger slachtoffer wordt van een misdrijf, een van de onderstaande maatregelen overweegt:

1. het opzetten van een netwerk van organisaties voor slachtofferhulp in de Unie, in samenwerking met de regeringen van de Lid-Staten;
2. een compensatieregeling voor slachtoffers van misdrijven in de Unie, in samenwerking met de Lid-Staten?

Indien het antwoord van de Commissie op een van beide voorstellen of beide voorstellen „neen” luidt, is zij dan voornemens onderzoek te doen naar bovengenoemde mogelijkheden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 745/92

van Lord Inglewood (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1992)

(92/C 309/34)

Betreft: Schadeloosstelling voor slachtoffers van geweldsmisdrijven

Is de Commissie van oordeel dat de harmonisering van de regelingen voor schadeloosstelling aan slachtoffers van

geweldsmisdrijven een geschikte maatregel zou kunnen zijn om ervoor te zorgen dat burgers van een Lid-Staat bescherming genieten in geval zij het slachtoffer van een geweldsmisdrijf worden terwijl zij zich op het grondgebied van een andere Lid-Staat bevinden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 828/92

van de heer **Christopher Jackson (ED)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1992)

(92/C 309/35)

Betreft: Programma's voor steun aan slachtoffers

Heeft de Commissie, in het licht van de complete bewegingsvrijheid die de EG-burgers zullen genieten in een Europa zonder grenzen, reeds overwogen om voorstellen in te dienen met het oog op de harmonisatie van compensatieprogramma's voor slachtoffers van misdaden in de Gemeenschap en het invoeren van dergelijke programma's in de Lid-Staten waar ze nog niet bestaan?

Gecombineerd antwoord van de heer Bangemann

namens de Commissie

op de schriftelijke vragen nr. 646/92, nr. 708/92,
nr. 745/92 en nr. 828/92

(22 september 1992)

Ten gevolge van het arrest dat door het Hof van Justitie op 2 februari 1989 is gewezen in zaak 186/87 alsmede van de resolutie van het Europese Parlement van 12 oktober 1989 inzake de schadeloosstelling van slachtoffers van geweldsmisdrijven heeft de Commissie het vraagstuk van het bestaan van een bevoegdheid van de Gemeenschap op dit gebied aan een nader onderzoek onderworpen.

Dit onderzoek heeft tot de conclusie geleid dat de Gemeenschap geen bevoegdheid heeft en de Commissie zal derhalve dienaangaande geen wetgevend initiatief nemen.

Voor meer gegevens in deze gelieven de geachte Parlementsleden het antwoord van de Commissie op mondelinge vraag H-578/90 van de heer Stewart (1) in te zien.

Wat het niet bestaan van schadeloosstellingsregelingen in bepaalde Lid-Staten betreft, moet worden opgemerkt dat Portugal onlangs bij wetsbesluit nr. 423/91 van 30 oktober 1991 een regeling voor schadeloosstelling van slachtoffers van geweldsmisdrijven heeft ingesteld. Thans beschikt alleen Griekenland nog niet over een stelsel voor schadeloosstelling van slachtoffers van geweldsmisdrijven terwijl Italië en Spanje wel een dergelijk stelsel kennen, dat echter een beperkt toepassingsgebied heeft.

(1) Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-394 (oktober 1990).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 651/92

van de heer **Hemmo Muntingh (S)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1992)

(92/C 309/36)

Betreft: Zwavelloze dieselolie

In Maleisië zou een procédé worden toegepast, waarbij aardgas wordt omgezet in zwavelloze dieselbrandstof. De installatie in Maleisië produceert schone diesel, kerosine en nafta voor landen als Japan en Singapore, waarbij alleen waterdamp en kooldioxyde vrijkomt. Dit zogenaamde Fischer-Tropsch-procédé kan volgens een recent onderzoek ook op steenkool worden toegepast. Ook kan er schone benzine mee worden gemaakt.

Is het juist dat er een methode is om volledig schone dieselolie te produceren en dat er inmiddels ook een commerciële toepassing bestaat?

Waarom is deze toepassing nog niet op de Europese markt?

Welke onmiddellijke actie gaat de Commissie ondernemen om het gebruik van zwavelloze dieselolie op grote schaal in de Europese Gemeenschap aan te moedigen?

Antwoord van de heer Van Miert

namens de Commissie

(23 september 1992)

Het Fischer-Tropsch-procédé is al sinds de jaren '20 bekend en is voornamelijk tijdens de Tweede Wereldoorlog door Duitsland toegepast voor de productie van brandstof. Om één ton brandstof te produceren is ongeveer drie ton steenkool of tot tien ton bruinkool vereist. Dit leidt tot een twee à driemaal grotere CO₂-emissie dan bij de productie van brandstof uit aardolie. De produktiekosten liggen ook hoger dan bij winning uit aardolie.

Theoretisch kan het Fischer-Tropsch-procédé ook worden aangewend voor de omzetting van aardgas in een hele reeks produkten, onder meer brandstof. De bedoelde fabriek in Maleisië vormt de eerste grootschalige toepassing van dit procédé.

De hoofdredenen voor de bouw van deze fabriek aldaar waren:

- a) de uit lokale aardolie gewonnen brandstof (diesel) is van zeer lage kwaliteit. Alvorens bij verbrandingsprocessen te kunnen worden gebruikt dient deze te worden vermengd met een brandstof van veel hogere kwaliteit;

- b) 50% van de produktie van deze fabriek bestaat uit chemische basisprodukten ten behoeve van de plaatselijke industrie, met name grondstoffen voor andere scheikundige produkten.

Soortgelijke voorwaarden bestaan niet in de Europese Gemeenschap, zodat nog geen ramingen inzake de CO₂-effecten van deze fabriek kunnen worden gemaakt.

De Commissie heeft onlangs als gemeenschappelijk standpunt bepaald dat het zwavelgehalte van dieselbrandstof op 1 oktober 1996 niet meer dan 0,05 gewichtsprocent mag bedragen en de Lid-Staten zullen maatregelen moeten treffen om ervoor te zorgen dat deze diesel nog voor de genoemde datum geleidelijk op de markt zal komen. Naar wordt geraamd zullen de extra kosten hiervan voor de consument ongeveer 0,008 ecu/liter (0,011 dollar/liter) bedragen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 681/92

van de heer George Patterson (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1992)

(92/C 309/37)

Betref: Interventiesteen voor appels en peren

Kan de Commissie verklaren waarom alleen leden van coöperaties in aanmerking komen voor interventiesteen voor de produktie van appels en peren, terwijl de steun voor granen, erwten en bonen ook aan onafhankelijke producenten kan worden toegekend? Onder de bestaande regeling betreffende de produktie van appels en peren wordt 50% van de producenten in het Verenigd Koninkrijk van de steunverlening uitgesloten, omdat zij geen lid zijn van een coöperatie.

Kan de Commissie in het kader van Verordening (EEG) nr. 1035/72 ⁽¹⁾ een definitie geven van een coöperatie met het oog op de toekenning van interventiesteen voor appels en peren?

⁽¹⁾ PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1.

Antwoord van de heer Mac Sharry

namens de Commissie

(6 juli 1992)

De verenigingen van groente- en fruittelers zijn een essentieel element van de gemeenschappelijke marktordening voor groenten en fruit. De op initiatief van de telers zelf op te richten verenigingen moeten er in de allereerste plaats voor zorgen dat het aanbod wordt geconcentreerd en de prijzen gereguleerd, en dat de aangesloten telers de

beschikking krijgen over adequate technische middelen om de produkten te verpakken en af te zetten.

De telersverenigingen, die door de Lid-Staten worden erkend als zij aan een aantal voorwaarden voldoen en voldoende garanties bieden wat betreft duurzaamheid en doelmatigheid van hun actie, moeten de aangesloten telers ook een vergoeding betalen voor onverkochte of uit de markt genomen produkten.

Voor groenten en fruit geldt inderdaad een andere interventieregeling dan voor produkten zoals granen. De vergoeding voor uit de markt genomen produkten wordt uitsluitend aan leden van telersverenigingen betaald ten einde de telers ertoe aan te zetten zich bij dergelijke verenigingen aan te sluiten, omdat die verenigingen een essentieel element zijn van de gemeenschappelijke marktordening voor groenten en fruit.

Gezien de specifieke structuur van de markt voor groenten en fruit is de Commissie niet voornemens om wijzigingen in de bestaande regeling voor te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 735/92

van de heer Luigi Moretti (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1992)

(92/C 309/38)

Betref: Niet-bekendmaking door Italië van de nationale uitvoeringsbesluiten betreffende richtlijnen inzake het vervoerbeleid

Aangezien de omzetting van de EG-richtlijnen in nationale wetgeving een essentiële plicht is van de Lid-Staten en Italië nog steeds achterstand heeft bij het goedkeuren van deze richtlijnen, wilde ik graag weten welke redenen de Italiaanse Regering aanvoert voor het niet bekendmaken van de tenuitvoerlegging van de Richtlijnen 74/561/EEG ⁽¹⁾, 74/562/EEG ⁽²⁾, 77/796/EEG ⁽³⁾, 89/463/EEG ⁽⁴⁾, 88/599/EEG ⁽⁵⁾ en 87/540/EEG ⁽⁶⁾.

Heeft de Commissie de Italiaanse Regering een aanmaning doen toekomen en daarna met redenen omklede adviezen uitgevaardigd?

⁽¹⁾ PB nr. L 308 van 19. 11. 1974, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. L 308 van 19. 11. 1974, blz. 23.

⁽³⁾ PB nr. L 334 van 24. 12. 1977, blz. 37.

⁽⁴⁾ PB nr. L 226 van 3. 8. 1989, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB nr. L 325 van 29. 11. 1988, blz. 55.

⁽⁶⁾ PB nr. L 322 van 12. 11. 1987, blz. 20.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(18 september 1992)

Italië heeft aanzienlijke vooruitgang geboekt bij de omzetting van EG-richtlijnen inzake vervoer.

De Commissie kwam in de maand maart in Rome met de Italiaanse autoriteiten bijeen om deze kwestie te bespreken. De gedane toezeggingen, versterkt door de politieke wil van de Italiaanse Regering om haar communautaire verplichtingen na te komen, zijn bemoedigend. De Commissie verwacht dat de goedkeuring van de Italiaanse EG-wet van 1992 de belangrijkste nog bestaande problemen in verband met de omzetting van richtlijnen zal oplossen.

Voor alle richtlijnen die door het geachte Parlementslid worden aangehaald, heeft de Commissie tegen Italië inbreukprocedures ingeleid, omdat Italië deze richtlijnen niet binnen de voorgeschreven termijnen in nationaal recht had omgezet. Voor de Richtlijnen 74/561/EEG, 74/562/EEG en 77/796/EEG werden door Italië op nationaal vlak maatregelen genomen die waarborgen dat deze richtlijnen, behalve voor wat enkele aspecten betreft, correct worden omgezet. Richtlijn 89/463/EEG werd door artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 2343/90 van de Raad⁽¹⁾ ingetrokken. In de Italiaanse EG-wet van 1991 (gepubliceerd op 20 februari 1992) werden enkele van de noodzakelijke bepalingen van Richtlijn 87/540/EEG vastgesteld en wordt het Ministerie van Vervoer gemachtigd om de andere ontbrekende maatregelen vast te stellen. Tot slot hebben de Italiaanse autoriteiten zich ertoe verbonden Richtlijn 88/599/EEG door middel van de EG-wet van 1992 om te zetten.

⁽¹⁾ PB nr. L 217 van 11. 8. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 742/92

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1992)

(92/C 309/39)

Betreft: Huidige situatie van de „European Financial Engineering Company” (EFEC)

Onder het scala van financieringsinstrumenten dat de Europese Gemeenschap aan alle kleine en middelgrote ondernemingen heeft aangeboden, was destijds ook de zogenaamde „European Financial Engineering Company” (EFEC), die op 10 april 1987 als naamloze vennootschap werd opgericht, overeenkomstig de Luxemburgse wetgeving.

Gezien het belang van de banken die, als aandeelhouders, deel uitmaakten van de EFEC, en gezien de financiële instellingen die hun steun verleenden aan deze onderneming, kon verwacht worden dat de EFEC een uiterst nuttig instrument zou worden in een zo belangrijke en gevoelige sector als het midden- en kleinbedrijf van de Gemeenschap.

Wij naderen nu de dag dat het vijf jaar geleden zal zijn dat de EFEC werd opgericht. Kan de Commissie ons een balans voorleggen van de activiteiten van de EFEC en kan zij ons mededelen wat de belangrijkste resultaten hiervan zijn? Welke vooruitzichten biedt de EFEC vanuit het oogpunt van rentabiliteit en de noodzaak voor de Gemeenschap om financieringsinstrumenten beschikbaar te stellen voor het midden- en kleinbedrijf?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(8 juli 1992)

De „European Financial Engineering Company” (SEFI-EFEC) werd in 1987 opgericht door een in de Europese Gemeenschap gevormde groep van instellingen die gespecialiseerd zijn in langlopend krediet. De Commissie heeft destijds de oprichting van deze onderneming aangemoedigd, aangezien de EFEC haar activiteiten wilde richten op het midden- en kleinbedrijf, met name in de vorm van advies, de uitvoering van studies, het zoeken naar kapitaal en de ontwikkeling van het bedrijfsleven in het algemeen; financiering op zich behoorde echter niet tot haar taken. De vennootschap is op 30 juli 1991 geliquideerd op grond van een besluit van de algemene aandeelhoudersvergadering.

Aangezien het een vennootschap naar privaatrecht betrof is de Commissie van mening dat het niet aan haar is de balans op te maken van de activiteiten van de EFEC of conclusies aan haar acties te verbinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 747/92

van mevrouw Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1992)

(92/C 309/40)

Betreft: Richtlijn inzake aansprakelijkheid in de bouwsector

Kan de Commissie mededelen hoe zij denkt over de opvattingen van het BEUC en andere consumentenorganisaties die vragen dat de ontwerp-tekst van deze richtlijn dient te verzekeren dat de dienstverlener aansprakelijk wordt gesteld voor anomalieën die zich kunnen voordoen gedurende een periode van tien jaar beginnend op de datum van inontvangstneming en dat aan het slachtoffer spoedig herstel op kosten van de bouwer wordt gegarandeerd?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(25 september 1992)

De Commissie is zeer goed op de hoogte van de standpunten van het BEUC en andere consumentenorga-

nisaties inzake de aansprakelijkheid van bouwondernemingen.

Het BEUC heeft de Commissie echter medegedeeld dat het door het geachte Parlementslid genoemde document niet in overleg met het BEUC is opgesteld.

Momenteel is de situatie wat deze zaak betreft als volgt: de diensten van de Commissie hebben werkgroepen van deskundigen opgericht die aspecten als aanvaarding, aansprakelijkheid, wettelijke garantie en financiële dekking voor die wettelijke garantie zullen bestuderen. De werkgroepen hebben hun werkzaamheden voltooid en aan de hand van de resultaten daarvan stellen de diensten van de Commissie nu een „document de réflexion” op dat aan alle betrokken partijen, met inbegrip van het BEUC en de overige consumentenorganisaties, zal worden voorgelegd voor commentaar.

Na overleg te hebben gepleegd en rekening houdend met het subsidiariteitsbeginsel zal de Commissie een besluit nemen over de wenselijkheid van eventuele harmonisatie en de mogelijke inhoud van een speciale richtlijn.

Wat de aansprakelijkheidsperiode betreft, kan de Commissie het geachte Parlementslid mededelen dat dit nog steeds een open vraag blijft.

Tot slot kan de Commissie het geachte Parlementslid verzekeren dat zij zowel met de belangen van de consument als die van de bouwsector rekening zal houden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 761/92

van de heer José Happart (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1992)

(92/C 309/41)

Betreft: Hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en omscholing van werknemers in de landbouw

Een groot aantal plattelandsgebieden zal ernstig worden getroffen door de herstructurering in de landbouwsector. Zoals bekend ontbreekt alternatieve werkgelegenheid.

Zelfstandigen en werknemers in de landbouw komen niet voor financiële steun van het ESF in aanmerking, aangezien deze steun uitsluitend wordt verleend aan personen die als werklozen staan ingeschreven.

Hoe denkt de Commissie over de omscholing of beroepsopleiding van deze groep werknemers die worden geconfronteerd met een onderbreking van hun loopbaan en niet onder een werkloosheidsregeling vallen?

Antwoord van de heer Mac Sharry namens de Commissie

(22 juli 1992)

Bij Verordening (EEG) nr. 4255/88 van de Raad ⁽¹⁾ tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2052/88 ⁽²⁾ met betrekking tot het Europees Sociaal Fonds is voor de onder doelstelling 5 b vallende plattelandsgebieden de werkingssfeer van de beroepsopleidingsacties verruimd en is deze opleiding voor een groter aantal mensen toegankelijk gemaakt.

Zo omvat de beroepsopleiding in de onder de doelstellingen 1, 2 en 5 b vallende regio's voortaan elke actie gericht op scholing en bijscholing die voor de toepassing van nieuwe productie- en/of beheerstechnieken in het midden- en kleinbedrijf nodig is (artikel 1, lid 4). De bijstand van het Fonds wordt toegekend uit hoofde van de doelstellingen 1, 2 en 5 b, voor acties die ten doel hebben:

- de stabiliteit van betrekkingen te bevorderen en nieuwe werkgelegenheidsmogelijkheden te ontwikkelen voor:
  - werkloze personen;
  - door werkloosheid bedreigde personen, met name in het kader van herstructureringen die een technologische modernisering of ingrijpende wijzigingen van het productie- of beheerssysteem vereisen;
  - personen die in het midden- en kleinbedrijf werkzaam zijn;
- de beroepsopleiding te vergemakkelijken van alle werkende personen die deelnemen aan een actie die essentieel is voor het bereiken van de ontwikkelings- en omschakelingsdoelstellingen van een geïntegreerd programma (artikel 2, onder b).

Voorts wordt in het licht van de in het kader van de hervorming van de Structuurfondsen gevolgde beleidslijnen inzake bijstand van het Europees Sociaal Fonds op grond van de doelstellingen 3 en 4, die respectievelijk de bestrijding van langdurige werkloosheid en de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces betreffen, voorrang verleend aan maatregelen die op deze twee doelstellingen zijn gericht en die worden uitgevoerd in gebieden of zones van de doelstellingen 1, 2 of 5 b. Deze maatregelen hoeven niet rechtstreeks verband te houden met de regionale ontwikkeling, plattelandsontwikkeling of industriële omschakeling, maar moeten getuigen van een bijzondere aandacht voor de behoeften en toekomstige ontwikkelingen van de arbeidsmarkt.

Deze voorschriften kunnen derhalve een oplossing bieden voor het door het geachte Parlementslid ter sprake gebrachte probleem.

Ten slotte moet er ook nog op gewezen worden dat als maatregel ter flankering van de hervorming van het GLB een communautaire steunregeling voor vervroegde uitreding is vastgesteld om met name landbouwers die ouder zijn dan 55 jaar maar de pensioengerechtigde leeftijd nog

niet bereikt hebben, en die besluiten de landbouwactiviteit niet langer uit te oefenen, een toereikend inkomen te verschaffen.

(¹) PB nr. L 374 van 31. 12. 1988.

(²) PB nr. L 185 van 15. 7. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 850/92

van de heer Wilfried Telkämper (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1992)

(92/C 309/42)

Betreft: Invoer van hout, papier en cellulose in de Gemeenschap

1. Kan de Commissie mededelen hoeveel de totale invoer van hout, houtprodukten, papier en cellulose in de Gemeenschap bedraagt?

Hoe groot is het aandeel van de eigen produktie van de Lid-Staten, opgesplitst per land?

Uit welke landen, regio's, c.q. bosgebieden zijn de betrokken grondstoffen afkomstig?

Wie zijn de producenten en exporteurs en welke zijn de voornaamste importeurs?

2. Hoeveel hout, houtprodukten, papier en cellulose worden uit oerwoudgebieden zoals het Canadese regenwoud gewonnen en direct of via derde landen in de Gemeenschap geïmporteerd?

3. Hoe groot is het percentage van de bovengenoemde produkten die afkomstig zijn uit bosgebieden die op een ecologisch verantwoorde wijze worden geëxploiteerd?

4. Bestaat er in de landen van herkomst wetgeving ter bescherming van bedreigde soorten die van het bos afhankelijk zijn en van hun biotopen en, zo ja, welke?

Bestaan er in de landen van herkomst beschermde gebieden om de instandhouding op lange termijn veilig te stellen van in het bos voorkomende ecosystemen en, zo ja, welke?

5. Hoe groot is het percentage van in de Gemeenschap geïmporteerd papier en cellulose dat met chloor is gebleekt?

Hoe groot is het percentage in de Gemeenschap ingevoerd papier en cellulose dat op milieuvriendelijke wijze (bij voorbeeld met zuurstof) is gebleekt?

Hoe groot is het percentage in de Gemeenschap geproduceerd papier waarin zoveel mogelijk oud papier is verwerkt?

Is er onderzoek verricht naar de hoeveelheid nieuwe cellulose die kan worden bespaard door zoveel mogelijk gebruik te maken van oud papier en, zo ja, hoe groot is die hoeveelheid?

Worden er pogingen in het werk gesteld om het gebruik van oud papier te stimuleren, vooral voor drukwerk dat op grote schaal wordt verspreid?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(6 juli 1992)

1. De totale invoer door de Gemeenschap van hout en van uit hout vervaardigde artikelen van buiten de Gemeenschap beliep in 1990 296 miljoen m³. De invoer van papier (met inbegrip van karton) bedroeg 17,2 miljoen ton en de invoer van cellulose 9,2 miljoen ton.

Onderstaande tabel toont het aandeel van de eigen produktie in het verbruik van de Lid-Staten (uitgesplitst naar land). De voor de Commissie beschikbare statistische gegevens voor hout en houtprodukten zijn te verbrekkelend om een zinvolle berekening per land te maken. Daarom zijn berekeningen gemaakt voor rondhout, gezaagd hout en platen en panelen (statistische bron: FAO van de VN). De berekeningen voor cellulose en papier/karton zijn gebaseerd op door de industrie verstrekte cijfers:

(in %)

Land	Cellulose	Papier/karton	Rondhout voor industriële doeleinden	Gezaagd hout	Platen en panelen van hout
Duitsland	38	52	88	66	74
Frankrijk	50	53	94	80	56
Italië	20	63	44	24	81
Nederland	21	23	26	1	0
België/Luxemburg	60	13	38	29	41
Verenigd Koninkrijk	25	38	91	18	26
Denemarken	0	16	72	32	28
Spanje	72	68	88	61	57
Portugal	89	68	92	78	97
Ierland	n. a.	0	99	34	43
Griekenland	n. a.	0	80	40	67

Wat grondstoffen betreft, zijn de belangrijkste cellulose-leveranciers van buiten de Gemeenschap de Verenigde Staten, Canada, Zweden en Finland. De belangrijkste leveranciers van niet-tropisch hout zijn Zweden en de voormalige Sowjetunie. De voornaamste leveranciers van tropisch hout zijn de ACS-Staten en Maleisië. In de invoerstatistieken worden geen regio's of bosgebieden vermeld.

Duitsland en Frankrijk zijn de grootste producenten en exporteurs in de Gemeenschap van papier en karton. Duitsland en het Verenigd Koninkrijk zijn de grootste importeurs.

Duitsland en Frankrijk zijn de grootste producenten van cellulose. Spanje en Portugal, met een zeer aanzienlijke productie in EG-termen, zijn de belangrijkste exporteurs. Duitsland is de belangrijkste importeur.

De grootste houtproducenten en -exporteurs zijn Frankrijk en Duitsland. De grootste importeurs zijn het Verenigd Koninkrijk en Italië. Duitsland is de grootste producent en exporteur van platen en panelen van hout en het Verenigd Koninkrijk is de grootste importeur.

2. In de invoerstatistieken wordt het soort bos waaruit het produkt afkomstig is, niet vermeld.

3. De productie-, invoer- en exportstatistieken die de Commissie ter beschikking staan, geven niet de informatie die nodig is voor de berekening van het aandeel van hout- en papierprodukten afkomstig uit intensief en duurzaam beheerde bossen.

4. Hoewel de Commissie de bescherming van bedreigde soorten wenst te bevorderen, vallen de specifieke wetten en middelen die het behoud op de lange termijn van bestaande bos-ecosystemen in de landen van herkomst garanderen, onder de bevoegdheden van die landen, en niet onder die van de Commissie. De Commissie kan invloed uitoefenen op het behoud van bos-ecosystemen door bij voorbeeld het opstellen van normen voor duurzaam bosbeheer onder auspiciën van de ITTO te bevorderen.

5. In de invoerstatistieken worden de gebruikte processen bij het bleken van papier en cellulose niet vermeld.

Er is geen algemene overeenstemming over het maximumgehalte aan oud papier en het percentage van in de Gemeenschap overeenkomstig dit criterium geproduceerd papier kan daarom niet worden berekend. Om dezelfde reden kan, voor zover de Commissie bekend, de afname in de vraag naar nieuwe cellulose als gevolg van een maximaal gebruik van oud papier niet betrouwbaar worden berekend, en er is de Commissie niets bekend van onderzoek op dit gebied. In deze context is het belangrijk

op te merken dat de vervaardiging van nieuwe cellulose een belangrijke markt creëert voor bomen die in het kader van goed bosbeheer ter uitdunning worden gerooid.

Het gebruik van kringlooppapier wordt gestimuleerd. Momenteel wordt een voorstel voor een EG-richtlijn inzake verpakking en afvalverpakking voorbereid die de mate van hergebruik stellig zal beïnvloeden. Ongetwijfeld beïnvloedt ook druk van de consumenten de mate van gebruik van kringlooppapier. Wat betreft drukwerk dat op grote schaal wordt verspreid, zou een aantal bedrijven, naar de Commissie heeft vernomen, voornemens zijn te investeren in nieuwe of vervangende capaciteit voor krantenpapier op basis van het gebruik van gerecycleerde grondstof.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 883/92

van de heer Peter Crampton (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1992)

(92/C 309/43)

Betreft: Het Cohesiefonds

Kan de Commissie medelen waarom het Cohesiefonds voor een aantal Lid-Staten van de Europese Gemeenschap bestemd is, terwijl er in de gehele Gemeenschap regio's zijn die op grond van het inkomen per hoofd van de bevolking ook hiervoor in aanmerking komen?

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie

(6 juli 1992)

De Commissie herinnert eraan dat de Lid-Staten in Maastricht hebben besloten dat het Cohesiefonds bestemd is om een financiële bijdrage van de Gemeenschap te verschaffen aan de Lid-Staten waarvan het BNP per inwoner lager is dan 90% van het communautaire gemiddelde.

Het Cohesiefonds zal bijdragen tot de versterking van de structuur in de minst ontwikkelde landen van de Gemeenschap, die een aantal convergentiedoelstellingen, zoals bij voorbeeld het begrotingsevenwicht, zullen moeten nastreven met het oog op de Economische en Monetaire Unie.

De bijstand van het Cohesiefonds heeft ten doel de Lid-Staten in staat te stellen om de communautaire besluiten inzake milieu (projecten om te voldoen aan de communautaire normen) en vervoerinfrastructuur (projecten van communautair belang die beantwoorden aan de richtsnoeren voor de Transeuropese netwerken) ten uitvoer te leggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 887/92van de heer **Henry McCubbin (S)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1992)

(92/C 309/44)

Betreft: Invoer van angora en kasjmier in de Gemeenschap

Kan de Commissie meedelen hoeveel angora en kasjmier in de Gemeenschap wordt ingevoerd en hoeveel het tekort van de eigen produktie en de invoer bedraagt?

Heeft de Commissie plannen om een beleid voor fijne-vezelproduktie te formuleren?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(13 juli 1992)

Op dit ogenblik valt de invoer van angora- en kasjmierwol in de Gemeenschap onder post 51 02 10 50 van de Gecombineerde Nomenclatuur.

Deze tariefpost omvat ook andere vezels: haar van kamelen, yakken, tibetgeiten en soortgelijke geiten. Uitsplitsing van de invoer naar vezelsoort is momenteel niet mogelijk.

Wel kan worden gesteld dat angorawol het grootste aandeel in de communautaire invoer onder post 51 02 10 50 heeft (70 à 80%), gevolgd door kasjmier (10 à 20%).

De omvang van de invoer in de Gemeenschap onder deze post bedroeg 14 328 ton in 1990 en 16 947 ton in 1991.

De produktie van angora- en kasjmierwol in de Gemeenschap is vrijwel onbestaande.

Het ligt niet in de bedoeling van de Commissie een beleid voor de fijne-vezelproduktie te formuleren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 903/92van de heer **Sotiris Kostopoulos (S)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1992)

(92/C 309/45)

Betreft: Het milieu bij Aridea

De winning van asbest in het gebied bij Aridea heeft ernstige gevolgen voor het milieu veroorzaakt en brengt de volksgezondheid in gevaar.

Kan de Commissie mededelen of zij van plan is maatregelen te nemen ten einde het milieu en de volksgezondheid in dit gebied te beschermen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(2 oktober 1992)

De Commissie is zich al een aantal jaren bewust van de kwalijke effecten van asbestvezels op de menselijke gezondheid en het milieu. Overeenkomstig een voorstel van de Commissie en rekening houdend met de gevolgen van het gebruik van asbest, de verwerking van asbest bevattende produkten, de sloop van gebouwen en het transport en de verwijdering van asbest bevattende afval heeft de Raad op 19 maart 1987 een richtlijn aangenomen inzake voorkoming en vermindering van verontreiniging van het milieu door asbest (Richtlijn 87/217/EEG) ⁽¹⁾. Alle rechtstreeks met de winning van deze delfstof verband houdende processen vallen echter buiten het toepassingsgebied van de richtlijn.

Verder bepaalt Richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾ dat projecten voor installaties voor de winning van asbest, zoals die in het gebied van Aridaia in Griekenland in bedrijf zijn, eerst aan een milieu-effectrapportage moeten worden onderworpen.

De Commissie weet niet of zo'n onderzoek in het verleden is uitgevoerd. Zij verzoekt derhalve het geachte Parlementslid haar nadere informatie over dit project te verschaffen met betrekking tot de vergunning en de datum waarop die is afgegeven.

⁽¹⁾ PB nr. L 85 van 28. 3. 1987.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 912/92

van de leden **Hemmo Muntingh (S), Jan Bertens (LDR),
Bryan Cassidy (ED), Jessica Larive (LDR)
en Henry McCubbin (S)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1992)

(92/C 309/46)

Betreft: Overbevissing en opleving van de jacht op zadelrobben in Canada

Hoeveel EG-vissers zijn bij de vangst van noordelijke kabeljauw betrokken? Uit welke Lid-Staten komen deze vissers? Hoeveel kabeljauw vangen zij (opgegeven hoeveelheden en geraamde reële hoeveelheden)? Wat is percentsgewijs het aandeel van de lokale vissers bij deze vangsten? Hoeveel procent wordt gevangen door vissers uit Lid-Staten? Hoeveel procent van de totale vangst is sinds 1983 jaarlijks op rekening te schrijven van Europese vissers?

Is het niet duidelijk dat de vermindering van de voorraden noordelijke kabeljauw niet toe te schrijven is aan de zadelrob maar aan overbevissing, een verschijnsel dat zich momenteel in de hele wereld, en zeker ook in de Gemeenschap voordoet?

Is de Commissie bereid de Canadese Regering erop te wijzen dat heel waarschijnlijk niet de zadelrob maar overbevissing door ten dele Europese vissers de oorzaak is van de geslonken kabeljauwvoorraden? Is zij dan ook bereid scherp te protesteren tegen de te verwachten opleving van de jacht op zadelrobben, nu de Canadese Regering voornemens is het aantal vergunningen voor de zeehondenjacht niet langer te beperken?

Is de Commissie bereid samen met de Canadese Regering te zoeken naar een gemeenschappelijke oplossing van de kwestie van de overbevissing en terzelfder tijd ook het probleem van de bescherming van de zadelrobben definitief te regelen?

Zal de Commissie de Canadese Regering daarbij waarschuwen dat de Europese consumenten wel eens zouden kunnen besluiten tot een boycot van Canadese visserijproducten als de jacht op zadelrobben geïntensiveerd wordt?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(13 augustus 1992)

Aangenomen wordt dat jaarlijks ongeveer 150 vissersvaartuigen die onder Duitse, Portugese, Spaanse of Britse vlag varen, kortere of langere tijd in het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan vissen, meer bepaald in het gebied dat ressorteert onder de Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan. Een groot aantal van deze vissers vist op kabeljauw.

Volgens herziene voorlopige cijfers heeft de totale vangst van de Gemeenschap in 1991 124 049 ton bedragen, waarvan 34 753 ton noordelijke kabeljauw. In procenten uitgedrukt is het aandeel van de Gemeenschap in de totale vangst in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan ongeveer 10%.

Behalve door de visserij wordt de omvang van de visbestanden beïnvloed door veranderingen in het ecosysteem en in milieufactoren, bij voorbeeld in predator-/prooiverhouding en watertemperatuur. De oorzaken van dergelijke veranderingen en ook de onderlinge relatie tussen verschillende soorten zijn veelal onduidelijk. Daarom is een verdubbeling van bepaalde visbestanden geen abnormaal verschijnsel. Wat de bestanden van zadelrobben betreft, kan worden verondersteld dat als gevolg van de sinds 1987 toegepaste Canadese maatregelen die de jacht op zeehonden met grote vaartuigen in open zee en de commerciële jacht op jonge zadelrobben verbieden, de sterfte gedaald is wat, mogelijk in combinatie met andere factoren, het herstel van dit bestand heeft teweeggebracht. Hoewel enig effect niet kan worden ontkend, kan de verdubbeling van het zadelrobbestand sinds 1983 niet worden beschouwd als een gevaar voor de prooidieren, en met name niet voor het bestand van noordelijke kabeljauw. Via wetenschappelijk onderzoek wordt getracht het werkelijke effect van de zeehondenpopulatie in het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan te bepalen.

Bij raming van de vangstmogelijkheden die kunnen worden toegestaan uit de visbestanden proberen de

wetenschappers zoveel mogelijk rekening te houden met de natuurlijke schommelingen in de bestanden, ten einde het ecologisch evenwicht niet in gevaar te brengen. In dat perspectief zou de sterfte veroorzaakt door de visserij eigenlijk op zo'n niveau moeten blijven dat het betreffende bestand kan groeien en vooral in gevallen waarin bestanden erg verzwakt zijn, moeten conservatieve waarden worden gebruikt voor de visserijsterfte. De achteruitgang van het bestand van noordelijke kabeljauw is waarschijnlijk veroorzaakt door een slecht beheer van visserij in het verleden en door milieu-omstandigheden. Wat de gevolgen van milieu-oorzaken aangaat, kan er bij voorbeeld op gewezen worden dat de noordelijke kabeljauw vrijwel verdwenen is voor de kust van West-Groenland.

In haar brief van 29 april 1992 heeft de Commissie de Canadese Regering gewezen op de reactie in Europa en elders op de waarschijnlijk onverantwoorde vergroting van de jacht op zadelrobben. Zonodig zal de Commissie niet aarzelen om over dit onderwerp met de Canadese autoriteiten opnieuw contact op te nemen.

Samen met de andere verdragsluitende partijen van de Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan proberen de Gemeenschap en Canada het visserijpatroon in het gereguleerde gebied van de Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan aan te passen om zo de instandhouding van de visbestanden te verzekeren. De Gemeenschap stelt met tevredenheid vast dat Canada heeft geaccepteerd dat een buitengewone vergadering van de Wetenschappelijke Raad van de NAFO zou worden gehouden voor evaluatie van het bestand van noordelijke kabeljauw in de gebieden NAFO 2J en 3KL. Deze vergadering heeft plaatsgevonden van 1 tot 4 juni 1992 en daarbij is opnieuw vastgesteld dat de achteruitgang van het bestand van noordelijke kabeljauw waarschijnlijk een gevolg is van milieu-omstandigheden (watertemperatuur). Op 3 juni 1992 heeft de Commissie de visserij van de Gemeenschap in de betrokken gebieden gesloten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1013/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 april 1992)

(92/C 309/47)

Betreft: Inkomenssteun voor de Griekse boeren

Is het de Commissie bekend dat de Griekse autoriteiten de mogelijkheid bestuderen veranderingen aan te brengen in de regels die gelden voor de betaling van communautaire premies aan de boeren, welke veranderingen zouden kunnen resulteren in de uitoefening van een vergaande controle door de belastingautoriteiten en de economische diensten op de betreffende subsidies, met name wanneer boeren in economische moeilijkheden verkeren?

Is de Commissie het niet met mij eens dat alle inkomenssubsidies die afkomstig zijn van de Gemeenschap rechtstreeks moeten worden uitgekeerd aan alle boeren die aan de gestelde voorwaarden voldoen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(14 juli 1992)

De Griekse autoriteiten zouden inderdaad voornemens zijn de procedure en de voorschriften over de toekenning van steun van de Gemeenschap aan de landbouwers te wijzigen; in dit verband wordt een aantal mogelijkheden onderzocht.

Vooralsnog zou, voor zover de Commissie bekend is, nog niet zijn uit te maken welke richting men daarbij uitgaat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1035/92

**van de heer François Guillaume (RDE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(27 april 1992)

(92/C 309/48)

Betreeft: Voorstel voor een verordening betreffende een gemeenschappelijke marktordening voor uit landbouwgewassen verkregen ethylalcohol

In haar antwoord op de schriftelijke vragen nr. 880/91 ⁽¹⁾ van mevrouw S. Martin en nr. 1311/91 ⁽²⁾ van de heer F. Guillaume heeft de Commissie bevestigd dat zij een voorstel aan het uitwerken is voor een verordening betreffende een gemeenschappelijke marktordening voor uit landbouwgewassen verkregen ethylalcohol.

Kan de Commissie aangeven wanneer zij dit voorstel voor een verordening van de Raad ter stemming denkt voor te leggen en welke de hoofdlijnen ervan zijn?

⁽¹⁾ PB nr. C 55 van 2. 3. 1992, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. C 311 van 2. 12. 1991, blz. 29.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(6 juli 1992)

Er wordt overwogen om vóór einde 1992 bij de Raad een nieuw voorstel in te dienen betreffende een gemeenschappelijke marktordening voor alcohol uit landbouwproducten.

Voorlopig denken de diensten van de Commissie nog na over het geheel van maatregelen dat in het kader van een gemeenschappelijke marktordening voor deze sector moet worden vastgesteld. Een dergelijk voorstel zou betrekking kunnen hebben op de regeling inzake de concurrentie en het vrije verkeer in de sector, maar er zouden ook bepaalde voorschriften betreffende de productie en het gebruik van deze producten kunnen worden opgelegd, waarbij rekening zou worden gehouden met het economisch en sociaal belang van de verwerking van landbouwproducten tot ethylalcohol voor bepaalde regio's van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1038/92

**van de heer Filippos Pierros (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(27 april 1992)

(92/C 309/49)

Betreeft: Eerbiediging door Griekenland van de in de richtlijn betreffende de mededinging op de markten van telecommunicatie-eindapparatuur vastgestelde termijnen

Richtlijn 88/301/EEG ⁽¹⁾ betreffende de mededinging op de markten van telecommunicatie-eindapparatuur wordt voor de voltooiing van de interne markt bijzonder belangrijk geacht. In deze richtlijn worden onder meer drie termijnen vastgesteld (31 december 1988, 30 september 1989 en 30 juni 1990) voor de bekendmaking van ontwerpen van technische specificaties en keuringsregels voor eindapparatuur zoals extra telefoontoestellen, modems, telexapparaten, mobilofoons en satellietontvangstations. De Griekse telecommunicatieorganisatie heeft deze bindende termijnen echter niet geëerbiedigd en heeft nagelaten de vereiste maatregelen te nemen. Hoe oordeelt de Commissie hierover en welke concrete maatregelen denkt zij te nemen, opdat de communautaire wetgeving ter zake onverwijld wordt nageleefd?

⁽¹⁾ PB nr. L 131 van 27. 5. 1988, blz. 73.

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(9 juli 1992)

Volgens Richtlijn 88/301/EEG dienen de uitsluitende rechten inzake telecommunicatie-eindapparatuur te worden opgeheven en moeten de Lid-Staten er tevens op toezien dat technische specificaties betreffende apparatuur die voorheen door monopoliehouders is geleverd, worden opgesteld en gepubliceerd.

In augustus 1988 hebben de Griekse autoriteiten de Commissie medegedeeld dat de toegang tot het netwerk van de OTE op het tijdstip van de vaststelling van de richtlijn van de Commissie onderworpen was aan de technische specificaties van het oorspronkelijke NET 4 (oktober 1987) en dat zij kennis zouden geven van de specificaties voor bijzondere eindapparatuur volgens het in artikel 8 van de richtlijn aangegeven tijdschema.

In 1990 heeft Griekenland de Commissie in kennis gesteld van de door de OTE vastgelegde technische specificaties voor telefoontoestellen en modems. Aangezien die apparatuur tot categorie A van de richtlijn van de Commissie behoort, heeft die kennisgeving inderdaad met enige vertraging plaatsgevonden. De Griekse autoriteiten hebben evenwel rekening gehouden met het omstandige advies dat de Commissie bij die gelegenheid heeft uitgebracht.

Voor de overige eindapparatuur is het technisch mogelijk dat Griekenland geen eigen specificaties vastlegt, maar zich baseert op internationale of Europese specificaties, zoals het NET 2 met betrekking tot de X-25-eindapparatuur. Het is de Commissie niet bekend dat Griekenland

andere nationale technische specificaties toepast. Mocht dit wel het geval zijn, dan zou zij de Griekse autoriteiten herinneren aan hun uit het bovengenoemde artikel 8 voortvloeiende verplichting tot kennisgeving.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1086/92

van de heer Madron Seligman (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 april 1992)

(92/C 309/50)

Betreft: Afrasteringen in Botswana

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 672/91 ⁽¹⁾ heeft commissaris Marin verklaard dat het niet zo is . . . dat deze afrasteringen gepland zijn zonder voorafgaande milieu-effectrapportage.

Ik heb deze vraag in maart van het vorig jaar ingediend, terwijl het antwoord dateert van maart 1992.

Volgens het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾ heeft mijn collega Hemmo Muntingh een gelijksoortige vraag (nr. 323/91) ingediend, eveneens in maart 1991. In het antwoord van commissaris Marin hierop, gedateerd 8 mei 1991, verklaart hij categorisch dat er nog geen milieu-effectrapportage door een onafhankelijke adviseur is opgesteld.

Kan de Commissie in dit verband mededelen:

1. door wie de milieu-effectrapportage is opgesteld en op welk tijdstip tussen mei 1991 en maart 1992;
2. hoe in deze rapportage alle tegenargumenten van milieu- en zoölogische deskundigen worden weerlegd;
3. waarom de vraag van de heer Muntingh over hetzelfde onderwerp als mijn vraag tien maanden eerder beantwoord is?

⁽¹⁾ PB nr. C 159 van 25. 6. 1992, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 227 van 31. 8. 1991.

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(8 september 1992)

Om misverstanden over afrasteringen ten noorden van de Okavango te voorkomen, wijst de Commissie op het volgende:

1. Het plaatsen van afrasteringen ten noorden van de Okavango gebeurt enkel en alleen op initiatief van de Regering van Botswana. De Commissie heeft op dit besluit geen invloed gehad. De Regering van Botswana is al sinds de jaren '50 bezig met het plaatsen van afrasteringen, dus lang voordat de Overeenkomsten van Lomé werden gesloten. Het voornaamste doel hiervan was en is het vee tegen mond- en klauwzeer te

beschermen, van welke ziekte wordt aangenomen dat zij door contact met in het wild levende dieren, en met name buffels, wordt overgedragen.

2. De middelen voor de financiering van deze noordelijke afrasteringen komen uit Koeweit. Daar de Commissie niet betrokken is bij dit project, werd haar nooit om een financiële bijdrage gevraagd.
3. Zoals reeds werd opgemerkt in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 323/91 van de heer Muntingh werd geen milieu-effectrapportage gemaakt voordat met het plaatsen van de afrasteringen werd begonnen. Een dergelijke rapportage, zelfs achteraf, zou nog nuttig kunnen zijn, maar alleen de betrokken regering kan hierover een besluit nemen.

Met de vraag door wie en wanneer een milieu-effectrapportage werd gemaakt, wordt derhalve op de zaak vooruitgelopen. De indruk die het geachte Parlementslid heeft gekregen dat tot het plaatsen van afrasteringen werd besloten nadat hierover een dergelijke rapportage was gemaakt, berust derhalve op een onjuiste interpretatie van het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 672/91.

4. Op te merken valt dat deskundigen op het gebied van milieu en zoölogie het niet eens zijn over de invloed van deze afrasteringen op de natuur. Een niet gering aantal milieu-deskundigen heeft erop gewezen dat de milieu-effecten van de afrasteringen langs de Okavango-delta ook wel positief kunnen zijn. Dit is namelijk het geval met de „zuidelijke” afrasteringen die in 1982 werden geplaatst. Deze hebben geen duidelijke nadelen voor de in het wild levende dieren met zich gebracht, maar bleken achteraf heel nuttig om een te grote trek van het vee naar de delta te voorkomen.

Men mag niet uit het oog verliezen dat de veehouderij als het ware het middelpunt van het bestaan vormt in Botswana, en dat de Regering daarom geconfronteerd werd met de tegenstrijdige verlangens van een kiezerspubliek dat traditioneel op de uitbreiding van een veestapel is gericht en een minderheid die in milieubescherming is geïnteresseerd, en dat ze op democratische wijze heeft getracht een middenweg te vinden door de noordelijke afrasteringen daar te plaatsen waar ze nu staan.

Een groot deel van de plaatselijke bevolking is hiermee niet tevreden, omdat ze vrezen dat hun vee hierdoor niet meer tot de grazige weiden van de Okavango kan doordringen.

Om de tegengestelde reden heeft de regeringsinstantie die verantwoordelijk is voor natuurbescherming en de nationale parken aanvaard dat de nieuwe afrasteringen worden geplaatst, omdat verder uitstel waarschijnlijk, onder druk van de populaire veelobby, tot een minder gunstige begrenzing zou leiden.

5. De Commissie verontschuldigt zich voor de vertraging bij het beantwoorden van de vorige vraag, die ontstaan is door verwarring met een soortgelijke vraag van een ander Parlementslid over dezelfde aangelegenheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1171/92
van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 mei 1992)
(92/C 309/51)

Betreft: Bijdrage van de Lid-Staten aan de ontwikkeling van de Derde Wereld

De vereiste solidariteit van de Gemeenschap met de Derde-Wereldlanden vraagt van de Lid-Staten een bijzondere inspanning, niet alleen om de kloof tussen arme en rijke landen te verkleinen, maar ook om in de meest dringende behoeften van de bevolking in de Derde Wereld te voorzien.

Geruime tijd geleden is voorgesteld dat de ontwikkelde landen als teken van solidariteit 3% van hun BBP zouden besteden om in de meest noodzakelijke behoeften van de armste landen te voorzien en tot op zekere hoogte te bevorderen dat de Derde Wereld de weg van de economische ontwikkeling zou inslaan.

Kan de Commissie op basis van de gegevens waarover zij beschikt aangeven welk percentage van het BBP elke Lid-Staat aan hulp voor de Derde Wereld besteedt en in

hoeverre moet zij er naar haar oordeel op aandringen dat de Lid-Staten daadwerkelijk gevolg geven aan de aanbeveling om 3% van het BBP aan de ontwikkeling van de Derde Wereld te besteden ten einde aldus hun solidariteit tot uiting te brengen?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(4 augustus 1992)

De Commissie weet niet naar welke bron van informatie het geachte Parlementslid verwijst, wat de vaststelling van een streefcijfer van 3% van het BBP betreft. De belangrijkste internationale verbintenis, die door de Verenigde Naties werd becijferd en door de meeste Lid-Staten is aangegaan — zonder daarom in alle gevallen precies aan te geven op welk tijdstip zij dit doel denken te bereiken — is de verlening van hulp voor 0,7% van hun BNP ten behoeve van alle Derde-Wereldlanden.

Met het oog daarop en volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, die gebaseerd zijn op de statistieken van het Comité voor ontwikkelingshulp van de OESO waarvan zij zelf lid is, hebben de Lid-Staten in 1989/1990 de volgende percentages van hun BNP aan openbare ontwikkelingshulp besteed (laatste bekende cijfers):

Openbare ontwikkelingshulp van de EEG-Lid-Staten, 1989/1990
Netto uitbetaalde bedragen 1989/1990
EEG en Lid-Staten, in miljoen dollar en % van het BNP van donor

	B	DK	D	F ⁽¹⁾	IRL	I	NL	GB	E	GR	P	L	Totaal	waarvan EEG
1989	703	937	4 949	7 450	49	3 613	2 097	2 587	537	38	107	18	23 085	2 809
%	0,46	0,94	0,41	0,78	0,17	0,42	0,94	0,31	0,14	0,07	0,24	0,29		
1990	891	1 171	6 320	9 381	57	3 395	2 592	2 647	959	..	148	25	..	3 237
%	0,45	0,93	0,42	0,79	0,16	0,32	0,94	0,27	0,2	..	0,25	0,28		

⁽¹⁾ Met inbegrip van de overzeese departementen en gebieden.
 .. Niet beschikbaar.

Ook al deelt de Commissie de wens van het geachte Parlementslid om de solidariteit ten behoeve van de ontwikkelingslanden te vergroten, dan vestigt zij toch zijn aandacht op het feit dat dit vraagstuk, zoals de bevoegdheden thans verdeeld zijn op het niveau van de Gemeenschap, uitsluitend onder de bevoegdheid van de Lid-Staten zelf valt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1191/92
van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 mei 1992)
(92/C 309/52)

Betreft: Het milieu van Vathi Avlidas

Aan het strand van Vathi Avlidas spoelen dode vissen aan. De bewoners, die met dit droevige schouwspel worden

geconfronteerd, worden steeds wanhopiger. Volgens hen is dit een slecht voorteken. Niet alleen is hun zee verontreinigd, maar ook hun lucht. Al het kwade komt van de fabrieken en scheepswerven die in dit gebied in groten getale uit de grond zijn gestampt. De zee wordt verontreinigd door chemisch afval en rioolwater en de lucht door ontsnapte giftige gassen. Huizen en bomen zijn bedekt met een laag cementpoeder, en wanneer het waait weten de bewoners niet waar ze het moeten zoeken van de stof en de stank. Het is zelfs zo erg dat slechts weinigen vorige zomer in zee hebben gezwommen en dat bijna al degenen die dit wel hebben aangedurfd later problemen met hun gezondheid kregen: hoofdpijn, een brandend gevoel aan de ogen en in de keel, enz.

Is de Commissie van plan om de Griekse autoriteiten erop te wijzen dat ook de fabrieksdirecteuren in het gebied rondom Vathi Avlidas de voorschriften betreffende de veiligheid van bedrijven, de bescherming van het milieu en de bescherming van de volksgezondheid in acht moeten nemen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(24 september 1992)

De Commissie beschikt niet over specifieke informatie met betrekking tot de verontreiniging in Vathi Avlidas. Uit de uiteenzetting van het geachte Parlementslid blijkt dat de gewraakte situatie het gevolg is van directe afvallozingen door fabrieken en scheepswerven enerzijds en de eveneens door emissies van fabrieken veroorzaakte luchtverontreiniging anderzijds.

Van de geldende communautaire voorschriften zijn Richtlijn 76/464/EEG inzake de lozing van gevaarlijke stoffen in het aquatisch milieu alsmede Richtlijn 84/360/EEG betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging mogelijk op dit bijzondere geval van toepassing.

Het is de verantwoordelijkheid van de bevoegde instanties van de Lid-Staten om maatregelen te nemen voor de verwijdering van de door de gevaarlijke stoffen van lijst I veroorzaakte verontreiniging en voor de vermindering van de verontreiniging door stoffen van lijst II (Richtlijn 76/464/EEG, artikel 2); ook dienen zij ervoor te zorgen dat voor de exploitatie van bepaalde industriële inrichtingen die behoren tot de in bijlage I vermelde categorieën een voorafgaande vergunning verplicht wordt gesteld (Richtlijn 84/360/EEG, artikel 3).

In dit verband zal de Commissie inlichtingen vragen over de verontreiniging in Vathi Avlidas en de maatregelen die de Griekse instanties op grond van deze twee richtlijnen hebben genomen. Zij zal het geachte Parlementslid zo spoedig mogelijk op de hoogte stellen van de resultaten van dit onderzoek en van de verdere stappen die zij eventueel zal ondernemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1196/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 mei 1992)

(92/C 309/53)

Betreft: De grote nieuwe verkeersaders van de Griekse hoofdstad

De gemoederen liepen hoog op toen de Griekse Regering bekendmaakte dat er met de financiële hulp van de Gemeenschap grote verkeersaders in de buurt van Athene zullen worden aangelegd. De klachten van de gemeenten Ayia Paraskevi, Cholargos, Papagos en Chalandri, en van de bewoners van deze plaatsen die door de grote verkeersaders zullen worden doorkruist, zijn niet van de lucht omdat het plan volgens hen het milieu bovenmatig zal belasten, het karakter van bepaalde gebieden zal doen veranderen, vermogens zal aantasten, de kwaliteit van het leven zal doen dalen, enz. De eerste gecoördineerde en grootschalige actie komt van 172 inwoners van de gemeente Papagos die zich tot de Raad van State hebben gewend en tegelijkertijd bij de ter zake bevoegde

personen resolute stappen hebben genomen in verband met het plan om de Ymittos-boulevard aan te leggen zonder de realisering van een milieu-effectbeoordeling vooraf.

Kan de Commissie mededelen of zij hiervan op de hoogte is? Kan zij erop aandringen dat deze grote verkeersaders het milieu niet overmatig belasten? Kan zij met name wat betreft de Ymittos-boulevard voorstellen dat deze ten minste anders wordt aangelegd dan nu is gepland?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(14 juli 1992)

De Commissie is momenteel niet betrokken bij de financiering van het door het geachte Parlementslid bedoelde grote wegenbouwproject (een gedeelte van de ringweg rond Athene). Er dient trouwens op te worden gewezen dat momenteel een inschrijving loopt met een optie voor de uitvoering van dit project via zelffinanciering.

De Griekse autoriteiten hebben een verzoek ingediend om gezamenlijke financiering van de voorbereidende werkzaamheden voor één enkel wegvak (Ymittos) en de Commissie onderzoekt dit voorstel.

Ongeacht of het hele project of een gedeelte ervan al dan niet door de Gemeenschap wordt gefinancierd, spreekt het vanzelf dat de Griekse autoriteiten verplicht zijn de voorschriften van Richtlijn 85/337/EEG⁽¹⁾ met betrekking tot het opstellen van milieu-effectrapportages in acht te nemen. Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt wordt voor één studie het betrokken publiek geraadpleegd, zoals voorgeschreven bij genoemde richtlijn. Er dient op te worden gewezen dat op grond van de voorschriften voor het beheer van de Structuurfondsen geen communautaire steun kan worden verleend indien de richtlijn niet wordt nageleefd.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1247/92

van Lord O'Hagan (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 mei 1992)

(92/C 309/54)

Betreft: Prijzen van auto's

De prijzen voor een en dezelfde auto lopen in de diverse Lid-Staten ver uiteen.

Hoe wil de Commissie een einde maken aan deze distorsie van de mededinging?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(15 september 1992)

Reeds enige tijd is de Commissie op de hoogte van het bestaan van verschillen tussen de autoprijzen in de

Lid-Staten. In verband daarmee is, zoals het geachte Parlements lid bekend zal zijn, kortgeleden een verslag over de intracommunautaire verschillen tussen autoprijzen voltooid, welk verslag is gepubliceerd in de weken nadat deze vraag gesteld werd. In het licht van de bevindingen in dit verslag heeft de Commissie voorts een mededeling opgesteld, waarin de resultaten worden samengevat en de voorgenomen stappen die thans zullen volgen, uiteengezet worden.

De Commissie is voornemens door middel van de volgende maatregelen de doorzichtigheid op het gebied van de autoprijzen en de toegang daartoe in de hele Gemeenschap te vergroten. De autofabrikanten wordt verzocht hun dealers te verzekeren dat zij, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 123/85, over de landsgrenzen heen aan andere erkende dealers en eindgebruikers mogen verkopen (rechtstreeks dan wel via een tussenpersoon). Zij moeten er derhalve voor zorgen dat de dealer over voldoende auto's beschikken kan om aan een dergelijke vraag te voldoen. Bovendien wordt de autofabrikanten verzocht prijslijsten te publiceren, zodat de consument voor modellen met gelijke specificaties in alle Lid-Staten betrouwbare vergelijkingen kan maken. Ook wordt hen gevraagd regelmatig een vergelijkende prijsanalyse uit te voeren, die aan de Commissie overgelegd moet worden. Met name dit laatste zal ertoe bijdragen dat de prijsverschillen binnen de door Verordening (EEG) nr. 123/85 toegestane grenzen blijven.

In afzonderlijke gevallen is de Commissie bereid procedures te starten tegen fabrikanten en/of dealers, indien er bewijzen zijn dat de verkoop van dealer tot dealer over de landsgrenzen heen of de parallelimport door eindgebruikers op een nationale markt vanuit een andere nationale markt moedwillig belemmerd wordt. In dergelijke omstandigheden kan het noodzakelijk zijn dat de Commissie maatregelen treft tegen nationale regeringen, als vastgesteld wordt dat zij de hoofdverantwoordelijken zijn voor het opwerpen van belemmeringen voor het grensoverschrijdende handelsverkeer op de gemeenschappelijke markt.

Uit de in het bovenstaande beschreven praktische maatregelen blijkt daarom dat de Commissie vastbesloten is ervoor te zorgen dat het systeem van selectieve distributie volledig verenigbaar is met een werkelijke eengemaakte markt en de belangen van zowel de consumenten als de producenten dient.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1256/92

van Lord O'Hagan (ED)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(4 juni 1992)

(92/C 309/55)

Betreft: Ontwerp-richtlijn werktijden

Hoeveel banen zullen volgens de berekeningen van de Raad in iedere Lid-Staat verloren gaan als de ontwerp-

richtlijn inzake werktijden in haar huidige vorm wordt ingevoerd?

Antwoord

(23 oktober 1992)

Dit richtlijnvoorstel beoogt een bijdrage te leveren aan de verbetering van de gezondheid en de veiligheid van werknemers in de Gemeenschap.

Gezien de voorschriften in verband met ontheffingen en de mogelijkheid om de richtlijn via collectieve overeenkomsten ten uitvoer te leggen, vallen de gevolgen van het voorstel voor de werkgelegenheid op dit ogenblik moeilijk in te schatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1260/92

van de heer Ben Visser (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juni 1992)

(92/C 309/56)

Betreft: Controle BTW-nummers door ondernemers bij export

Volgens Nederlandse accountants en belastingadviseurs kan er een chaos ontstaan wanneer ondernemers per 1 januari 1993 zelf verantwoordelijk worden voor correcte verrekening en administratie bij import en export. De ondernemers moeten dan zelf de BTW-nummers van hun buitenlandse afnemers opvragen en verifiëren bij de belastingdienst. Daarnaast moeten ze een uitgebreide administratie bijhouden voor belasting, in- en uitvoerstatistiek en dergelijke. De kans op het maken van — onopzettelijke — fouten in het nieuwe systeem is groot volgens de accountants en belastingadviseurs. De fouten komen pas aan het licht als de belastingdienst gaat controleren en de ondernemers kunnen na jaren nog worden aangesproken.

1. Is de Commissie ook van mening dat per 1 januari de risico's voor de ondernemers groter worden, doordat zij zelf veel meer handelingen moeten verrichten?
2. Is er een maximumtermijn waarbinnen de belastingdiensten hun controlewerk ter zake dienen te verrichten? Zo nee, is een dergelijk maximum wellicht zinvol, zodat de ondernemers weten waar zij aan toe zijn?

Antwoord van mevrouw Scrivener

namens de Commissie

(9 september 1992)

1. In het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde voor het intracommunautaire handelsverkeer van goederen, dat per 1 januari 1993 in werking treedt⁽¹⁾, wordt gesteld dat de verkoop in de

Lid-Staat van vertrek is vrijgesteld van belasting indien aan de twee volgende voorwaarden gelijktijdig wordt voldaan ⁽²⁾:

- a) de verkochte goederen worden daadwerkelijk uit de Lid-Staat van vertrek naar een andere Lid-Staat vervoerd;
- b) de afnemer is een belastingplichtige dan wel een niet-belastingplichtige rechtspersoon die als zodanig optreedt en waarvan ter zake van intracommunautaire verwervingen geen ontheffing van het BTW-stelsel is verleend.

In de praktijk blijkt de BTW-status van de afnemer doordat hij als BTW-plichtige is geïdentificeerd door een andere Lid-Staat dan die waaruit de goederen afkomstig zijn. Te dien einde zijn de Lid-Staten verplicht de nodige maatregelen te treffen voor de identificatie van de betrokken personen ⁽³⁾ en een gegevensbasis bij te houden waarin alle personen zijn opgenomen die zij geïdentificeerd hebben ⁽⁴⁾, zodanig dat de verkoper, indien hij dat wenst en zonder dat hij daartoe wordt verplicht, van de belastingdienst van zijn Lid-Staat bevestiging kan krijgen van de geldigheid van het door een andere Lid-Staat aan zijn klant toegekende BTW-identificatienummer ⁽⁵⁾.

Wanneer de verkoper aldus te goeder trouw is en hij de nodige maatregelen heeft genomen om onjuiste toepassing van de BTW-regeling te voorkomen, zou ook de „onzekerheid” van het intracommunautaire handelsverkeer verdwijnen.

Voorts zullen de aangifteverplichtingen voor de in het intracommunautaire verkeer verschuldigde BTW voortaan dezelfde zijn als die waaraan de belastingplichtigen reeds in het binnenlandse verkeer moeten voldoen. Zij zullen dus geen praktische moeilijkheden ondervinden, aangezien het systeem berust op belasting- en aangiftemechanismen die reeds lang worden gehanteerd. Hun lasten zullen vooral worden verlicht doordat de douaneformaliteiten en -procedures bij import en export ⁽⁶⁾ voor hen zijn vervallen en zij dus geen gespecialiseerde „export”-dienst behoeven op te richten of geen beroep meer behoeven te doen op de diensten van derden, geen materiële douanecontroles meer behoeven te ondergaan met het daaraan verbonden oponthoud aan de grenzen, geen kosten meer behoeven te maken in verband met de voorfinanciering van de BTW bij invoer, enz.

Het systeem van administratieve samenwerking inzake BTW zal berusten op het informaticasysteem SITE, waardoor ondernemingen, via hun belastingdienst, een spoedige bevestiging van de BTW-identificatienummers van hun nieuwe klanten kunnen krijgen.

2. De autonomie van de Lid-Staten inzake BTW-controle is vastgesteld in het Gemeenschapsrecht.

De Lid-Staten behandelen de intracommunautaire verkopen „onverminderd andere communautaire bepalingen en onder de voorwaarden die zij vaststellen om een juiste en eenvoudige toepassing van de genoemde vrijstellingen (inzake intracommunautaire leveringen) te verzekeren en

alle fraude, ontwijking en misbruik te voorkomen” ⁽⁷⁾. De controle op de BTW valt immers uitsluitend onder de bevoegdheid van de Lid-Staten. Daarom werd ook geen nieuwe gemeenschappelijke vervaldatum vastgesteld.

- ⁽¹⁾ Richtlijn 91/680/EEG tot wijziging en aanvulling van de Zesde BTW-richtlijn 77/388/EEG.
- ⁽²⁾ Richtlijn 91/680/EEG, artikel 28 quater A a).
- ⁽³⁾ Richtlijn 91/680/EEG, artikel 28 nonies tot wijziging van artikel 21, lid 1, onder c), van de Zesde BTW-richtlijn.
- ⁽⁴⁾ Verordening (EEG) nr. 218/92, artikel 6, lid 1.
- ⁽⁵⁾ Verordening (EEG) nr. 218/92, artikel 6, lid 4.
- ⁽⁶⁾ Afschaffing van het enig administratief document (EAD) en van de procedure communautair douanevervoer (T 2) bij het intracommunautaire handelsverkeer van goederen.
- ⁽⁷⁾ Richtlijn 91/680/EEG, artikel 28 quater A.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1265/92
van mevrouw Ursula Braun-Moser (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 juni 1992)
(92/C 309/57)

Betreft: SEED-fondsen

De Commissie noemt in haar mededelingen de zgn. SEED-fondsen voor leningen voor de oprichting van kleine en middelgrote ondernemingen.

Welke bedragen zijn met deze fondsen gemoeid en zijn er nog meer fondsen? Hoe en volgens welke criteria kunnen kleine en middelgrote ondernemingen aanvragen indienen om voor steun uit deze fondsen in aanmerking te komen?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie
(22 september 1992)

Aangezien geconstateerd werd dat de Europese risicokapitaalindustrie zich tot nog toe niet heeft geïnteresseerd voor de financiering van de oprichting van ondernemingen (minder dan 8 % van de investeringen van participatiemaatschappijen is geïnvesteerd in startende ondernemingen), heeft de Commissie in 1988 ⁽¹⁾ een proefprogramma op het gebied van „startkapitaal” opgezet, waarmee zij de schepping van startkapitaalfondsen op het gehele grondgebied van de Gemeenschap ondersteunt.

De ondersteuning door de Commissie van de tot nog toe bestaande 24 fondsen bestaat uit een voorschot ter dekking van de bedrijfskosten van de fondsen. Voor 16 van deze fondsen die zich in de gesteunde regio's bevinden, wordt de bijdrage van de Commissie aangevuld door een kapitaaldeelname via de bedrijfsinnovatiecentra die in deze regio's zijn gevestigd, in het kader van het regionaal beleid van de Gemeenschap.

De 24 fondsen beschikken gemiddeld over een kapitaal van 1,6 miljoen ecu, hetgeen het totale kapitaal van de totaliteit van de fondsen op 38 miljoen ecu brengt, exclusief de kapitaalbreng van de Commissie in de 16 fondsen die zich in gesteunde regio's bevinden.

De 24 fondsen investeren in ondernemingen in oprichting of pas opgerichte bedrijven door middel van een kapitaal-deelneming in deze ondernemingen; hun optreden mag in geen geval de vorm van een lening aannemen.

Het standaardproject omvat een betrekkelijk lange ontwikkelingsfase en impliceert dikwijls de hantering van nieuwe technologieën. Het houdt grote risico's in, doch daar staan potentieel hogere opbrengsten tegenover. De door de Commissie vastgestelde criteria voor inaanmerkingkoming voor deze steun zijn alleen van toepassing op de omvang van de projecten:

- de behoeften aan kapitaal van projecten inzake de oprichting van ondernemingen mag niet groter zijn dan 350 000 ecu,
- pas opgerichte ondernemingen moeten juridisch en financieel onafhankelijk zijn en aan de volgende voorwaarden voldoen:
  - bestaande risicokapitaalinvesteringen ten bedrage van maximaal 50 000 ecu;
  - jaaromzet van maximaal 100 000 ecu;
  - minder dan tien werknemers;
  - totale waarde van het aandelenkapitaal: niet meer dan 1 500 000 ecu.

Ten behoeve van het indienen van een aanvraag moeten projectontwikkelaars contact opnemen met het dichtstbijzijnde startkapitaalfonds dat het project zal beoordelen en de eventuele financieringsbesluiten zal nemen.

(¹) Besluit van de Commissie van 19. 10. 1988 betreffende een proefprogramma van de Gemeenschap tot stimulering van het startkapitaal.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1278/92
van de heer Christian de la Malène (RDE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (4 juni 1992)
 (92/C 309/58)

Betreft: De betrekkingen tussen de Gemeenschap en Japan en de toekomst van de Europese automobiellindustrie

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 3040/91 (¹) over de toekomst van de Europese automobiellindustrie zegt de Commissie te verwachten dat dank zij de in juli 1991 tussen de Gemeenschap en Japan gesloten overeenkomst een vruchtbaarder kader zal ontstaan voor evenwichtigere economische - d.w.z. commerciële en finan-

ciële — betrekkingen met Japan en dat zij dit evenwichtsherstel met de nodige slagvaardigheid zal nastreven.

Het is duidelijk dat de Europese automobielfabrikanten de grootste moeite hebben om hun marktaandeel in Japan te vergroten; uit de cijfers blijkt dat het reeds minieme aandeel van buitenlandse auto's op de Japanse markt nog verder slinkt, en iedereen is het erover eens dat dit niets te maken heeft met de verkoopprijzen of de technologische uitrusting van de auto's van Europese oorsprong.

Denkt de Commissie derhalve niet dat de ontoegankelijkheid van de Japanse markt samenhangt met andere factoren, en is zij niet van oordeel dat het wederkerigheidsbeginsel, dat als gevolg van de overeenkomst van juli 1991 van kracht zou moeten zijn voor de automobielsector en dat ook in het algemeen zou moeten gelden voor de handelsbetrekkingen met Japan, onvoldoende in praktijk wordt gebracht om het beoogde evenwichtsherstel te verwezenlijken? Kan zij ook zeggen welke maatregelen zij denkt te nemen om verandering te brengen in deze situatie en of zij voornemens is in de mededeling die zij momenteel voorbereidt over de interne facetten van het automobiell dossier, rekening te houden met het gebrek aan wederkerigheid?

(¹) PB nr. C 141 van 3. 6. 1992, blz. 35.

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
 (16 september 1992)

De automobielfabrikanten uit de Gemeenschap hebben inderdaad een vrij gering marktaandeel in Japan. Het Europese aandeel op de Japanse markt bedroeg 2,7% in 1987 en lag in 1991 op 3,1%, na een aanvankelijke lichte stijging: 3,1% in 1988, 3,3% in 1989 en 3,5% in 1990.

De Commissie meent dat de recente daling conjuncturele oorzaken heeft en niet wijst op een structurele en onherstelbare verslechtering van de concurrentiepositie.

Bovendien blijkt uit de sterk uiteenlopende marktaandelen en het bescheiden succes van sommige autofabrikanten uit de Gemeenschap dat omvangrijke investeringen voor het opzetten van een verkoopnet, in combinatie met een flinke dosis doorzettingsvermogen, vruchten kunnen afwerpen op de Japanse markt, die zoals bekend slechts moeizaam kan worden veroverd.

De Commissie moedigt de Europese fabrikanten dan ook aan hun inspanningen op deze markt voort te zetten en zelfs te vergroten. Zij verklaart ook in de toekomst te zullen streven naar evenwichtiger handelsbetrekkingen met Japan.

Ten aanzien van de automobielsector deelt de Commissie in haar recente mededeling „De Europese motorvoertuigenindustrie: situatie, belangen en voorgestelde acties” (¹) mede:

- dat zij het van groot belang acht dat het internationale handelsverkeer in deze sector bevredigend functioneert;
- dat zij zich hiervoor onder andere in het kader van het multilaterale GATT-overleg blijft inzetten;
- dat zij het wenselijk acht dat de industrie zelf bijdraagt tot de realisering van deze doelstelling door middel van een evaluatie van de bestaande handelsbelemmeringen of discriminerende praktijken.

Indien de Commissie dergelijke belemmeringen of praktijken ter ore komen, zal zij onverwijld alle nodige maatregelen nemen.

Daarnaast is de Commissie voornemens, zoals zij reeds aangaf in de recente mededeling over de betrekkingen van de Gemeenschap met Japan ⁽¹⁾, een nauwkeurig statistisch overzicht bij te houden van het handelsverkeer met Japan, zodat een vergelijking met de resultaten van de ondernemingen uit de Gemeenschap op derde markten mogelijk wordt en belemmerende praktijken in het totale handelsverkeer kunnen worden onderkend.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 166 def.

⁽²⁾ Doc. COM(92) 219.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1292/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juni 1992)

(92/C 309/59)

Betreft: Lesgeven aan scholen voor bijlessen

De huidige Griekse wetgeving staat onderdanen van de andere Lid-Staten niet toe om in Griekenland scholen voor bijlessen op te zetten. Ook mogen zij geen les geven aan groepen van meer dan vijf personen of, los van het aantal groepen, aan meer dan tien personen in totaal. Ook is het in Griekenland voor onderdanen van andere Lid-Staten verboden om thuis les te geven en zij mogen niet worden aangesteld als directeur of docent aan scholen voor bijlessen of privé-scholen voor beroepsonderwijs, met uitzondering van de scholen voor bijles in vreemde talen waar door een bepaald percentage buitenlandse docenten wel les mag worden gegeven. Kan de Commissie mededelen of zij van plan is iets te ondernemen ten einde de Griekse Regering ervan te overtuigen dat de Griekse wetgeving onmiddellijk aan het communautaire recht moet worden aangepast?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(17 september 1992)

Het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde probleem is de Commissie bekend.

Bij arrest van 15 maart 1988 (zaak 147/86) is Griekenland in feite door het Hof op grond van de artikelen 52 en 59 van het EEG-Verdrag veroordeeld wegens het ontzeggen aan onderdanen van andere Lid-Staten van de mogelijkheid tot oprichting van „frontistiria” alsmede van particuliere muziek- en dansscholen en het geven van onderwijs aan huis en, op grond van artikel 48, wegens de weigering, aan de onderdanen van andere Lid-Staten die reeds in Griekenland werkzaam zijn en aan de leden van hun gezin, van toegang tot de functies van directeur en leraar op deze scholen. Wegens de langdurige niet-tenuitvoering van dit arrest door Griekenland heeft de Commissie jegens deze Staat nogmaals een beroep op grond van artikel 171 van het EEG-Verdrag ingesteld. Dit heeft opnieuw geleid tot een veroordeling van Griekenland bij arrest van het Hof van 30 januari 1992 (zaak C-328/90). Een dergelijke herhaalde niet-uitvoering van het arrest van het Hof verontrust de Commissie sterk en zij zal niet nalaten politieke stappen te nemen bij de Griekse Regering.

Wat migrerende uit de Gemeenschap betreft, zou de Commissie de aandacht van het geachte Parlementslid willen vestigen op de rechtstreekse werking die door de jurisprudentie van het Hof is toegekend aan de artikelen 48, 52 en 59 van het EEG-Verdrag. De belanghebbenden kunnen derhalve rechtstreeks om toepassing daarvan verzoeken ten overstaan van de Griekse rechtbanken die gehouden zijn de bepalingen van het Griekse recht die in strijd zijn met deze artikelen buiten toepassing te laten. Bovendien moet eveneens worden aangetekend dat een Lid-Staat krachtens het arrest van het Hof van 19 november 1991 in de gevoegde zaken C-6/90 en C-9/90 Francovich/Italiaanse Republiek, respectievelijk Bonifaci/Italiaanse Republiek verplicht is tot herstel van de schade die voor particulieren voortvloeit uit de niet-omzetting van de richtlijn. Deze jurisprudentie zou naar de mening van de Commissie gemakkelijk kunnen worden toegepast op het geval van niet-conformiteit van een regeling van een Lid-Staat met de bepalingen van het EEG-Verdrag zelf. Dit zou des te gemakkelijker moeten zijn omdat de ingebrekeblijving van Griekenland bij twee arresten van het Hof is vastgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1302/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(92/C 309/60)

Betreft: Het nieuwe rapport van de Gemeenschap over de Griekse economie

Kan de Commissie bevestigen dat het nieuwe rapport van de EG-controleurs over de Griekse economie grotendeels negatief is? Wat zijn de belangrijkste conclusies aangaande het inflatiecijfer, de kredietbehoefte van de overheidsbedrijven, de zogenoemde netto behoefte van

het centrale overheidsapparaat (Staat zonder nutsbedrijven), de algemene verhouding tussen het tekort en het bruto nationaal produkt en tot slot de beperking van het aantal werknemers in de publieke sector?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(17 september 1992)

De economische prognoses voor 1993 die de Commissie in juni jongstleden bekend gemaakt heeft, bevestigen het algemene oordeel dat de Commissie het geachte Parlementslid reeds in haar antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 909/92 ⁽¹⁾ gegeven heeft. Op economisch gebied is in Griekenland sinds 1991 weliswaar enige vooruitgang geboekt, maar met name op het gebied van de sanering van de begroting en de structurele hervormingen is deze vooruitgang onvoldoende om te zorgen voor voortdurende convergentie met de andere economieën van de Gemeenschap en volledige deelname aan de EMU.

De Commissie betreurt het overigens dat zij niet in staat is gedetailleerde antwoorden te geven op de door het geachte Parlementslid gestelde vragen, voor wat betreft de inhoud van de documenten die zij opstelt voor de met het multilaterale toezicht op de economieën van de Lid-Staten belaste instanties. Om ervoor te zorgen dat dit voortdurende proces, dat op gang is gebracht in de huidige eerste fase van de EMU, maximale resultaten afwerpt, moet het gebaseerd zijn op diepgaande analyses en moet het zich afspelen in een klimaat van volledige openheid. Dit laatste zou onmogelijk zijn, indien de aan deze taak gewijde werkzaamheden van het Monetair Comité en de Raad Ecofin niet vertrouwelijk zouden zijn.

Aangezien de Commissie er evenwel aan hecht het Parlement over dit onderwerp te informeren, heeft zij herhaaldelijk verklaard, met name bij monde van de heer Christophersen, haar vice-voorzitter, alleszins bereid te zijn in een daartoe geschikt kader de resultaten van de werkzaamheden op het gebied van het multilaterale toezicht voor te leggen.

⁽¹⁾ PB nr. C 274 van 22. 10. 1992, blz. 50.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1334/92

van de heer James Nicholson (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(92/C 309/61)

Betreft: Voortgang van de operationele programma's voor landbouwontwikkeling in Noord-Ierland

Is de Commissie tevreden met de wijze waarop de operationele programma's voor landbouwontwikkeling in Noord-Ierland ten uitvoer worden gelegd?

Is zij gelukkig met het feit dat de structuur van het programma de boeren aanmoedigt tot het zich aanmelden voor de steun?

Hoe staat het tot op heden met de aan de landbouwers uit hoofde van het programma te verrichten betalingen en hoeveel moet er nog uitbetaald worden?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(20 juli 1992)

De besteding van de kredieten voor het operationele programma voor ontwikkeling van de landbouw in Noord-Ierland verloopt in een lager tempo dan was gepland. Het probleem betreft vooral de uitgaven voor grondverbetering in het kader van subprogramma 1; het aantal aanvragen voor dergelijke maatregelen is wel in overeenstemming met de prognoses, maar het daarmee gemoeide bedrag is lager dan was verwacht. In zijn laatste vergadering in april 1992 is het Toezichtcomité een aantal technische wijzigingen overeengekomen die ertoe moeten leiden dat de achterstand in de bestedingen wordt verkleind. De Commissie is evenwel van mening dat meer radicale verbeteringen van het programma moeten worden onderzocht, met inbegrip van de opnemings in het programma van verdere maatregelen ter ondersteuning van plaatselijke initiatieven voor plattelandontwikkeling.

De administratieve opzet van het programma is fundamenteel gelijk aan die van het vorige programma voor ontwikkeling van de landbouw en lijkt geschikt voor de plaatselijke omstandigheden in Noord-Ierland. De voorwaarden waaraan de aanvragers moeten voldoen om in aanmerking te komen voor het programma zijn flexibel en kunnen door het Toezichtcomité worden aangepast, indien blijkt dat ze de potentiële aanvragers ervan weerhouden om steun te vragen.

Zoals hierboven vermeld heeft het Toezichtcomité in zijn vergadering in april 1992 de voorwaarden voor het programma gewijzigd, zodat de landbouwers er gemakkelijker aan kunnen deelnemen.

De overheidskredieten voor het programma zijn vastgesteld op 96,16 miljoen ecu (prijzen van 1989) voor de periode van maart 1990 tot en met december 1993. Tot en met december 1991 zijn de volgende bedragen uitgegeven:

	(x miljoen ecu)
Maart 1990 tot en met december 1990	8,964
Januari 1991 tot en met december 1991	13,986
Totaal	22,950

Opgemerkt zij dat niet alle uitgaven rechtstreeks aan de landbouwers worden betaald; een gedeelte van de uitgaven gaat naar het Ministerie van Landbouw voor Noord-Ierland voor rechtstreeks door dat ministerie uitgevoerde maatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1361/92

van mevrouw Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(92/C 309/62)

Betreft: Schoolmelkregeling

Kan de Commissie voor alle Lid-Staten de cijfers geven van de communautaire subsidie in 1991 uit hoofde van de schoolmelkregeling? Houdt de Commissie toezicht op de regeling om ervoor te zorgen dat de minder betaalden van deze regeling kunnen profiteren, en wat zijn de ervaringen van de Commissie wat betreft de samenwerking met de Ierse autoriteiten bij de toepassing van de regeling?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(9 september 1992)

De uit de begroting 1991 gefinancierde uitgaven voor de communautaire steunregeling voor schoolmelk worden hieronder per Lid-Staat vermeld. Per 100 kilogram bedraagt de steun 33,51 ecu voor volle melk en 21,15 ecu voor halfvolle melk.

Of van deze regeling gebruik wordt gemaakt, hangt af van het initiatief van de scholen of de leveranciers van deze zuivelprodukten. De Commissie kan in deze context niet controleren of, en nog minder garanderen dat, alle maatschappelijke lagen van de bevolking van deze initiatieven profiteren.

Overigens wenst de Commissie te onderstrepen dat het schoolmelkprogramma niet is bedoeld als een sociale maatregel, maar vooral het verbruik van melk en zuivelprodukten in de scholen wil stimuleren. Controles zoals bedoeld door het geachte Parlementslid liggen dus niet in de lijn van de doelstellingen van deze maatregel. Inzake de samenwerking met de Ierse autoriteiten bij de toepassing van de regeling kan de Commissie verzekeren dat zich tot dusver geen grote problemen hebben voorgedaan.

Wat de bezorgdheid van het geachte Parlementslid voor de economisch zwakkeren betreft, wenst de Commissie eraan te herinneren dat zij een actie op touw heeft gezet⁽¹⁾ om produkten uit de interventievoorraden aan door de Lid-Staten aangewezen organisaties te leveren, opdat die levensmiddelen zo aan de meest behoeftigen in de Gemeenschap kunnen worden verstrekt. Bij deze actie ontvangen de begunstigde personen de levensmiddelen gratis of voor een prijs die in geen geval hoger mag liggen dan de distributiekosten.

Uit de begroting 1991 gefinancierde uitgaven van het EOGFL voor de steunregeling voor schoolmelk

(× 1 miljoen ecu)

België	8,542
Denemarken	4,898
Duitsland	45,491
Griekenland	0,021
Spanje	22,051
Frankrijk	32,789
Ierland	2,844
Italië	9,583
Luxemburg	0,223
Nederland	5,269
Portugal	5,233
Verenigd Koninkrijk	49,580
Totaal EEG	186,523

(¹) Verordening (EEG) nr. 3730/87 van de Raad (PB nr. L 352 van 15. 12. 1987).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1363/92

van de heer George Patterson (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(92/C 309/63)

Betreft: Verbod op met schuim opgevuld meubilair

In sommige Lid-Staten is de verkoop van met schuim opgevuld meubilair verboden, om redenen die de veiligheid van de consument betreffen. In andere Lid-Staten is dat niet het geval. Dit verschil in nationaal recht vormt uiteraard een belemmering voor de vrije handel in meubelen.

Aangezien de Commissie nog niet met een ontwerp-richtlijn ter zake is gekomen en de grenscontroles op 1 januari 1993 worden afgeschaft, zou ik gaarne van de Commissie vernemen hoe zij de vereisten van het vrij verkeer van goederen in overeenstemming denkt te brengen met de nationale wetgeving van Lid-Staten die met schuim opgevuld meubilair verbieden? Hoe kunnen volgens haar deze Lid-Staten hun verbod op de verkoop van dergelijk meubilair handhaven zonder controles aan de grenzen waarbij de invoer uit andere Lid-Staten wordt verhinderd?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(4 september 1992)

Aangezien de Commissie aan de Raad op dit gebied nog geen voorstel heeft voorgelegd, ligt het in de lijn der

verwachting dat op 1 januari 1993 nog geen richtlijn inzake het brandgedrag van gestoffeerde meubelen, aanverwante artikelen en onderdelen van kracht zal zijn.

Onder deze omstandigheden is het aan de Lid-Staten om te besluiten over het niveau waarop zij de gezondheid en veiligheid van de bevolking wensen te beschermen, rekening houdend met de vereisten van het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap.

Dit houdt in dat de bestaande nationale wetgeving van kracht blijft totdat een EG-richtlijn in werking treedt.

Naar het zich laat aanzien zal de situatie in het Verenigd Koninkrijk op 1 januari 1993 niet veranderen, aangezien de tenuitvoerlegging in handen is van de plaatselijke autoriteiten voor handelsnormen en hun coördinerend orgaan ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 20 van „A guide to the furniture and furnishings (Fire) (Safety) Regulations, DTI”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1371/92

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(5 juni 1992)

(92/C 309/64)

Betreft: Nieuwe atoomwapens van de VS

Beschikken de ministers over gegevens die zij kunnen mededelen betreffende de in Nieuw-Mexico gehouden bijeenkomst in januari jl. waarbij de „vader van de H-bom”, de heer Edward Teller, zou hebben aanbevolen tot het produceren van een atombom die 10 000 maal sterker is dan de krachtigste tot nu toe geproduceerde atoomboom?

Antwoord

(15 oktober 1992)

Neen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1372/92

van de heer Ian White (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(92/C 309/65)

Betreft: Bouw van een stuwdam in de Severn

De South West Region van de Britse TUC heeft haar bezorgdheid geuit over de geringe vooruitgang die wordt

geboekt bij de ontwikkeling en bouw van de stuwdam in de Severn. Bedoelde stuwdam, die in de monding van de Severn bij Cardiff en Weston-super-Marc zou worden gebouwd, dient in de eerste plaats voor het opwekken van elektriciteit ten behoeve van de National Grid. Ieder jaar kan dit stuwdamproject ten minste 14 TerraWatt uur elektriciteit leveren en daarmee brandstof besparen die nodig zou zijn voor twee grote elektriciteitscentrales. Bovendien zou een stuwdam een groot aantal ontwikkelingsmogelijkheden in de South West Region bieden, waaraan vele andere voordelen verbonden zijn en niet in de laatste plaats wat betreft werkgelegenheid, nieuwe woningen, grote gebieden met schoon water voor recreatie alsmede positieve effecten voor de lokale fauna.

In 1987 ging een studieproject van start van 4,26 miljoen pond dat werd gefinancierd door het Ministerie voor Energie, de Severn Tidal Power Group en de Central Electricity Generating Board. Hierin is 950 000 pond opgenomen voor een studie over de milieu-effecten en hydrodynamische aspecten. Dit betekent dat er reeds een totaal van 20 miljoen pond is besteed door de Regering en door de industrie aan feasibility studies sinds het midden van de jaren '80.

Hoewel de sociale en milieu-effecten van het gebied zeer positief zijn, komt het project niet van de grond. Als oorzaak hiervan ziet de TUC een gebrek aan enthousiasme van de Britse Regering alsmede van de particuliere sector. Wanneer een stuwdam wordt gebouwd, betekent dit een krachtig engagement voor de Britse Regering, niet alleen wat betreft de financiële zijde, maar ook op het gebied van de politieke wil en leiderschap. De industrie alleen kan dit project niet aan, gezien de trage terugvloeiing van het geïnvesteerde kapitaal.

Mocht bij het laatste stadium van het project blijken dat deze stuwdam een haalbare zaak is, dan zou met de bouw ervan in 1995 kunnen worden begonnen en zou bij het begin van de volgende eeuw schone, veilige, rendabele en ongelimiteerde stroom kunnen worden geleverd.

Kan de Commissie nagaan wat de oorzaken zijn van deze vertraging, verklaren dat zij het project in principe ondersteunt en druk uitoefenen op de Britse Regering om te zorgen voor financiering en leiding bij dit project?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(21 september 1992)

De stuwdam in de Severn past, net als andere grote projecten voor duurzame energie — mits economisch levensvatbaar — geheel in de doelstelling van het communautaire energiebeleid, namelijk het bevorderen van de ontwikkeling van duurzame energiebronnen zodat deze een belangrijke rol in de communautaire energievoorziening kunnen vervullen. Verder draagt de stuwdam bij aan een andere communautaire doelstelling, de vermindering van de CO₂-emissies in de atmosfeer, waarvan

men voor het jaar 2000 uiteraard nog geen resultaten kan verwachten. De Commissie ondersteunt dus in principe het project voor de stuwdam in de Severn.

Wat betreft de mogelijke gevolgen van de voorgenomen bouw voor de fauna en de habitats, is het Verenigd Koninkrijk zich bewust van het belang van het Severn-estuarium en van haar verplichtingen met betrekking tot het beleid van de Gemeenschap op dit gebied. De Commissie dient echter het subsidiariteitsbeginsel te eerbiedigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1375/92

van mevrouw Annemarie Goedmakers (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(92/C 309/66)

Betreft: Genetisch gemanipuleerde bacteriën

De bacterie *E. coli* K 12, die veel gebruikt wordt als drager van genetisch gemanipuleerd materiaal, blijkt een relatief hoge overlevingskans te hebben buiten laboratoriumomstandigheden (LT Journaal, 2 april 1992).

Een gebruikelijke voorzorgsmaatregel, een spoelingsbeurt in een bad van 35 °C, wordt door 90% van de bacteriën overleefd. Dat betekent dat de bacteriën in het riool kunnen overleven en dat in het afvalwater genetisch materiaal kan worden uitgewisseld met andere bacteriën.

Door middel van modelstudies aan de Landbouwuniversiteit van Wageningen wordt onderzocht of dit ook werkelijk gebeurt.

1. Is dit bericht aanleiding voor de Commissie de Lid-Staten hiervan op de hoogte te stellen en hun voor te schrijven hangende het onderzoek extra afdoende voorzorgsmaatregelen te nemen?
2. Biedt de communautaire wetgeving voldoende mogelijkheden om de ongecontroleerde verspreiding van genetisch gemanipuleerd materiaal tegen te gaan?
3. Zo ja, welke stappen overweegt de Commissie in dit geval? Zo nee, welke regelgeving bereidt de Commissie op welke termijn voor, ten einde in de toekomst de verspreiding van genetisch gemanipuleerd materiaal te kunnen voorkomen?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(7 september 1992)

In Richtlijn 90/219/EEG van de Raad inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-

organismen is bepaald dat de werkruimte en het milieu zo min mogelijk moeten worden blootgesteld aan genetisch gemodificeerde micro-organismen van groep I (waartoe de meeste genetisch gemodificeerde stammen van *E. coli* K 12 behoren).

Dat deze micro-organismen vrijkomen in het milieu via het water waarin laboratoriumjassen zijn gewassen, lijkt niet strijdig met de voorschriften van de richtlijn („zo gering mogelijke blootstelling”).

Genetisch gemodificeerde micro-organismen worden volgens Richtlijn 90/219/EEG in groep I ingedeeld als aan bepaalde criteria is voldaan. (Deze criteria worden opgesomd in bijlage II bij de richtlijn.) De bedoelde criteria voor een organisme dat als recipiënt fungeert, luiden als volgt:

- niet-pathogeen;
- geen bijkomende agentia;
- aantoonbaar veilig gebleken bij langdurig gebruik, of met ingebouwde biologische barrières die niet van invloed zijn op de optimale groei in de reactor of fermentor, maar beperkte overlevings- of reproductiekansen bieden zonder schadelijke effecten voor het milieu.

E. coli K 12 lijkt vooralsnog aan deze criteria te voldoen. De Commissie en de bevoegde instanties van de Lid-Staten blijven echter bedacht op de mogelijkheid, dat *E. coli* K 12, in het licht van eventuele nieuwe gegevens, niet meer geacht zal kunnen worden aan de genoemde criteria te voldoen. De Nederlandse bevoegde instanties hebben het Comité van bevoegde instanties ex Richtlijn 90/219/EEG een beknopte mededeling betreffende de nieuwe laboratoriumgegevens toegestuurd. Zodra de Commissie in het bezit is van het volledige rapport, zal zij dit ter kennis brengen van alle bevoegde instanties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1380/92

van mevrouw Concepcio Ferrer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(92/C 309/67)

Betreft: Maatregelen voor het opnemen van een Europese dimensie bij het onderwijs

Het Europees Parlement heeft onlangs een resolutie aangenomen over het opnemen van een Europese dimensie bij het hoger onderwijs (A3-0305/90 (1)) waarin de Commissie wordt verzocht voorstellen uit te werken om het hoger onderwijs een sterke Europese oriëntatie te geven en waarbij aan universiteiten Europese vakken en geschiedenis worden opgenomen voor alle studenten waarbij een cursus communautair recht verplicht wordt gesteld voor de studenten rechten en het aantal aan de universiteiten gebruikte talen wordt uitgebreid.

In het nieuwe Verdrag van Maastricht wordt ook gewezen op de noodzaak om de Europese dimensie bij het Europees onderwijs te vergroten. Kan de Commissie in dit verband mededelen welke maatregelen zij heeft genomen of denkt te nemen om te zorgen voor een Europese dimensie bij de school- en beroepsopleiding van de Europese burgers?

(¹) PB nr. C 48 van 25. 2. 1991, blz. 216.

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(31 juli 1992)

Na de goedkeuring van de resolutie van de Raad en de ministers van Onderwijs, in het kader van de Raad bijeen op 24 mei 1988, heeft de Commissie verschillende activiteiten ondernomen ter ondersteuning van de ontwikkeling van een Europese dimensie in het onderwijs, met name op het gebied van de opleiding van leerkrachten en steun voor organisaties en verenigingen ter bevordering van samenwerking, waarbij ook het ontwikkelen van didactisch materiaal en gezamenlijke publikaties is inbegrepen. In 1991 heeft de Commissie een eerste verslag uitgebracht over het verloop van deze actie (¹). Het is de bedoeling om het werk op dit gebied te bestendigen en in versterkte mate voort te zetten, en met name een bijscholingsprogramma voor leerkrachten over de Europese dimensie te ontwikkelen en de uitwisseling van leerkrachten en leerlingen aan te moedigen. In 1993 zal de Lid-Staten worden verzocht een tweede verslag uit te brengen over de actie die zij hebben ondernomen met betrekking tot de ontwikkeling van de Europese dimensie in de leerplannen.

Tegelijkertijd werd aan de verwezenlijking van deze doelstelling in het hoger onderwijs een belangrijke impuls gegeven door middel van een aantal EG-programma's zoals Erasmus, Lingua en Comett. Bij de sociale wetenschappen is de ontwikkeling van universitaire studieprogramma's over Europese integratie ook gestimuleerd door middel van de Jean Monnet-actie, die heeft bijgedragen tot de instelling van leerstoelen en cursussen in Europese studies in alle Lid-Staten. In haar Memorandum over hoger onderwijs in de Europese Gemeenschap (²), dat op dit ogenblik overal in de Lid-Staten onderwerp van discussie is, bepleit de Commissie de ontwikkeling van de Europese dimensie voor alle studenten. De Commissie is voornemens om begin 1993 een synthese-verslag uit te brengen waarin een overzicht wordt gegeven van de reacties op het memorandum, en om op basis daarvan voorstellen te doen voor het steunen en versterken van de activiteiten van de Lid-Staten op dit gebied. Toekomstige initiatieven voor samenwerking op communautair niveau zullen worden onderzocht in het licht van de artikelen inzake onderwijs en opleiding in het ontwerp-Verdrag van Maastricht en met volledige inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel.

(¹) Doc. SEC(91) 1753.

(²) Doc. COM(91) 349 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1404/92
van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(16 juni 1992)

(92/C 309/68)

Betreft: KMO's in Griekenland

Griekenland behoort tot de landen die het grootste aantal KMO's tellen, maar is tevens een van de landen die het zwakst zijn vertegenwoordigd in de communautaire programma's ter ondersteuning van de KMO's. Velen zijn van mening dat dit moet worden toegeschreven aan het feit dat in Griekenland enkel ondernemingen met 10 tot 99 werknemers als KMO's worden beschouwd, terwijl in de overige Lid-Staten en volgens het eigen communautaire jargon, zoals dit naar voren komt in de Algemene systematische bedrijfsindeling in de Europese Gemeenschappen (NACE), KMO's ondernemingen met 10 tot 499 werknemers zijn. Is dit ook de mening van de Commissie en, zo ja, hoe denkt zij de Griekse Regering duidelijk te maken dat zij niet alles door haar eigen verkleinglas mag blijven zien, waardoor zij een groot aantal Griekse KMO's schade toebrengt?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(22 september 1992)

Zowel in de Lid-Staten als in het kader van de communautaire acties bestaan zeer uiteenlopende definities van kleine en middelgrote ondernemingen aan de hand van de nagestreefde doelstellingen.

De algemene aanpak van de Commissie op het gebied van de definitie van deze bedrijven is onlangs beschreven in een verslag aan de Raad (¹) dat eveneens aan het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité is voorgelegd. Hieruit blijkt dat de hanteerbare maximale drempel in termen van het aantal werknemers 500 is, doch dat lagere drempels voor bepaalde maatregelen gerechtvaardigd zijn. Geen enkele „minimum“-drempel wordt genoemd, hoewel de specificiteit van ondernemingen met minder dan 10 werknemers, die ongeveer 91% van de Gemeenschapsbedrijven vertegenwoordigen, erkend wordt.

Het bestaan van definities van kleine en middelgrote ondernemingen in het kader van communautaire acties staat los van de gebruikmaking door de Lid-Staten van afwijkende definities in het kader van hun eigen acties.

(¹) Doc. SEC(92) 351.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1414/92

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/69)

Betreft: Illegale visvangst in de wateren van Mozambique

Ongeregelde vissersvaartuigen die hoofdzakelijk uit Zuid-Afrika afkomstig zijn, vissen illegaal en vooral op garnalen in de wateren van Mozambique. De plaatselijke overheden aan de kust staan hier machteloos tegenover, terwijl de overheid slechts over één vaartuig beschikt voor patrouille- en onderscheppingsactiviteiten en de helikopters niet kunnen worden ingezet door de burgeroorlog die nog steeds in het land heerst.

In het Zuidafrikaanse weekblad „The Weekly Mail” van 23 april 1992 blijkt dat de illegale visserij vooral plaatsvindt in de baai van Machungulo op 25 km zuidelijk van Maputo. Door gebrek aan materiële middelen kan de Regering van Mozambique, die de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen heeft versterkt, strengere voorwaarden heeft gesteld aan het verlenen van visvergunningen voor een gewijzigd tijdschema en nog andere maatregelen heeft getroffen, weinig uitrichten. In bovengenoemde krant zijn eveneens veelzeggende verklaringen gepubliceerd van de heer Ernesto Nhambe, directeur van het zeevaartwezen te Maputo en de heer Luis Martins, bioloog van het Ministerie van Visserij.

Kan de Commissie, mede gezien het feit dat in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (1) een beschikking is gepubliceerd van de Raad en de tekst van de visserijovereenkomst tussen de Gemeenschap en Mozambique, mededelen hoe de Commissie de protesten aan de Regering van de Republiek Zuid-Afrika ondersteunt en tracht de belangrijke visbestanden van Mozambique te behouden?

(1) PB nr. L 107 van 24. 4. 1992.

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(20 juli 1992)

De Gemeenschap heeft met Mozambique een visserij-overeenkomst gesloten waarin beide partijen „het belang erkennen van een op rationele gronden gebaseerde regeling voor de instandhouding, het beheer en de exploitatie van de rijkdommen van de zee”. De Gemeenschap is dus bezorgd over alle illegale visvangst in de wateren van Mozambique.

Hoewel de Gemeenschap in diezelfde overeenkomst verklaart dat zij „zich ertoe verbindt alle nodige maatregelen te nemen om te waarborgen dat de vaartuigen van de Gemeenschap zich houden aan de wetten die gelden ten aanzien van de visserij in de wateren van Mozambique, zulks overeenkomstig het Zeerechtverdrag van de Verenigde Naties”, is het echter duidelijk dat krachtens diezelfde overeenkomst, waarin eraan wordt herinnerd dat Mozambique zijn soevereiniteit of jurisdictie in de eigen exclusieve economische zone uitoefent, de controle

op de visserijactiviteiten in deze zone tot de verantwoordelijkheid van Mozambique zelf behoort.

De Gemeenschap kan dus wel maatregelen nemen ten aanzien van communautaire vaartuigen, maar kan niet optreden in een geschil tussen twee onafhankelijke en soevereine Staten waarbij geen enkel communautair vaartuig is betrokken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1426/92

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/70)

Betreft: Risico van het additief MMT, dat door de „Ethyl Corporation” wordt geproduceerd voor de brandstof van motorvoertuigen

Eindelijk na ongeveer zeventig jaar is erkend dat brandstof „met lood” (tetrachthyl) schadelijk is. En nu is „Ethyl Corporation” nota bene overgegaan tot het gebruik van mangaan (dat schadelijk is bij inademing, maar niet bij voedselopneming) voor het lanceren van een nieuw additief, methylcyclopentadien mangaan tricarbonyl genaamd, meer bekend onder de afkorting MMT. Er zijn studies verricht met alarmerende resultaten, onder meer door de Canadese neurotoxicoloog John Donaldson, verbonden aan de Universiteit van Manitoba en consulent te Ottawa, waaruit blijkt dat dit nieuwe additief het hersenstelsel ernstig aantast, vooral dat van werknemers die aan deze stof blootgesteld zijn, kinderen en foetussen; amyotrofe laterale sclerose (ziekte van Gehrig), ernstige aandoeningen die bekend staan onder de naam van de geleerden Huntington en Alzheimer, aandoeningen die gelijkenis vertonen met de symptomen van de ziekte van Parkinson, aandoeningen van de luchtwegen, hallucinaties, spontane abortussen, enz.

Vóór de aanneming van de Clean Air Act van 1977 is een aanzienlijke hoeveelheid MMT op de VS-markt afgezet. Sindsdien bestuderen de Ethyl Corporation en de Environmental Protection Agency (EPA) in tegenspraak met elkaar de vraag of dit additief in 1993 „gelegaliseerd” en in de handel gebracht kan worden. De EPA heeft zodanige bezwaren uitgesproken dat Ethyl Corporation in februari jl. een zaak aanhangig heeft gemaakt bij het federale Hof van appel in Washington. Het genoemde additief wordt ernstig aan de kaak gesteld door John Donaldson, die ook voor de National Research Council van Canada werkt, alsmede de wetenschappers Michael Ashner, neurotoxicoloog aan het Albany Medical College in New York, Alejandro Daniels van het Instituut Burroughs Welcome, enz.

Wat denkt de Commissie van deze zaak, gezien het feit dat een uiterst verdacht produkt van de markt gehouden zou moeten worden zolang de onschadelijkheid ervan niet is aangetoond? Consumenten zijn geen proefkonij-

nen die onderworpen mogen worden aan experimenten totdat er — vaak laat — ernstige negatieve effecten aan het licht komen. Wordt MMT toegelaten tot de communautaire markt? Hoe en op grond van welke bepalingen?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie
(22 september 1992)**

De Commissie is op de hoogte gesteld van het gebruik van MMT voor het verhogen van het octaangehalte van benzine. In de Verenigde Staten is dit additief al ongeveer vijftien jaar toegestaan in loodvrije benzine. De verhoudingen MMT in benzine variëren van 10 tot 15 ppm (parts per million).

Toen de verscherping van de Amerikaanse normen inzake verontreinigende uitstoot van auto's geleid had tot de installatie van de eerste katalysators, weigerde het EPA (Environmental Protection Agency) om het gebruik van MMT in loodvrije benzine toe te staan. Volgens de Amerikaanse wetgeving moet de levensduur van deze katalysators minimaal 50 000 mijl (80 000 km) bedragen.

Dat het lood in de benzine de katalysator zeer snel aantast was reeds bekend, maar bij gebrek aan tijd en ervaring kon niet worden aangetoond dat MMT in dat opzicht onschadelijk was. Onder druk van de automobielfabrikanten en ten einde gerechtelijke stappen tegen de overheid te voorkomen, achtte het EPA het verstandiger het gebruik van MMT in loodvrije benzine te verbieden.

Enkele jaren later werden in Canada met betrekking tot de uitstoot van auto's soortgelijke wettelijke voorschriften vastgesteld als in de Verenigde Staten. Aangezien de praktijk had uitgewezen dat MMT niet schadelijk voor katalysators was, stond de Canadese overheid het gebruik ervan toe in alle soorten benzine.

Op Gemeenschapsniveau bestaan geen regels voor het gebruik van MMT. In sommige Lid-Staten, zoals Duitsland en Nederland, is ieder metallisch additief in benzine verboden, behalve loodverbindingen in loodhoudende benzine.

Op communautair niveau is nog niet onderzocht of MMT moet worden onderworpen aan de regels voor de indeling en de etikettering van gevaarlijke stoffen.

De Commissie beschikt niet over de door het geachte Parlementslid genoemde studies.

Met betrekking tot de gezondheidsaspecten hebben verscheidene dierproeven aangetoond dat MMT in geconcentreerde vorm soortgelijke neurotoxicologische effecten heeft als tetraethyl. Bij de productie en de hantering van het produkt moeten bepaalde voorzorgs-

maatregelen worden genomen ter bescherming van de werknemers, omdat de giftigheid vooral aan het licht treedt na inademing en huidcontact.

In Richtlijn 89/391/EEG⁽¹⁾ is een globale aanpak vastgesteld voor de bescherming van de werknemers, waarin enkele algemene preventieprincipes zijn verwerkt, zoals de verplichting voor de werkgever om de risico's voor de gezondheid en de veiligheid van de werknemers te evalueren en om te onderzoeken of de gevaarlijke stoffen door minder gevaarlijke kunnen worden vervangen.

⁽¹⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1430/92
van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(16 juni 1992)
(92/C 309/71)**

Betreft: Oorlog in het voormalige Joegoslavië

Kan de Raad uiteenzetten hoe het mogelijk is dat de Gemeenschap met zoveel gelatenheid het bloedbad toereert dat het gevolg is van een nutteloze, vermijdbare en vooral voorzienbare oorlog in het voormalige Joegoslavië? Is de Raad objectief gezien van mening alles te hebben gedaan om deze situatie te voorkomen?

De Raad is er zich toch zeker van bewust dat de Servische dictatuur — na de gebeurtenissen in Slovenië, Kroatië en Bosnië-Herzegovina — als volgende stap Kosovo in vuur en vlam zal zetten?

Wat denkt de Raad te doen om deze vierde nutteloze, vermijdbare en vooral voorzienbare tragedie te voorkomen?

**Antwoord⁽¹⁾
(15 oktober 1992)**

Het geachte Parlementslid zal de voortdurende gedachtenwisselingen tussen het Europese Parlement en het Voorzitterschap over de rol van de Gemeenschap en haar Lid-Staten bij het zoeken naar een oplossing voor het conflict in Joegoslavië ongetwijfeld hebben gevolgd. De vragen en overwegingen in verband met de positie van Kosovo vormen uit de aard der zaak onderdeel van het algemene debat over de situatie in de regio.

In hun verklaring van 15 juni hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten gewezen op de potentieel gevaarlijke situatie in Kosovo en er bij alle partijen, waaronder de Albanese Regering, op aangedrongen de nodige terughoudendheid en verantwoordelijkheidszin te betrachten. Tijdens zijn bijeenkomst op 26 en 27 juni 1992 te Lissabon

heeft de Europese Raad het in diezelfde verklaring gedane dringende beroep op de autoriteiten in Belgrado herhaald en er bij de Servische leiders op aangedrongen zich te onthouden van verdere repressie en een serieuze dialoog aan te gaan met vertegenwoordigers van Kosovo. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hadden de autoriteiten in Belgrado reeds duidelijk gemaakt dat anders de vooruitzichten voor een herstel van normale betrekkingen met de internationale gemeenschap belemmerd zouden worden. De Europese Raad heeft de inwoners van Kosovo er voorts aan herinnerd dat hun gerechtvaardigd streven naar autonomie aan bod moet komen in het kader van de Conferentie over Joegoslavië.

De Europese Raad heeft eveneens benadrukt dat er onmiddellijk waarnemers naar Kosovo alsook naar de buurlanden moeten worden gestuurd om nieuw geweld te voorkomen en bij te dragen aan het herstel van het vertrouwen. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben een beroep op de CVSE gedaan om de hiertoe noodzakelijke stappen te ondernemen en staan gereed om aan een dergelijke missie deel te nemen.

(¹) Dit antwoord is verstrekt door de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, die ter zake bevoegd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1443/92

van de heer Alman Metten (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/72)

Betreft: Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds (ABP) en de richtlijnen overheidsopdrachten voor werken

1. Zijn „overheidsopdrachten” opdrachten van instellingen die tot de overheid in brede zin behoren?
2. Is het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds (ABP) een instelling die valt onder de richtlijnen betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten, bij voorbeeld onder Richtlijn 89/440/EEG (¹) voor de uitvoering van werken?
3. Zo ja, waarom figureert het ABP dan niet op de lijst van publiekrechtelijke instellingen van bijlage I, zoals bedoeld in artikel 1, onder b), van Richtlijn 89/440/EEG?
4. Is de Commissie door de Nederlandse overheid recentelijk op de hoogte gesteld van wijzigingen die in haar lijst van publiekrechtelijke instellingen zouden moeten worden aangebracht?

Zo neen, is de Commissie niet van mening dat de lijst van publiekrechtelijke instellingen van bijlage I bij deze richt-

lijn met de meeste spoed werkelijk „zo volledig mogelijk” gemaakt moet worden, opdat voor alle betrokkenen duidelijk wordt wat hun rechten en verplichtingen zijn?

(¹) PB nr. L 210 van 21. 7. 1989, blz. 1.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(3 september 1992)

1. De overheidsopdrachten en de aanbestedende diensten worden gedefinieerd in artikel 1 van respectievelijk de Richtlijn Leveringen (¹) en van de Richtlijn Werken (²). Met betrekking tot de interpretatie van hun draagwijdte heeft het Hof van Justitie reeds de gelegenheid gehad zich uit te spreken.

Conform aan de interpretatie die het Hof (³) gegeven heeft aangaande het begrip Staat m.b.t. de Richtlijn „Overheidsopdrachten voor werken” (⁴), dient het begrip aanbestedende diensten zoals verwoord in artikel 1, onder b), een functionele interpretatie te krijgen. Daarom herinnert het Hof eraan dat „de doelstelling van de Richtlijn (...) inderdaad geschaad zou worden indien haar toepassingsveld zou worden beperkt met als enige reden dat een overheidsopdracht voor werken werd geplaatst door een organisme dat, alhoewel opgericht tot het uitvoeren van taken die haar door de wet werden toegewezen, niet formeel deel uitmaakt van de administratie van de Staat.

Bijgevolg, dient een organisme waarvan (...) de samenstelling en de functies zijn bepaald bij wet en dat afhangt van de overheid, zowel voor de benoeming van haar leden als voor het waarborgen van de verplichtingen die voorkomen uit haar daden, alsook door de financiering van de opdrachten die zij dient te plaatsen, te worden beschouwd als deel uitmakend van de Staat in de zin van de voormelde beschikking, zelfs indien zij er niet formeel deel van uitmaakt.”

2. Het door het geachte Parlementslid aangehaalde geval wordt onderzocht door de diensten van de Commissie.
3. Om een grotere doorzichtigheid te bereiken bij de toepassing van de richtlijn, vermeldt deze in haar bijlage I een lijst van organismen die beantwoorden aan de criteria voor publiekrechtelijke instellingen. Nochtans is deze lijst niet limitatief. De verplichting om de richtlijn te eerbiedigen hangt inderdaad enkel af van de toepasbaarheid van de voormelde criteria waardoor publiekrechtelijke instellingen worden omschreven.
4. Overeenkomstig artikel 1, onder b), laatste alinea, van de Richtlijn Werken, dient deze lijst zo volledig mogelijk te zijn. De Commissie kan steeds de voormelde lijst (⁵) aanvullen door de publiekrechtelijke instellingen die aan de criteria voldoen in de bijlage op te nemen, rekening houdend met de notificaties betreffende de wijzigingen die de Lid-Staten hebben aangebracht in hun lijsten die zij op gezette tijden hebben overgemaakt en na

advies van het Raadgevend Comité voor overheidsopdrachten.

- (¹) Richtlijn 77/62/EEG van de Raad van 21. 12. 1976 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen (PB nr. L 13 van 15. 1. 1977), gewijzigd bij Richtlijn 88/295/EEG (PB nr. L 127 van 20. 5. 1988).
- (²) Richtlijn 71/305/EEG van de Raad van 26. 7. 1971 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (PB nr. L 185 van 16. 8. 1971), gewijzigd bij Richtlijn 89/440/EEG (PB nr. L 210 van 21. 7. 1989).
- (³) Hof van Justitie, arrest van 20. 9. 1988, zaak 31/87, Gebroeders Beentjes B.V./Nederlandse Staat, Jurispr. 1988, pag. 4635.
- (⁴) Richtlijn 71/305/EEG van de Raad van 26. 7. 1971 houdende coördinatie met betrekking tot de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (PB nr. L 185 van 16. 8. 1971).
- (⁵) Bijlage I werd aangevuld bij Besluit 90/380/EEG van de Commissie (PB nr. L 187 van 19. 7. 1990).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1457/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/73)

Betreft: Zondvloed bij Farkadona

Opnieuw is het onlangs tot taferelen van een bijbelse zondvloed gekomen in het gebied van Farkadona bij Trikala. Het regenwater dat over een groot gebied de gewassen overspoelde, deed denken aan de beelden die wij zien van de overstromingen in Pakistan en India. De hevige regenval had tot gevolg dat de rivieren Pinios en Enipefs buiten hun oevers traden en dat meer dan 5 000 ha die waren ingezaaid met katoen, suikerbieten, maïs en tarwe, „verdronk”.

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat het in het gebied van Farkadona ontbreekt aan bevoeiings- en drainagewerken, of zij maatregelen kan nemen voor de uitvoering van anti-overstromingsprojecten met een bijdrage van de Gemeenschap? Kan er, gezien de totale verwoesting van de cultures, voorgesteld worden een schadeloosstelling te geven aan de boeren, nadat de juiste omvang van de ramp is geïnventariseerd?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(8 september 1992)

Als de Griekse autoriteiten daarom verzoeken, kan het probleem van de overstromingen in het gebied van Farkadona, bij Trikala, worden onderzocht in het kader van de regionale programma's van het communautair bestek voor Griekenland, bijvoorbeeld het geïntegreerd mediterrane programma voor die regio, en kan worden nagegaan of werkzaamheden ter voorkoming van overstromingen en erosie kunnen worden gesubsidieerd.

De schadeloosstelling van de landbouwers voor de oogstverliezen die zij door de overstromingen hebben geleden, behoort tot de bevoegdheid van de Lid-Staat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1459/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/74)

Betreft: Plundering van het natuurschoon in het gebied van de gemeente Kastro (Elis)

De bewoners van de gemeente Kastro (Elis) protesteren tegen de vernietiging en plundering van het natuurschoon van het gebied waar zij wonen. Zij klagen erover dat aannemers, die goed betaald worden door personen die zich het gebied willen toeëigenen, al geruime tijd een aanslag plegen op het strand van Kastro door 's nachts de duinen af te graven en het zand naar een betonfirma af te voeren. Kan de Commissie de Griekse autoriteiten erop wijzen dat zij maatregelen moeten nemen om deze illegale gang van zaken te stoppen?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(30 september 1992)

Zandwinningsprojecten vallen onder bijlage II bij Richtlijn 85/337/EEG (¹) en moeten derhalve worden onderworpen aan een milieu-effectrapportage indien die milieu-effecten in verband met hun aard, omvang of locatie als aanzienlijk worden beschouwd.

In ieder geval kan alleen de betrokken Lid-Staat een einde maken aan deze illegale zandwinning; de Commissie kan pas optreden als het gaat om duidelijke gevallen van schending van de geldende communautaire bepalingen.

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1467/92

van de heer Karel De Gucht (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/75)

Betreft: Achterstand uitbetalingen gelden ESF

In Vlaanderen zijn diverse opleidings- en tewerkstellingsprojecten opgestart voor kansarmen met behulp van gelden afkomstig van het ESF.

In de praktijk blijkt dat de uitbetaling van toegezegde gelden enorme vertraging oploopt — termijnen van twee jaar zijn niet abnormaal — wat de werking van deze projecten financieel zwaar hypothekeert.

Is deze vertraging gekend bij de Commissie?

Ligt de oorzaak van deze lange wachttijd bij de communautaire of bij de nationale overheden?

En welke maatregelen overweegt de Commissie om dit alles te verhelpen?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(3 september 1992)

Oud Fonds (vóór 1990)

De meeste aanvragen zijn behandeld. Er is nog een klein aantal dossiers in behandeling.

Situatie na de hervorming (met ingang van 1990)

De decentralisatie heeft geleid tot versterking van deelneming op regionaal niveau, maar heeft ook tot gevolg gehad dat de procedures voor de indiening van de aanvragen zijn verlengd en de uitbetalingen zijn vertraagd.

In 1991 en begin 1992 hebben de diensten van de Commissie nagegaan, langs welke kanalen het geld in de verschillende Lid-Staten wordt verdeeld. De Commissie bestudeert momenteel hoe zij het aantal tussenpersonen in de betalingscyclus zoveel mogelijk kan beperken.

Het is juist dat bepaalde problemen die verband houden met het opstarten bij de diensten van de Commissie en in de Lid-Staten hun stempel op 1990, het eerste jaar van het nieuwe Fonds, hebben gedrukt. Zo zijn de besluiten inzake de operationele programma's die op de Vlaamse projecten betrekking hebben, pas in juli en september 1990 genomen.

Voor deze programma's zijn in 1990 twee voorschotten uitbetaald die neerkomen op 80% van de ESF-bijdrage voor dat jaar. De uitbetaling van het restant heeft voor de meeste programma's plaatsgevonden.

Voor bepaalde programma's moesten aanvullende gegevens aan de bevoegde autoriteit worden gevraagd, voordat de uitbetaling van de saldi kon worden afgerond. De uitbetaling in het kader van deze dossiers is thans aan de gang.

Voor 1991 kon in de meeste gevallen een eerste voorschot worden uitbetaald.

De verzoeken om uitbetaling van een tweede voorschot voor 1991 en het eerste voorschot voor 1992 zijn voor de meeste dossiers kort geleden ontvangen. De behandeling ervan is thans door de diensten van de Commissie bijna voltooid.

Uit het onderzoek van de financiële kanalen is gebleken dat de betalingstermijnen voor de uitbetaling aan de promotors vanaf het besluit voor de eerste voorschotten van 1990 of vanaf de ontvangst van de aanvragen voor de andere voorschotten of de saldi redelijk zijn, zowel binnen de diensten van de Commissie als in de Lid-Staten.

Sommige uitbetalingen zijn echter vertraagd door verzoeken van de bevoegde autoriteiten om wijzigingen.

De Commissie heeft ernaar gestreefd de procedures van het Sociaal Fonds zoveel mogelijk te vereenvoudigen.

Bovendien bestudeert zij de mogelijkheden de geautomatiseerde toezending van de gegevens te verbeteren voor de fases van de planning, de tenuitvoerlegging en de uitbetaling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1472/92

van de heer Konstantinos Tsimas (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/76)

Betreft: Intracommunautaire handel en de interne markt

Kan de Commissie meedelen, gezien de tenuitvoerlegging van de Europese Akte en met name de inspanningen voor de totstandbrenging van de uniforme markt die vanaf 1 juli 1987 tot heden geleverd zijn, alsmede gelet op de ontwikkeling van het intracommunautaire handelsverkeer vóór en na genoemde datum:

- hoe het proces van de totstandbrenging van de interne markt de intracommunautaire handelsstromen beïnvloed heeft,
- hoe de huidige structuur van deze handelsstromen is, en hoe de vergelijking uitvalt met die van de vijf jaren vóór 1 juli 1987,
- welke Lid-Staten heden ten dage een negatievere en welke een positievere handelsbalans op het vlak van de intracommunautaire handel vertonen,
- waaraan naar haar mening de ontwikkelingen die op dit terrein zijn waar te nemen, toe te schrijven zijn?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(16 oktober 1992)

Daar het antwoord erg omvangrijk is en vele tabellen omvat, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1473/92

van de leden Jan Bertens en Jessica Larive (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juni 1992)
(92/C 309/77)

Betreft: Inbreuk op het recht op vrije meningsuiting door Griekse rechtbank

1. Heeft de Commissie kennis genomen van de veroordeling van vier jongeren tot 19 maanden gevangenisstraf door een Griekse rechtbank op 5 mei 1992, omdat zij zich in een pamflet hadden gekeerd tegen het opkomend nationalisme in Griekenland?
2. Acht de Commissie deze uitspraak van de Atheense rechtbank in overeenstemming met het bevorderen en handhaven van het recht op vrije meningsuiting, zoals dat als uitgangspunt van de Gemeenschap is vastgelegd in de preambule van de Europese Akte, en zoals dat in titel I van het Verdrag betreffende de Europese Unie (artikel F, lid 2) als algemeen beginsel van het Gemeenschapsrecht wordt erkend?
3. Wat is de Commissie voornemens te doen om haar rol als hoedster van de Verdragen in dezen gestalte te geven?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(17 september 1992)

De in de vraag van de geachte Parlementsleden aan de orde gestelde aangelegenheid valt in dit geval niet onder het Gemeenschapsrecht.

De eerbiediging van de rechten van de mens wordt gegarandeerd door de Lid-Staten die verbintenissen hebben aangegaan, zowel op internationaal niveau door met name de ratificering van de Overeenkomsten met betrekking tot de economische, sociale en culturele rechten alsmede de burgerrechten en politieke rechten, alsook op regionaal niveau door de ratificering van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van de Raad van Europa van 1950. Griekenland is in november 1974 overgegaan tot de ratificering van dit Verdrag dat de mogelijkheid schept een beroep in te stellen bij de Europese Commissie voor de rechten van de mens en in welks artikel 10 de vrijheid van meningsuiting wordt gewaarborgd.

De uitoefening van deze vrijheden met de daarmee gepaard gaande plichten en verantwoordelijkheden kan worden onderworpen aan een aantal in de wet vastgestelde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties die in een democratische maatschappij noodzakelijke maatregelen zijn voor de nationale veiligheid, de territoriale integriteit, de openbare veiligheid, de bescherming van de openbare orde, de misdaadpreventie, de bescherming van de gezondheid of van de moraal en de bescherming van de reputatie of de rechten van anderen, om de onthulling van vertrouwelijke informatie te voorkomen of het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht te garanderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1493/92

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juni 1992)
(92/C 309/78)

Betreft: Communautaire maatregelen tegen malaria in de Derde Wereld

Malaria komt — blijkens het jaarverslag van de Wereldgezondheidsorganisatie — voor in 100 landen van de wereld en is nog steeds een van de ernstigste problemen waar de mensheid mee kampt. Ongeveer 40% van de wereldbevolking, te weten meer dan twee miljard mensen, loopt het risico deze ziekte te krijgen.

De resistentie van de muskieten die de ziektekiemen overbrengen, tegen insecticiden, die van de parasiet tegen geneesmiddelen, alsmede de klimaatveranderingen en het rudimentaire karakter van de medische diensten in de provincie, hebben aanzienlijk bijgedragen tot de verspreiding van malaria.

Kan de Commissie, gelet op het feit dat malaria samen met andere tropische ziekten in economisch opzicht een grote belasting met zich meebrengt voor de volksgezondheid in de ontwikkelingslanden, aangeven welke bijdrage de Gemeenschap levert aan de strijd tegen dergelijke ziekten, zoals malaria en andere door parasieten veroorzaakte tropische ziekten; in welke omvang wordt er medische hulp verleend aan de landen in de Derde Wereld die daaraan het meest behoefte hebben, en welke plaats neemt de zorg op dit terrein in het kader van het volksgezondheidsbeleid van de Gemeenschap in?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(27 juli 1992)

De uitbreiding van de malaria-epidemie in talrijke regio's van de wereld is gedeeltelijk te wijten aan het feit dat de parasieten en de vectoren resistent zijn geworden tegen de farmaceutische en chemische producten die tot nog toe in de strijd tegen malaria zijn gebruikt.

Er zijn ook andere factoren in het geding: de ontoereikendheid van de voor bestrijding aangewende middelen, milieuveranderingen die door de mens zijn veroorzaakt in het kader van landbouwprojecten of projecten voor ontwikkeling van watervoorraden, enz.

Voor de internationale wetenschappelijke gemeenschap is het duidelijk geworden dat de bestrijdingsmethoden zo veel mogelijk moeten worden gediversifieerd.

Onvoldoende kennis, zowel omtrent de malariaparasiet als de drager ervan, vormt bij deze gediversifieerde aanpak een grote hinderpaal.

Daarom wordt nu de nadruk gelegd op onderzoekprogramma's.

De Commissie draagt tot dit onderzoek bij via haar programma „Biowetenschappen en biotechnologie ten behoeve van ontwikkelingslanden” en verleent steun aan talrijke Europese wetenschappelijke teams die met hun collega's van de ontwikkelingslanden samenwerken.

Malaria is helaas maar een van de plagen die de gezondheid van de bevolking van de ontwikkelingslanden ondermijnen.

In vele gevallen zijn de preventieve en curatieve maatregelen om deze ziekten te bestrijden genoegzaam bekend. Gelet op de omvang van de problemen, de hoge kosten en de organisatiemoeilijkheden bij de uitvoering van deze maatregelen, is het evenwel noodzakelijk de strategieën voor de ontwikkeling van de gezondheidssector te herzien.

Thans moet de klemtoon worden gelegd op een hervorming van de systemen van de gezondheidszorg ten einde de landen in staat te stellen in de fundamentele behoeften van de bevolking op dat gebied te voorzien.

De Commissie ondersteunt deze hervorming ruimschoots door gerichte budgettaire steun, ontwikkelingsprojecten, steunverlening aan NGO's, enz.

Het aantal betrokken landen, het aantal projecten en de met de steunverlening gemoeide bedragen nemen sterk toe.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1509/92

van de heer Joachim Dalsass (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/79)

Betreft: Diploma „Schrijnwerkrestaurateur” van het Centrum voor voortgezette opleidingen Schloß Raesfeld — gelijkstelling met het diploma „Doctoraat restauratie cultuurgoederen en natuurmonumenten” van de Universiteit van Florence

De heer Erich Mayr, geboren in Bolzano en woonachtig in Obereggen 22, gemeente Deutschnofen, heeft op

Schloß Raesfeld, Centrum voor voortgezette opleiding voor ambachtelijke monumentenzorg, het diploma „Restaurator im Tischlerhandwerk” (schrijnwerkrestaurateur) verkregen. Na het verkrijgen van dit Duitse diploma heeft hij in Bolzano op grond van dit diploma gevraagd erkend te worden als „restauratore dei beni culturali ed ambientali” (restaurateur van cultuurgoederen en natuurmonumenten). Helaas heeft hij deze erkenning niet gekregen, hoewel hij naar mijn mening recht daarop had.

Om zijn recht te krijgen, heeft de heer Mayr zich op 30 november 1991 met een verzoekschrift tot de Commissie verzoekschriften van het Europees Parlement gewend. Hij heeft daar diverse documenten aan toegevoegd waaruit hij meent een recht te kunnen afleiden dat zijn diploma met het Italiaanse diploma gelijk te stellen is.

Dit vooropgesteld, wil ik de Commissie vragen of zij niet van mening is dat de titel „Restaurator im Tischlerhandwerk” van genoemd centrum in Duitsland gelijk te stellen is met het diploma „restauratore dei beni culturali ed ambientali” van de Italiaanse universiteit en wel op grond van de richtlijn van de Raad van 21 december 1988? Zo ja, wat denkt zij te ondernemen opdat de gelijkstelling door de autoriteiten van Alto Adige (Zuid-Tirol) wordt erkend?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(10 september 1992)

Indien de heer Mayr een beroep wil doen op Richtlijn 89/48/EEG⁽¹⁾ betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's, moet de opleiding die vereist is voor het uitoefenen van het beroep van „restauratore dei beni culturali ed ambientali” in Italië, ten minste drie jaar hoger onderwijs omvatten en moet zijn Duitse diploma aan dezelfde voorwaarde voldoen. Als aan deze voorwaarden voldaan is, wordt het onderzoeken van de equivalentie van beide diploma's in Richtlijn 89/48/EEG aan de autoriteiten van de ontvangende Lid-Staat overgelaten. Als uit dit onderzoek blijkt dat er belangrijke verschillen betreffende de duur of inhoud van de opleidingen bestaan, kunnen de autoriteiten compensatie verlangen, echter wel op de in de richtlijn bepaalde voorwaarden.

Als de opleiding van de heer Mayr onder de grens van drie jaar hoger onderwijs blijft, kan hij zich niettemin, in afwachting van de inwerkingtreding in juni 1994 van de richtlijn van de Raad betreffende een algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, die dient ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG, beroepen op de jurisprudentie van het Hof van Justitie in de zaak Heylens (zaak 222/86) en de zaak Vlassopoulou (zaak C-340/89), waarin vastgesteld wordt dat de ontvangende Lid-Staat rekening moet houden met de in andere Lid-Staten behaalde diploma's.

Als de heer Mayr daarentegen een zuiver academische erkenning wenst van het opleidingsdiploma dat hij in

Duitsland verworven heeft, ten einde zijn studie in Italië voort te zetten, moet hij zich, om te weten in welke mate zijn diploma beschouwd kan worden als gelijkwaardig aan het door de Universiteit van Florence uitgereikte diploma, wenden tot de betrokken onderwijsinstelling of tot het informatiecentrum voor academische mobiliteit en equivalenties (Cimea) te Rome. Dit centrum is onderdeel van Naric, het netwerk van de Europese Gemeenschap van nationale informatiecentra voor academische erkenning van diploma's.

(¹) PB nr. L 19 van 24. 1. 1989, blz. 16.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1523/92

van de heer Florus Wijsenbeek (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/80)

Betreft: Botswana

Mijn schriftelijke vraag nr. 1612/91 (¹) heeft duidelijk niet alleen betrekking op het project om de Lower Boro-rivier in de Okavango-delta uit te baggeren, maar betreft evenzeer de bouw van de Northern Buffalo Fence.

Kan de Commissie mededelen of een (onafhankelijke) studie naar de ecologische gevolgen van de bouw van de Northern Buffalo Fence is verricht of zal worden verricht?

Kan de Commissie mededelen door wie een dergelijke studie ter hand is genomen of zal worden uitgevoerd?

Is de Commissie bereid de resultaten van deze studie aan de betrokken commissie van het Parlement voor te leggen, dan wel mij er persoonlijk van in kennis te stellen?

(¹) PB nr. C 159 van 25. 6. 1992, blz. 7.

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(24 september 1992)

Toen de Regering van Botswana begin 1991 besloot om voort te gaan met a) het uitbaggeren van de Lower Boro-rivier en b), het afrasteren van de noordelijke toegangswegen van de Okavango-delta, volgde de delegatie van de Commissie de discussies over deze projecten op de voet.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat beide projecten enkel op initiatief van de regering van start gingen, dat zij direct, noch indirect zijn uitgewerkt in het kader van een uit het EOF gefinancierd project en dat zij met binnen- en buitenlandse middelen zijn uitgevoerd zonder een bijdrage van de Commissie.

De Commissie heeft zich in dit verband altijd opgesteld als waarnemer die van buitenaf toekijkt. Zij was bereid, als zij daarom werd gevraagd, advies te geven, maar zij kon zich uiteraard niet mengen in zaken die alleen de regering aangaan.

Voor deze twee projecten staan de zaken er als volgt voor:

- a) Wat het uitbaggeren van de Lower Boro-rivier betreft, heeft de regering geluisterd naar de klachten van derden en heeft zij allerlei organisaties, onder meer Greenpeace, in de gelegenheid gesteld de locatie uitvoerig te bezoeken en naar believen verslag over het project uit te brengen. Zij heeft er bovendien mee ingestemd het uitbaggeren geheel op te schorten totdat de conclusies van een op kosten van de overheid gefinancierd onafhankelijk rapport waarin het effect wordt beoordeeld, beschikbaar zijn. Dit rapport, dat door de Internationale Unie voor het behoud van de natuur en de natuurlijke hulpbronnen (IUCN) is opgesteld, is nu gedeeltelijk beschikbaar en de regering bestudeert momenteel de conclusies van dit rapport, waarin wordt gesteld dat het uitbaggerproject geen aanbeveling verdient, dat Maun dient te worden voorzien van grondwater en water dat normaal uit de delta stroomt, waarbij betere methoden dienen te worden toegepast, het distributiesysteem moet worden verbeterd en het verbruik moet worden beheerst. De regering heeft reeds te kennen gegeven dat zij de conclusies van het IUCN-team zal volgen en het project zal voltooiën.

De Commissie heeft ter informatie een voorafdruk van het ontwerp-rapport van de IUCN ontvangen.

- b) Wat de afrastering betreft die langs de noordelijke toegangswegen van de Okavango-delta wordt aangelegd, kan worden opgemerkt dat de regering heeft besloten om niet eerst een milieu-effectstudie te laten uitvoeren, zoals voor het uitbaggeren van de Lower Boro-rivier. De regering is er kennelijk van overtuigd dat het effect van deze afrastering in grote lijnen gelijk zal zijn aan dat van de zuidelijke afrastering, die de westelijke en zuidelijke toegangswegen van de Okavango-delta beschermt. Hierbij wordt eraan herinnerd dat de in 1982 aangelegde zuidelijke afrastering vrijwel geen nadelig effect op de trek van de wilde fauna heeft gehad, terwijl zij het bijzonder grote voordeel bood dat het fauna-areaal gespaard bleef van de invasie van runderen uit de woon- en weidegebieden ten westen en zuiden van de Okavango-delta. Verwacht wordt dat de noordelijke afrastering hetzelfde effect zal hebben. Deze afrastering doorkruist geen trekroutes van wilde dieren; het is immers niet waarschijnlijk dat deze dieren willen trekken naar de woon- en weidegebieden ten noorden van de afrastering. Een en ander kan duidelijk worden afgeleid uit de in december 1989 door het Botswaanse Ministerie van Plaatselijk Bestuur en Domeinen uitgegeven kaart, waarop zowel de zuidelijke als de noordelijke afrastering zijn aangegeven; een exemplaar van deze kaart kan het geachte Parlementslid desgewenst worden toegezonden.

Hoewel de regering niet van plan is om vóór het uitvoerbaarheidsonderzoek een studie naar het effect van

de afrastering te laten uitvoeren, sloot zij zich niet af voor de mening van derden, hetgeen blijkt uit haar uitnodiging aan een team van Amerikaanse en Europese milieudeskundigen om Botswana begin 1992 te bezoeken ten einde de problemen te evalueren. Dit team, dat onder meer bestond uit de deskundigen prof. Harris (Universiteit van Florida), prof. Wrammer (Universiteit van Göteborg), prof. Tietema (Vrije Universiteit Amsterdam), prof. Cooke (Universiteit van Botswana), de heer Pfister (Conservation Foundation, Londen), de heer Warren (milieu-correspondent van The Guardian, Londen), enz., werd de gelegenheid geboden in contact te treden met districtsbestuurders, stamleiders, niet-gouvernementele organisaties en andere instellingen die zich bezighouden met milieuproblemen. Het team heeft onlangs zijn bevindingen gepubliceerd en komt tot de slotsom dat, hoewel het meent dat de afrastering anders had moeten lopen, het er wel mee eens is dat deze afrastering beter is dan helemaal geen afrastering, aangezien hiermee een doeltreffende barrière wordt opgeworpen tegen het veel grotere gevaar dat het binnendringen van runderen in de Okavango-delta oplevert.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1524/92

van de heer Karel De Gucht (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/81)

Betreft: Steunmaatregelen Waals Gewest (België)

Het Koninkrijk België, meer bepaald het Waals Gewest, verleent een forfaitaire steun van ca. 1 230 ecu per deelname aan iedere onderneming uit dit gewest die participeert aan een beurs in het buitenland.

Is een dergelijke steunmaatregel volgens de Commissie verenigbaar met artikel 92 e.v. van het EEG-Verdrag?

Zo nee, welke maatregelen overweegt de Commissie te treffen?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(4 september 1992)

De Commissie heeft in mei 1992 besloten dat wanneer een onderneming steun ontvangt waarvan het totale bedrag niet meer dan 50 000 ecu bedraagt over een periode van drie jaar, deze steun, wegens zijn geringe bedrag, beschouwd moet worden als een „de minimis”-steun, die niet voldoet aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 92, lid 1, van het EEG-Verdrag.

Dit is het geval met de steun van 1 230 ecu, die door het geachte Parlementslid is genoemd. De Commissie is derhalve niet voornemens te dien aanzien om te treden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1540/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/82)

Betreft: Watervervuiling in de provincie Ioannina

De plattelandsgemeenten Limni, Vissani, Doliani en Anoen Kato-Ravenia in de provincie Ioannina kwamen zonder drinkwater te zitten vanwege de vervuiling van de rivier de Gormos, die deze dorpen van water voorziet. De wateren van deze rivier werden vervuild door de afvallozingen van varkenshouderijen en kaasfabrieken. Het afvalwater van deze bedrijven bevat een extreem hoog gehalte aan organische stoffen en is zeer moeilijk te zuiveren; dit is eigenlijk alleen mogelijk in zuiveringsinstallaties.

Is de Commissie in het licht van bovengenoemd voorval bereid om de Griekse Regering te wijzen op de noodzaak dat zij uitvoering geeft aan de richtlijnen van de Gemeenschap en dat zij boetes oplegt aan de bedrijven die voor deze vervuiling verantwoordelijk zijn?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(24 september 1992)

De Commissie heeft niet de indruk dat de Griekse Regering de noodzaak om de EEG-richtlijnen toe te passen niet erkent.

Wanneer in het door het geachte Parlementslid genoemde gebied de bepalingen van Richtlijn 75/440/EEG⁽¹⁾ betreffende de vereiste kwaliteit van het oppervlaktewater dat is bestemd voor de produktie van drinkwater evenwel niet in acht worden genomen, kunnen de belanghebbenden zich wenden tot de Griekse Regering of desgewenst een klacht indienen bij de diensten van de Commissie.

Eventuele sancties tegen de vervuilers kunnen momenteel uitsluitend worden genomen op grond van regelgeving en besluiten op bestuursrechtelijk niveau of de rechtspraak in de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1541/92
van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)
 (92/C 309/83)

Betreft: De redding van het Meer van Vegoritida

In verband met de vervuiling van het Meer van Vegoritida wendt de Vereniging van vrienden van het Meer van Vegoritida in Armissa (provincie Pella) zich rechtstreeks tot de verantwoordelijke autoriteiten. De vereniging werd kortgeleden opgericht met als doel de redding van het meer, dat zowel door vervuiling als door een dramatische vermindering van de watertoevoer wordt bedreigd, en heeft reeds een eerste realistisch voorstel ingediend. De vereniging stelt vast dat het noodzakelijk is een bond op te richten voor de bescherming van het natuurlijk milieu van het meer, waaraan de plaatselijke organisaties en allen die zich voor het meer interesseren kunnen deelnemen. Is de Commissie voornemens om (wanneer haar hierom wordt gevraagd) uit de kredieten voor communautaire programma's een financiële bijdrage te verlenen om te helpen bij de redding van het Meer van Vegoritida?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
 (1 oktober 1992)

De Gemeenschap beschouwt de belangstelling van de burgers voor milieubescherming als een van de beste manieren om een doeltreffende toepassing van communautaire en nationale wetgeving te verzekeren.

Wat de financiering betreft, kunnen eventuele geïnteresseerden voor inlichtingen terecht bij de bevoegde Griekse instanties. Of voorstellen al dan niet voor financiering in aanmerking komen, hangt af van de gebruikelijke bepalingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1542/92
van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (16 juni 1992)
 (92/C 309/84)

Betreft: Dreigende milieuramp in het Middellandse-Zeegebied door giftige algen

Giftige algen afkomstig uit de Caribische Zee bedreigen het Middellandse-Zeegebied met een milieuramp. Deze giftige algen breiden zich in snel tempo uit langs de Franse kusten en verstikken iedere vorm van marien leven die zij op hun weg ontmoeten. Het Middellandse-Zeegebied beschikt tot op heden niet over enig biologisch wapen

tegen deze algen, die bekend staan onder de wetenschappelijke naam *Caulerpa taxifolia*. De biologen zijn ernstig verontrust en geven uitdrukking aan hun grote angst dat deze algen wellicht de zeeproductie gaan vervuilen.

In dit verband zou ik de Commissie willen vragen: kan zij ons gedetailleerd mededelen hoe zij zich tegenover dit probleem opstelt en hoe de Gemeenschap hieraan het hoofd denkt te bieden?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
 (20 oktober 1992)

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1118/92 van de heer Robles Piquer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 289 van 5. 11. 1992, blz. 42.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1557/92
van de heer Bernard Antony (DR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (16 juni 1992)
 (92/C 309/85)

Betreft: Humanitaire hulp aan Kroatische bevolkingsgroepen die het slachtoffer zijn van oorlogsgeweld

In een oorlog die zeven maanden heeft geduurd, hebben de Servisch-communistische troepen meer dan 10 000 Kroatische burgers gedood, 700 000 mensen uit hun woonsteden verjaagd, honderden scholen, ziekenhuizen en kerken in de as gelegd en de Kroatische economie vernietigd.

1. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om humanitaire hulp te verlenen aan de burgerbevolking van Kroatië, die het slachtoffer is van een door de Servisch-communistische autoriteiten gevoerde veroveringsoorlog?
2. Is de Commissie niet van mening dat
  - a) de aankomst van de UNO-troepen in de Kroatische oorlogsgebieden vergezeld moet gaan van een terugkeer in hun steden en dorpen van de door het Servisch-communistische leger verdreven Kroaten,
  - b) de Servisch-communistische autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de oorlog en alle wreedheden van dien, de slachtoffers van deze oorlog schadeloos moeten stellen,
  - c) dat de wederopbouw van de door het Servisch-communistische leger verwoeste Kroatische gebieden moet worden gefinancierd door de communistische regering van Servië?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(15 september 1992)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlements lid en heeft op dit vraagstuk reeds een daadwerkelijk antwoord gegeven.

De Commissie heeft namelijk sedert de aanvang van het conflict op het grondgebied van het voormalige Joegoslavië, besloten tot spoedhulp ten belope van in totaal 169 miljoen ecu ten behoeve van verplaatste en gevluchte bevolkingsgroepen. Deze humanitaire hulp is bestemd voor alle noodlijdende groepen van de burgerbevolking, ongeacht hun samenstelling, zodat de burgerbevolking van Kroatië daarvoor eveneens in aanmerking is gekomen.

De Commissie is van mening dat de terugkeer van de bevolkingsgroepen in hun oorspronkelijke dorpen van zeer groot belang is en dat dit vraagstuk te geleger tijd geregeld moet worden. De Commissie is evenwel van oordeel dat het gezien de politiek-militaire situatie thans nog te vroeg is voor het organiseren van een duurzame terugkeer en dat dit zelfs gevaarlijk is voor de betrokkenen.

De Commissie is eveneens van mening dat de problemen met betrekking tot de wederopbouw van de gebieden die in de strijd zijn verwoest en de eventuele schadeloosstelling van de slachtoffers in het kader van een alomvattende politieke regeling van de crisis moeten worden onderzocht, hetgeen pas kan worden overwogen wanneer ter plekke een stabiele vrede verzekerd is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1563/92

**van de heer Juan de Dios Ramírez Heredia (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen**

(16 juni 1992)

(92/C 309/86)

Betreft: Document tegen armoede en marginalisering

Het Europees Parlement, de Commissie en de Raad hebben herhaalde malen hun bezorgdheid geuit over de armoede en de marginalisering waarvan miljoenen EG-burgers het slachtoffer zijn. De voorzitter van de Commissie heeft zelfs gepleit voor de opstelling en verspreiding op grote schaal van een politiek document waarin aandacht wordt besteed aan de behoeften en rechten van de EG-burgers die in armoede leven en in de marge van de samenleving zijn beland.

Is de Raad voornemens een dergelijk document op te stellen als eerste stap in de richting van een „Handvest van de rechten van de burger”?

Antwoord

(23 oktober 1992)

De Raad heeft diverse besluiten in verband met de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting aangenomen, met name het besluit van de Raad van 18 juli 1989 tot vaststelling van een communautair actieprogramma op middellange termijn betreffende de economische en maatschappelijke integratie van groepen economisch en sociaal kansarmen, de resolutie van de Raad en de ministers van 29 september 1989 en, op 24 juni 1992, de aanbeveling inzake gemeenschappelijke criteria met betrekking tot toereikende inkomsten en prestaties in de stelsels voor sociale bescherming.

Ook heeft hij op 24 juni 1992 een aanbeveling aangenomen betreffende de convergentie van het beleid op het gebied van de sociale bescherming.

Deze besluiten maken deel uit van een algemeen en samenhangend programma tot bestrijding van de sociale uitsluiting en bevatten een aantal algemene beginselen en praktische richtsnoeren om mensen in staat te stellen hun fundamentele recht op voldoende inkomsten en prestaties om een menswaardig bestaan te kunnen leiden, te doen gelden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1569/92

**van de heer Juan de Dios Ramírez Heredia (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(16 juni 1992)

(92/C 309/87)

Betreft: Hulp aan vluchtelingen in Joegoslavië

De Commissie heeft 30 miljoen ecu bestemd voor de vluchtelingen in Joegoslavië. Eerder had zij al een bedrag van 19 miljoen ecu aan noodhulp voor deze vluchtelingen uitgetrokken.

Er wonen meer dan een miljoen zigeuners in Joegoslavië en mij is bekend dat deze gemeenschap voor het overgrote deel de wijk heeft moeten nemen, omdat zij oorlog en geweld volledig afwijst.

Is het de Commissie bekend in hoeverre deze hulp een zo grote bevolkingsgroep heeft kunnen bereiken?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(16 september 1992)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlements lid en heeft daarom op 2 juli 1992 een belangrijke beslissing genomen door een nieuwe tranche van 120 miljoen ecu aan humanitaire hulp uit te trekken voor de bevolkingsgroepen die het slachtoffer van het conflict in het voormalige Joegoslavië zijn geworden.

De Commissie en haar operationele partners hechten er groot belang aan dat het beginsel van niet-discriminatie wordt geëerbiedigd. Tegen die achtergrond komen gevluchte of ontheemde zigeuners op dezelfde voorwaarden in aanmerking voor communautaire hulp als alle andere bevolkingsgroepen die onder het conflict te lijden hebben.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1572/92

van de heer Peter Crampton (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/88)

Betreft: Onttrekking van grondwater door boeren voor irrigatiedoeleinden

In de resolutie van de Raad van 25 februari 1992 over de toekomst van het communautaire beleid inzake het grondwater wordt bijzondere bezorgdheid geuit over de daling van het grondwaterpeil en/of de vervuiling van bepaalde waterhoudende grondlagen. In de resolutie wordt de Commissie verzocht zo mogelijk tegen medio 1993 een gedetailleerd actieprogramma voor te leggen en tevens een ontwerp op te stellen voor een gewijzigde richtlijn inzake het grondwater als onderdeel van een algemeen beleid betreffende het zoetwaterbeheer.

In Humber-side zijn er rivieren en beken die opdrogen, gedeeltelijk ten gevolge van de onttrekking van grondwater door de plaatselijke boeren voor het irrigeren van hun velden. Het lijkt erop dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid, met de daarin vervatte aansporingen de produktie op te voeren, bijdraagt tot een daling van de grondwaterspiegel en zodoende tot een aantasting van ecosystemen en de algemene leefbaarheid in de betrokken gebieden.

Kan de Commissie meedelen:

- wat haar huidige inschatting is van deze specifieke gevolgen van het GLB op het milieu;
- welke wijzigingen in het GLB zullen worden aangebracht om de verlaging van de grondwaterspiegel in verband met landbouwactiviteiten aan banden te leggen;
- hoe dergelijke wijzigingen zullen worden opgenomen in het actieprogramma, zoals gevraagd in de bovengenoemde resolutie van de Raad?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(30 september 1992)

In de resolutie van de Raad van 25 februari 1992 over het toekomstige communautaire beleid inzake grondwater

wordt de Commissie verzocht om een gedetailleerd actieprogramma voor te leggen waarvoor de richtlijnen werden vastgelegd in de slotverklaring van de op 26 en 27 november 1991 in Den Haag gehouden vergadering van ministers.

In de verklaring hebben de deelnemers zich uitgesproken voor een actieprogramma dat tegen het jaar 2000 op nationaal en communautair niveau moet zijn uitgevoerd en dat tot doel heeft de zoetwaterbronnen duurzaam te beheren en te beschermen.

Enkele van de voorgestelde maatregelen van een dergelijk actieprogramma hebben rechtstreeks betrekking op de landbouw, zoals maatregelen die gericht zijn op een rationeler watergebruik en een lager zoetwaterverbruik in die gebieden waar water schaars is, wijzigingen van de landbouwmethoden om milieuverontreiniging te voorkomen en de tenuitvoerlegging van regels voor een goede landbouwpraktijk.

In de Commissie wordt nu volgens het subsidiariteitsprincipe samen met de Lid-Staten gewerkt aan een algemeen voorstel met betrekking tot zoetwaterbeheer en de bescherming van het grondwater, dat voor medio 1993 aan de Raad moet worden voorgelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1577/92

van de heer Jacques Vernier (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(92/C 309/89)

Betreft: Aromastoffen: aanvullende richtlijnen

In Richtlijn 88/388/EEG⁽¹⁾ betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake aroma's voor gebruik in levensmiddelen komt de bepaling voor dat de Raad specifieke richtlijnen dient vast te stellen voor de diverse categorieën aroma's (aromastoffen, uitgangsmaterialen voor aroma's, aromatiserende preparaten).

Bijna vier jaar na de vaststelling van deze richtlijn echter heeft de Commissie nog geen enkel voorstel voor een specifieke richtlijn ingediend, hoewel dergelijke richtlijnen noodzakelijk zijn om de harmonisatie van de nationale wetgevingen op dit terrein af te ronden en effectief te maken. Kan de Commissie in dit verband meedelen:

1. hoe het momenteel staat met de voorbereiding van deze teksten en wanneer zij haar voorstellen denkt in te dienen;
2. of zij in het algemeen niet van mening is dat een dergelijke vertraging tussen de vaststelling van kader-

richtlijnen en specifieke richtlijnen afbreuk doet aan de tenuitvoerlegging en de geloofwaardigheid van het beleid van de Gemeenschap?

(¹) PB nr. L 184 van 15. 7. 1988, blz. 6.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(3 september 1992)

In Richtlijn 88/388/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake aroma's voor gebruik in levensmiddelen is bepaald dat de Raad „passende voorschriften” zal vaststellen voor aromastoffen, rookaroma's, verwerkingsaroma's en uitgangsmaterialen voor aroma's.

In verband met de uitvoering van dit wetgevingsprogramma leggen de diensten van de Commissie thans de laatste hand aan een eerste ontwerp-verordening waarmee een veilig gebruik van aromastoffen moet worden gewaarborgd. Dit ontwerp zal in de loop van september aan de Commissie ter goedkeuring worden voorgelegd. Begin 1993 moet een tweede reeks maatregelen in verband met rookaroma's en verwerkingsaroma's volgen.

De langdurige voorbereidingsfase voor deze teksten heeft de volgende redenen:

- het aantal stoffen en produkten is zeer hoog: bijna 5 000 stoffen en ongeveer 13 000 uitgangsmaterialen ...
- tijdens de voorafgaande raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor levensmiddelen worden voor alle categorieën aroma's criteria opgesteld voor de beoordeling van de veiligheid van de toepassing ervan in levensmiddelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1605/92

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1992)

(92/C 309/90)

Betreft: Toegang tot overheidsfuncties in de Lid-Staten voor onderdanen van andere Lid-Staten

Zou de Commissie, op grond van de door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zijn arrest van 17 december 1980 (Commissie vs. België, zaak 149/79) gegeven interpretatie aan artikel 48, lid 4, van het EEG-Verdrag betreffende de openstelling van het openbaar ambt in de Lid-Staten voor onderdanen van andere Lid-Staten van de Gemeenschap, een beknopte, maar wel gedetailleerde balans willen opmaken van de wijze waarop in elk der Lid-Staten uitvoering wordt gegeven aan dit artikel?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1606/92

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1992)

(92/C 309/91)

Betreft: Afschaffing van de voorwaarde van het bezitten van de Franse nationaliteit voor het in dienst treden bij industriële en commerciële openbare diensten in Frankrijk

Zou de Commissie in verband met de afschaffing van de nationaliteitsvoorwaarde voor het vervullen van een overheidsambt — overeenkomstig het bepaalde in artikel 48, lid 4, van het EEG-Verdrag en de interpretatie die het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen hieraan gegeven heeft in zijn arrest van 17 december 1980 (Commissie vs. België, zaak 149/79) — kunnen mededelen of de voornaamste industriële en commerciële openbare diensten in Frankrijk uitvoering hebben gegeven aan deze communautaire bepaling?

**Gecombineerd antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen nr. 1605/92 en nr. 1606/92

(11 september 1992)

Wat betreft de toepassing in de verschillende Lid-Staten van artikel 48, lid 4, volgens de interpretatie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 302/92 van mevrouw Dury (¹), die betrekking had op hetzelfde onderwerp.

De situatie ontwikkelt zich gunstig in de overige Lid-Staten, waar bepaalde wettelijke maatregelen tot wijziging van de desbetreffende nationale wetgeving reeds zijn uitgevoerd of worden uitgewerkt.

Ondanks deze ontwikkeling duurt de discriminatie van onderdanen van andere Lid-Staten op dit gebied echter in een aantal gevallen nog voort. In deze gevallen zullen de door de Commissie ingeleide inbreukprocedures tegen de betreffende Lid-Staten worden voortgezet zolang de nationale bepalingen niet in overeenstemming zijn gebracht met het Gemeenschapsrecht.

Aangaande de afschaffing van de nationaliteitsvoorwaarde voor toegang tot de verschillende industriële en commerciële overheidsdiensten in Frankrijk (SPIC), kan de Commissie het geachte Parlementslid mededelen dat de situatie in een aantal gevallen (b.v. bij de distributiebeprijven van water, elektriciteit — EDF — en gas — GDF — en in de sector van het stedelijk openbaar vervoer, SNCF en RATP) ten gevolge van recente statutaire wijzigingen is geregulariseerd overeenkomstig het Verdrag. Voor de post en France Télécom zouden besluiten zoals bedoeld in wet nr. 91-715 van 21 juli 1991 moeten

worden aangenomen om de ambten binnen deze diensten open te stellen voor onderdanen van andere Lid-Staten.

(¹) PB nr. C 247 van 24. 9. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1608/92

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1992)

(92/C 309/92)

Betreft: Vrije vestiging van advocaten in de Gemeenschap

Zou de Commissie kunnen mededelen welk gevolg zij denkt te geven aan het gezamenlijke besluit van de Raden van de Ordes van advocaten van Parijs en Barcelona om zich uit te spreken voor de goedkeuring van een specifieke „advocatenrichtlijn” ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG van de Raad (¹) inzake het wederzijdse erkennen van diploma's, ten einde de vrije vestiging van advocaten in de Gemeenschap te vergemakkelijken?

(¹) PB nr. L 19 van 24. 1. 1989, blz. 16.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(3 september 1992)

De vrije vestiging van advocaten wordt momenteel geregeld door Richtlijn 89/48/EEG betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten.

De Commissie volgt de werkzaamheden van de CCBE (Raadgevende Commissie van de balies van de Europese Gemeenschap), die erop gericht zijn een basis te leggen voor een op advocaten toegesneden „vestigingsrichtlijn”, met aandacht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1636/92

van mevrouw Christine Crawley (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1992)

(92/C 309/93)

Betreft: Aanvullende vitamine- en mineralenpreparaten

De inwoners in het Verenigd Koninkrijk zijn bezorgd over de gevolgen van de EG-wetgeving voor aanvullende

vitamine- en mineralenpreparaten. Welk maximumniveau van vitamines en mineralen in publiek verkrijgbare preparaten zal de Commissie aanbevelen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(18 september 1992)

Op dit ogenblik onderzoekt de Commissie of het nodig is voorstellen in verband met voedingssupplementen op te stellen en, zo ja, welke voorschriften hierin moeten worden opgenomen. Naar verwachting kunnen eventuele voorstellen begin 1993 worden ingediend.

Op dit ogenblik kan de Commissie nog geen nadere gegevens verstrekken over de inhoud van eventuele toekomstige voorstellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1711/92

van de leden Gijs de Vries en Florus Wijsenbeek (LDR)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 juli 1992)

(92/C 309/94)

Betreft: Het rapport van de Rekenkamer aan de Raad over het pakket Delors II

Heeft de Raad inmiddels het rapport van de Rekenkamer ontvangen over de uitvoering van het pakket Delors II, inzake de controle op het gemeenschappelijk beleid na invoering van het Verdrag van Maastricht, waar hij d.d. 2 april om gevraagd heeft?

Is de Raad bereid dit rapport van de Rekenkamer het Parlement onverwijld te doen toekomen en daarover met het Parlement een discussie aan te gaan?

Antwoord

(23 oktober 1992)

De Raad heeft het „Advies van de Rekenkamer ter aanvulling van de jaarverslagen over de sinds 1988 door de Gemeenschap gedane uitgaven op de volgende gebieden: EOGFL-Garantie, structurele acties, onderzoek en externe acties” op 15 mei 1992 ontvangen.

De Raad heeft er geen bezwaar tegen om dat advies samen met de desbetreffende opmerkingen van de Com-

missie ter beschikking van het Europees Parlement te stellen, mocht het Parlement daarom verzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1760/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1992)

(92/C 309/95)

Betreft: Bosbranden

De bosbranden in de Lid-Staten en vooral in de mediterrane Lid-Staten vormen een zware belasting voor het milieu en hebben ook op economisch gebied gevolgen. Het is bijgevolg noodzakelijk dat in de nabije toekomst plannen worden uitgewerkt voor doeltreffender spoedoperaties en dat bij voorbeeld het voornemen om een gemeenschappelijk team voor brandpreventie in het leven te roepen en een communautaire luchtvloot voor noodsituaties op te zetten die een nauwere samenwerking garandeert en met het oog op de bescherming van de bossen snel kan interveniëren in praktijk wordt gebracht. Hoe staat de Raad tegenover deze evolutie?

Antwoord

(23 oktober 1992)

1. De Raad heeft herhaaldelijk blijk gegeven van zijn bezorgdheid over de bossen in de Gemeenschap, en met name over de bosbranden; in het bijzonder heeft hij reeds in 1986 besloten tot een communautaire actie ter ondersteuning van en aanvulling op de nationale beschermings- en preventie maatregelen van de Lid-Staten.

In de zitting van 13/14 juli 1992 is de Raad overeengekomen de huidige maatregelen te herzien. Deze herziening heeft ten doel:

- de communautaire activiteiten bij voorrang te richten op de zeer brandgevaarlijke gebieden;
- de maatregelen om na te gaan wat de oorzaken van bosbranden zijn en het gebied van preventie en bewaking in het kader van de regioplannen te versterken;
- een informatiesysteem (databanken) over bosbranden op te zetten.

2. De initiatieven inzake de actieve bestrijding van bosbranden vallen onder de maatregelen die de Raad noemt in zijn in juli 1991 aangenomen resolutie betreffende de verbetering van de onderlinge hulp tussen Lid-Staten bij natuurrampen en technische rampen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1788/92

van de leden Enrique Sapena Granell, María Izquierdo Rojo en Pedro Bofill Abeilhe (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1992)

(92/C 309/96)

Betreft: Driehoekstransacties in Oost-Europa en het Middellandse-Zeegebied

Sinds enige tijd geeft de Gemeenschap financiële steun voor zogenaamde driehoekstransacties voor invoer en uitvoer tussen bepaalde landen in Oost-Europa. Hiermee wordt verhinderd dat de overschotten, bij voorbeeld van landbouwproducten, van bepaalde landen in Oost-Europa de markt van de Gemeenschap „overstromen”, terwijl onder de bevolking van andere landen van Oost-Europa aan deze producten grote behoefte bestaat.

Kan dit soort transacties niet uitgebreid worden naar andere gebieden, zoals de Maghreb?

Is de Commissie niet van oordeel dat dergelijke driehoekstransacties ook plaats kunnen vinden tussen Marokko, waar een overschot aan landbouwproducten bestaat, en Algerije waar aan deze producten gebrek is?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(22 september 1992)

In tegenstelling tot wat het contrast tussen exporterende en importerende landen suggereert, leent de Maghreb-regio zich minder voor driehoeksoperaties.

In feite zijn de drie Maghreb-landen importeurs van basisproducten (graan, olie, melk), en producenten en zelfs exporteurs van Middellandse-Zeeproducten (citrusvruchten, tomaten, olijfolie). Bovendien ontvangt van de drie centrale Maghreb-landen alleen Tunesië directe voedselhulp van de Gemeenschap; het betreft hier echter hulp in de vorm van melkpoeder dat Marokko noch Algerije kan leveren.

Algerije ontvangt indirecte hulp via de NGO's ten gunste van de vluchtelingen (Toearegs en Sahraouis). In het kader van deze indirecte hulp konden bepaalde producten ter plaatse worden aangekocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1792/92

van de heer Pol Marck (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1992)

(92/C 309/97)

Betreft: Midden-Amerika

Wat is in de vijf laatste begrotingsjaren het aandeel van studies over de problemen van Midden-Amerika in het

kader van de steunprogramma's aan de landen van Centraal-Amerika, Panama en Mexico?

1. Welke studies werden voorzien?
2. Welk is de doelstelling?
3. Welk bedrag is voorzien in de begroting?
4. Aan wie werden ze opgedragen voor uitvoering?
5. Welke zijn afgewerkt?
6. Welk gevolg werd hieraan gegeven door de Commissie?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(21 september 1992)**

Zoals blijkt uit de lijsten van de door de Gemeenschap in Centraal-Amerika in 1990 en 1991 gesteunde acties, welke lijsten rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement zullen worden toegezonden, is het aandeel van de studies in de jaarlijkse samenwerkingsprogramma's tussen de EEG en Centraal-Amerika uiterst gering (tussen 0,2 en 0,4% van het totaal), zodat de door het geachte Parlementslid gevraagde indicaties niet zeer significant zijn.

Er dient dus aan te worden herinnerd dat meer dan 99,5% van de communautaire kredieten voor Centraal-Amerika worden besteed aan de voorbereiding, de uitvoering en het volgen van concrete samenwerkingsacties en dat ongeveer 2 à 3% van dit totaal is bestemd voor de activiteiten van buitenlandse deskundigen (technische bijstand binnen de projecten niet inbegrepen), welke activiteiten nodig zijn voor de identificatie, uitwerking, evaluatie en begeleiding van deze projecten.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1819/92
van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 juli 1992)
(92/C 309/98)**

Betreft: Afschaffing van de grenscontroles aan de binnengrenzen van de Gemeenschap

Kan de Europese Akte, zoals sommige Lid-Staten lijken te doen, alleen maar als een „puur economische tekst” worden gezien, zodat de controles van personen alleen maar in hun hoedanigheid van economische subjecten en niet in hun hoedanigheid van staatsburgers kunnen worden afgeschaft?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(22 september 1992)**

In haar mededeling van 8 mei 1992 aan de Raad en het Parlement inzake de opheffing van de grenscontroles (¹)

heeft de Commissie uiteengezet dat naar haar mening artikel 8 A van het EEG-Verdrag de Lid-Staten verplicht tot de opheffing per 1 januari 1993 van de controles aan de binnengrenzen ten aanzien van iedere persoon, ongeacht of deze al dan niet een beroepswerkzaamheid uitoefent en ongeacht zijn nationaliteit.

(¹) Doc. SEC(92) 877 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1837/92
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 juli 1992)
(92/C 309/99)**

Betreft: De „Woeste Kloof” op Kreta

Volgens een klacht van de gemeente Pinagaidakia wordt er onderhandeld over de verkoop van een van de laatste milieuparadijzen op Kreta, de kloof die onder de benaming „Agriofarango” („Woeste Kloof”) bekend staat, door herders en gronddieven uit deze streek. In de kloof, die zich tussen Kali Limenes en Matala bevindt, komen zeer zeldzame soorten endemische planten alsmede een bos met palmbomen voor.

Kan de Commissie medelen, mede overwegende dat de eigendomssituatie in dit gebied niet duidelijk is en de kloof, volgens het Directoraat bosbouw van Iraklio, naar alle waarschijnlijkheid aan de overheid behoort, of zij bereid is de Griekse Regering te vragen de „Agriofarango” tot nationaal park te verklaren?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(1 oktober 1992)**

Aangezien de door het geachte Parlementslid gestelde vraag vooral betrekking heeft op de naleving van de nationale wettelijke bepalingen en op ruimtelijke ordening, welke gebieden onder de bevoegdheid van de nationale of regionale instanties in de Lid-Staten vallen, zal de Commissie hier het subsidiariteitsbeginsel toepassen en zich niet met dit geval bemoeien.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1847/92
van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1992)
(92/C 309/100)**

Betreft: EOGFL-financieringen in Piëmont

Kan de Commissie medelen welk bureau en welke persoon in de regio Piëmont verantwoordelijk zijn voor de aanvraagprocedures voor subsidies uit het landbouw-

fonds? Hoe en bij wie worden de dossiers ingediend en wie beslist over de toekenning van de subsidies?

Kan de Commissie tevens meedelen hoeveel projecten de afgelopen vijf jaar in dit verband zijn ingediend, hoeveel er zijn goedgekeurd en hoeveel verworpen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(8 september 1992)

De in het kader van het EOGFL, afdeling Garantie, gefinancierde maatregelen in Piëmont vallen onder de verantwoordelijkheid van de dienst „Assessorato regionale agricoltura e foreste”, Corso Stati Uniti, 21, CAP 10128, Torino.

Aangezien de Commissie niet in staat is om verdere informatie te verstrekken, raadt zij het geachte Parlements lid aan om zich rechtstreeks tot bovengenoemde dienst te wenden. De regionale overheid van de Lid-Staat is namelijk bevoegd voor het indienen van dossiers en voor de eventuele goedkeuring op regionaal niveau, en moet bepalen welke types van maatregelen gefinancierd worden.

Over het algemeen heeft het EOGFL, afdeling Garantie, geen gegevens over het aantal nationale of regionale dossiers met betrekking tot steunaanvragen, en evenmin over het aantal goedgekeurde of geweigerde dossiers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1903/92

van de heer James Ford (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1992)

(92/C 309/101)

Betreft: Dienstweigeraars in Griekenland

Kan de Commissie, in het licht van de zaak Anastasios Georgiadis, Jehova's getuige, mededelen welke stappen zij denkt te ondernemen in gevallen waarin de Griekse Regering, de consistente verklaringen van het Europees Parlement over de mensenrechten van dienstweigeraars ten spijt, dienstweigeraars geen realistisch alternatief voor de krijgsmacht biedt?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(17 september 1992)

Zoals zij reeds herhaaldelijk heeft verklaard, heeft de Commissie geen enkele bevoegdheid op dit gebied. Zij is dan ook niet voornemens actie te ondernemen op dit gebied.

De eerbiediging van de rechten van de mens is grotendeels een zaak van de Lid-Staten, die zowel op internationaal niveau verplichtingen zijn aangegaan, met name door de Overeenkomsten te bekrachtigen inzake de economische, sociale en culturele rechten en de burger- en politieke rechten, als op regionaal niveau door bekrachtiging van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van de Raad van Europa van 1950. Dit Verdrag van de Raad van Europa, waar in artikel 9 gestipuleerd wordt dat „een ieder recht heeft op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst”, werd door Griekenland in november 1974 bekrachtigd.

Bij de goedkeuring door het Comité van ministers van de Raad van Europa van de aanbeveling aan de Lid-Staten betreffende gewetensbezwaarde dienstweigeraars op 9 april 1987 behield de Griekse afgevaardigde zijn regering het recht voor zich al dan niet te voegen naar deze tekst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2011/92

van de heer Alex Smith (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(92/C 309/102)

Betreft: Veiligheid van kerninstallaties in Midden- en Oost-Europa

Welke besluiten heeft de Raad genomen om te bevorderen dat via de Europese Bank voor wederopbouw en ontwikkeling technische en financiële hulp wordt verleend aan de landen van Midden- en Oost-Europa, zodat de bedrijfsveiligheid van nucleaire installaties wordt vergroot, en om een bijdrage te leveren aan het buiten bedrijf stellen van nucleaire installaties die door onafhankelijke internationale deskundigen onveilig geacht worden?

Antwoord

(23 oktober 1992)

1. De Raad heeft er herhaaldelijk op gewezen dat verbetering van de nucleaire veiligheid van de kerncentrales in de landen van Midden- en Oost-Europa dringend noodzakelijk is.

Hij heeft met name onderstreept dat deze problematiek hoge prioriteit heeft in het kader van de verlening van technische bijstand aan die landen.

2. Zo zijn er ingevolge de conclusies van de Europese Raad van Rome (14/15 december 1990) en overeenkomstig de richtsnoeren die de Raad in dit verband heeft vastgesteld en de besluiten die hij ter zake heeft genomen (*) ook op het gebied van de nucleaire veiligheid programma's voor technische bijstand aan de betrokken landen vastgesteld of gepland, een en ander afgezien van de hulp die bilateraal door de Lid-Staten wordt verstrekt of de samenwerking op lange termijn die in het kader van de samenwerkingsovereenkomsten met de landen van

Midden- en Oost-Europa en de republieken van de voormalige USSR is aangegaan of zal worden aangegaan.

3. Hoewel de Lid-Staten en de Gemeenschap als zodanig lid zijn van de EBWO en hoewel de communautaire Instellingen en de EBWO om evidente redenen van optimalisering van de inspanningen in een zelfde kader gehouden zijn hun activiteiten te coördineren, heeft de EBWO door haar statuten en haar bereik (ook wat betreft de leden die kunnen toetreden) toch een ruimer internationaal karakter. Ook beschikt zij over eigen kapitaal; haar activiteiten moeten derhalve los worden gezien van die van de communautaire Instellingen.

Voor nadere informatie zij de geachte Afgevaardigde verwezen naar Besluit 90/674/EEG van de Raad (*) betreffende de oprichting van de EBWO waaraan de desbetreffende overeenkomst is gehecht.

(*) Met name Verordening (EEG, Euratom) nr. 2157/91 van 15. 7. 1991 (PB nr. L 201 van 24. 7. 1991, blz. 2).

(**) PB nr. L 372 van 31. 12. 1990, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2015/92

van de heer Alex Smith (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(92/C 309/103)

Betreeft: Verdragen over klimaatverandering en diversiteit van soorten

Welke initiatieven ontplooit de Raad om ervoor te zorgen dat de twee verdragen over klimaatverandering en diversiteit van soorten, en Agenda 21, de blauwdruk voor duurzaam milieubeheer, overeenkomstig de afspraken tijdens de Milieutop van de VN in juni in Rio in de hele Gemeenschap worden nageleefd?

Antwoord

(23 oktober 1992)

Zoals is beklemtoond in de conclusies van de Europese Raad van Lissabon (26 en 27 juni 1992) zijn de Raad en de Lid-Staten van de Gemeenschappen bereid zich tot een achtpunten-plan te verbinden om de in Rio overeengekomen maatregelen snel ten uitvoer te leggen.

De Raad heeft in dit verband reeds een begin gemaakt met de inleidende behandeling van een aantal voorstellen die de Commissie heeft ingediend in het kader van de communautaire strategie om de uitstoot van CO₂ te beperken (Altener-programma; belasting op de uitstoot van CO₂ en op energie; bewakingsmechanisme voor broeikasgassen).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2183/92

van de leden María Izquierdo Rojo, Víctor Manuel Arbeloa Muru, Jesús Cabezón Alonso, José Alvarez de Paz, Carmen Díez de Rivera Icaza, Ana Miranda De Lage, Joan Colom i Naval (S), Arturo Escuder Croft, Carmen Llorca Vilaplana (PPE), Rafael Calvo Ortega, Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (LDR), Heribert Barrera i Costa (ARC), Guadalupe Ruiz-Giménez Aguilar (LDR), Juan de la Cámara Martínez, Mateo Sierra Bardaji (S), Joaquín Sisó Cruellas, José Valverde López, Marcelino Oreja (PPE), Fernando Pérez Royo (GUE), José Escudero (PPE), Alonso Puerta (GUE), Manuel Medina Ortega, Eusebio Cano Pinto, Carlos Bru Purón en Pedro Bofill Abeilhe (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(92/C 309/104)

Betreeft: Inwerkingtreding van het Cohesiefonds

Op de Top van Maastricht werd besloten in 1993 een nieuw Cohesiefonds op te richten. In haar voorstel „Van de Europese Akte naar de post-Maastrichtse periode — De middelen voor onze ambities” acht de Commissie het noodzakelijk de inwerkingtreding van dit Fonds te bespoedigen.

Kan de Raad meedelen of hij voornemens is het nieuwe Cohesiefonds binnen een dusdanige termijn op te richten dat het in 1993 in werking kan treden?

Antwoord

(23 oktober 1992)

Volgens artikel 130 D, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie wordt het Cohesiefonds vóór 31 december 1993 door de Raad opgericht. De Raad neemt op voorstel van de Commissie, en na instemming van het Europese Parlement en raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's met eenparigheid van stemmen een besluit.

De Europese Raad van Lissabon heeft besloten het Cohesiefonds begin 1993 in werking te stellen. Daarom heeft de Commissie op 31 juli een voorontwerp van een verordening tot instelling van een Cohesiefonds ingediend, dat de Raadsinstanties in bestudering hebben. Uiteraard kan de formele vaststelling van deze verordening niet plaatsvinden voor de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

Wat de financiële aspecten betreft, wordt het toekomstige Europese Fonds in de Commissievoorstellen van februari 1992 (pakket Delors II) behandeld in het hoofdstuk „Structurele acties”.

De besprekingen over deze voorstellen zijn nog gaande; de Raad heeft derhalve nog geen besluit genomen op grond waarvan de vraag van de geachte Afgevaardigden kan worden beantwoord.

RECTIFICATIES

Rectificatie op het antwoord op schriftelijke vraag nr. 15/92

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 247 van 24 september 1992)

(92/C 309/105)

In de eerste en tweede alinea moet „ontwerp-” worden geschrapt.
